

Treball de Fi de Grau

Títol

Ens veurem ahir:
Idea, disseny i desenvolupament de la part
creativa i de contingut d'un guió de
llargmetratge de ficció a partir d'un procés
autobiogràfic

Autoria

Enric Bach Rodríguez

Professorat tutor

Ángel Custodio Gómez

Grau

Comunicació Audiovisual

Tipus de TFG

Projecte

Data

Del 10 al 13 de juny de 2025

Full resum del TFG

Títol del Treball Fi de Grau:

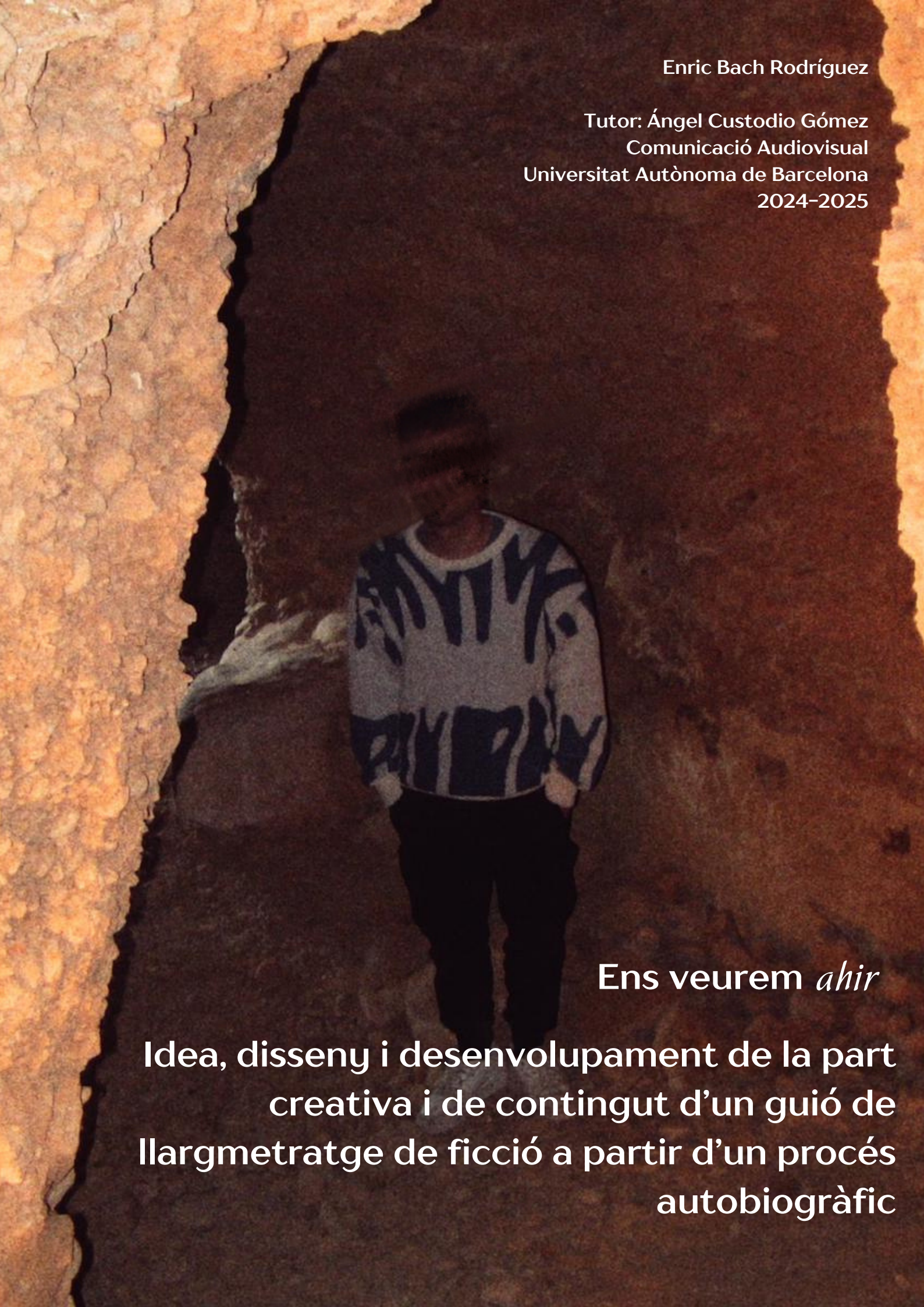
Català:	Ens veurem ahir: Idea, disseny i desenvolupament de la part creativa i de contingut d'un guió de llargmetratge de ficció a partir d'un procés autobiogràfic		
Castellà:	Nos veremos ayer: Idea, diseño i desarrollo de la parte creativa y de contenido de un guion de largometraje de ficción partiendo de un proceso autobiográfico		
Anglès:	See you yesterday: Idea, design and development of the creative and content aspects of a script for a fiction film after an autobiographic process		
Autoria:		Enric Bach Rodríguez	
Professorat tutor:		Ángel Custodio Gómez	
Curs:	2024/25	Grau:	Comunicació Audiovisual

Paraules clau (mínim 3)

Català:	Llargmetratge, ficció, guió, autobiografia, drama, fantasia
Castellà:	Largometraje, ficción, guion, autobiografía, drama, fantasía
Anglès:	Film, fiction, script, autobiographic, drama, fantasy

Resum del Treball Fi de Grau (extensió màxima 100 paraules)

Català:	El següent treball de fi de grau consisteix en el disseny del guió i tractament d'un llargmetratge de ficció partint d'una base d'investigació autobiogràfica. <i>Ens veurem ahir</i> és una història de creixement personal. Després de patir un abús sexual, el Rubi per fi decideix parlar amb els seus pares sobre allò que li fa mal i s'obre sense por a l'amor. Quins son els records que ens mantenen atrapats en el temps?
Castellà:	El siguiente trabajo de fin de grado consiste en el diseño del guion y el tratamiento de un largometraje de ficción partiendo de una base de investigación autobiográfica. <i>Nos veremos ayer</i> es una historia de crecimiento personal. Después de sufrir un abuso sexual, Rubi por fin decide hablar con sus padres sobre lo que le duele y se abre sin miedo al amor. ¿Cuáles son los recuerdos que nos mantienen atrapados en el tiempo?
Anglès:	The following final degree project consists of designing the script and treatment of a feature-length fiction film based on autobiographical research. <i>See you yesterday</i> is a story of personal growth. After suffering sexual abuse, Rubi finally decides to talk to his parents about what hurts him and opens up without fear to love. What are the memories that keep us trapped in time?

A person with dark hair and glasses, wearing a blue and white patterned sweater and dark pants, stands in the center of a large, irregular opening in a reddish-brown rock wall. The person's hands are in their pockets. The lighting is warm and focused on the person, creating a dramatic effect against the dark interior of the cave.

Enric Bach Rodríguez

Tutor: Àngel Custodio Gómez
Comunicació Audiovisual
Universitat Autònoma de Barcelona
2024-2025

Ens veurem *ahir*

Idea, disseny i desenvolupament de la part
creativa i de contingut d'un guió de
llargmetratge de ficció a partir d'un procés
autobiogràfic

ÍNDEX

INTRODUCCIÓ	1
Punt de partida	1
Actualitat de la temàtica	2
Objectius i metodologia	2
Estructura del TFG	4
Nota al lector.....	5
1. PRIMER BLOC: PRESENTACIÓ DEL PROJECTE I REFERENTS	6
1.1. Procés d'introspecció.....	6
1.2. Gènere	7
1.2.1. Per què aquests gèneres?	2
1.3. Format.....	3
1.4. Referents estètic i de contingut	4
1.5. Proposta de <i>Ens veurem ahir</i>	23
1.5.1. Temàtica del llargmetratge	23
1.5.2. Punts d'innovació	23
2. SEGON BLOC: ANÀLISI DEL MERCAT	25
2.1. Justificació del projecte	25
2.2. Target	25
2.3. Anàlisi de la competència	26
2.4. DAFO.....	27
2.5. Finestres de mercat	27
2.5.1. Distribució en festivals.....	28
2.5.2. Distribució en sales alternatives	32
2.5.3. Plataformes VOD	34
3. TERCER BLOC: BÍBLIA DE "ENS VEUREM AHIR"	35
3.1. Fitxa tècnica	35
3.2. Idea.....	35
3.2.1. Tagline	35
3.2.2. Logline.....	35

3.2.3.	Storyline	35
3.3.	Resum de la història	36
3.4.	Personatges	37
3.4.1.	Llistat personatges	37
3.4.2.	Evolució del protagonista (Rubi)	42
3.4.3.	Relacions entre personatges	43
3.5.	Espais	44
3.6.	Estructura	47
3.6.1.	Estructura narrativa	48
3.6.2.	Conflicte	50
3.6.3.	Mapa de trames	50
3.7.	Guió	52
3.7.1.	Procés de desenvolupament previ	52
3.7.2.	Tractament	55
3.7.3.	Guió literari	88
3.8.	Look & Feel	154
3.8.1.	Realització	154
3.8.2.	Fotografia, color, disseny artístic	154
3.8.3.	Muntatge	155
3.8.4.	Música i so	156
4.	QUART BLOC: CONCLUSIONS	157
4.1.	Valoració del projecte	157
4.2.	Plans de futur	158
5.	BIBLIOGRAFIA	159
6.	ANNEXOS	161
6.1.	Diari personal (Punt de partida)	161
6.2.	Guió de l'obra <i>Tot el que se m'ha tret</i>	163
6.3.	Flyer / One Page de <i>Ens veurem ahir</i>	166
6.4.	Guió tècnic del tràiler <i>Ens veurem ahir</i>	167

ÍNDEX DE FIGURES

Figura 1: Durada d'algunes de les pel·lícules referents a nivell de guió.....	3
Figura 2: Arc de personatge (Rubi).	42
Figura 3: El Papitu en tres actes.	48
Figura 4: El Papitu en set bloc narratius.	49
Figura 5: Mapa de trames de Ens veurem ahir.	51
Figura 6: Mapa de trames de Ens veurem ahir.	51

ÍNDEX DE TAULES

Taula 1: DAFO de Ens veurem ahir.	27
Taula 2: Fitxa tècnica de Ens veurem ahir.....	35
Taula 3: Fitxa de personatge Rubi.	37
Taula 4: Fitxa de personatge Nil.	38
Taula 5: Fitxa de personatge Mare.	39
Taula 6: Fitxa de personatge Pare.	40
Taula 7: Fitxa de personatge Arnau.	41
Taula 8: Fitxa de personatge Home.	42
Taula 9: Guió tècnic del tràiler Ens veurem ahir.	167

ÍNDEX D'IMATGES

Imatge 1: Cartell Petite Maman.	4
Imatge 2: Collage amb fotogrames extrets de Petite Maman.	5
Imatge 3: Cartell All of Us Strangers.	5
Imatge 4: Collage amb fotogrames extrets de la pel·lícula All of Us Strangers.	7
Imatge 5: Cartell Persona.	7
Imatge 6: Collage amb fotogrames extrets de la pel·lícula Persona.	9
Imatge 7: Cartell A ghost story.	9
Imatge 8: Collage amb fotogrames extrets de la pel·lícula A Ghost Story.	10
Imatge 9: Cartell Lady Bird.	10
Imatge 10: Collage amb fotogrames extrets de la pel·lícula Lady Bird.	12
Imatge 11: Cartell Everything Everywhere All at Once.	12
Imatge 12: Collage amb fotogrames extrets de la pel·lícula Everything Everywhere All at Once.	14
Imatge 13: Cartell Happy Together.	14
Imatge 14: Collage amb fotogrames extrets de la pel·lícula Happy Together.	15
Imatge 15: Cartell Moonlight.	16
Imatge 16: Collage amb fotogrames extrets de la pel·lícula Moonlight.	17
Imatge 17: Cartell Eternal Sunshine of the Spotless Mind.	18
Imatge 18: Collage amb fotogrames extrets de la pel·lícula Eternal Sunshine of the Spotless Mind.	19
Imatge 19: Cartell Starfuckers.	19
Imatge 20: Collage amb fotogrames extrets de la pel·lícula Starfuckers.	20
Imatge 21: Portada de The midnight Library.	20
Imatge 22: Cartell de Tot el que se m'ha tret.	21
Imatge 23: Captures de la gravació del solo teatral Tot el que se m'ha tret.	22
Imatge 24: Logo del festival Fire!!	28
Imatge 25: Logo del Barcelona Queer Film Festival.	29
Imatge 26: Logo del Protesta.	29
Imatge 27: Logo del Festival de Sitges.	30
Imatge 28: Logo del Festival GALACTICAT.	30
Imatge 29: Logo del Festival U22.	31
Imatge 30: Logo de l'Alternativa.	31
Imatge 31: Logo del D'A.	32
Imatge 32: Logo del cinema Zumzeig.	32
Imatge 33: Logo del cinema Maldà.	33
Imatge 34: Logo de l'Espai Texas.	33
Imatge 35: Logo del cinema Verdi.	33
Imatge 36: Façana de la Filmoteca de Catalunya.	34
Imatge 37: Logo de FilmIn.	34

Imatge 38: Collage amb fotografies del poble de Ens veurem ahir.	44
Imatge 39: Collage amb fotografies del poble de Ens veurem ahir.	45
Imatge 40: Collage amb fotografies de la cova de Ens veurem ahir.	46
Imatge 41: Collage amb fotografies de la ciutat de Ens veurem ahir.....	47
Imatge 42: Flyer de Ens veurem ahir. Cara A.	166
Imatge 43: Flyer de Ens veurem ahir. Cara B.	166

INTRODUCCIÓ

Punt de partida

El cinema, com en altres disciplines artístiques com la pintura, la música o la dansa, te el poder de representar i expressar les zones més complexes del pensament i les emocions humanes. Quan un guionista escriu una història, no només es limita a crear l'esquelet d'una futura representació cinematogràfica, sinó que s'exposa, despullant-se emocionalment per donar forma a un món que pot ser inventat o no i que, d'alguna manera, reflecteix el que ha sentit o viscut al llarg de la seva trajectòria. L'escriptura d'un guió és, doncs, un acte de valentia i de reafirmació personal. És difícil imaginar un guionista que escrigui sobre quelcom en què no creu profundament.

Amb aquest treball final de grau, titulat "Ens veurem ahir: Idea, disseny i desenvolupament de la part creativa i de contingut d'un llargmetratge de ficció a partir d'un procés autobiogràfic", em proposo narrar una història que brolla directament de la meva experiència personal. Es tracta d'una obra que neix de vivències pròpies, algunes de les quals decideixo explicar obertament per primera vegada. Tot i això, no pretenc crear un guió estrictament autobiogràfic, sinó un univers fictici on es barregen elements de fantasia amb personatges, espais i situacions inventades. Malgrat aquesta ficció, la història mantindrà una connexió essencial amb episodis reals que jo, o altres nois joves i gais del meu entorn, hem pogut viure en algun moment de la nostra vida.

Aquestes vivències que menciono, concretament, consisteixen en abusos sexuals que en moments de la meva vida he patit com a noi gai per part d'altres homes. Després de molt de temps guardant el silenci, considero que és important utilitzar un dels llenguatges que més m'apassionen per parlar d'una realitat que tant jo com altres nois hem pogut patir i que, per l'estructura social actual que rebutja la vulnerabilitat dels homes i que ens exigeix una duresa emocional, no ens atrevim a explicar en veu alta. És un fet que la societat espera que els homes mostrin trets com el domini, la duresa, la independència i l'agressivitat, mentre que qualitats com la submissió, l'emotivitat i el compliment no són coherents amb les normes socials (Condon, 2014).

Actualitat de la temàtica

S'entén com a abús sexual una intrusió física – real o potencial – de naturalesa sexual, ja sigui per la força o en condicions desiguals o coercitives. Tota activitat sexual que involucri menors –és a dir, persones que tinguin menys de 18 anys– constitueix un abús sexual (ACNUR, 2025). És cert que la majoria dels abusos sexuals recauen en les dones com a víctimes, en les últimes dècades, les agrupacions feministes han alçat la veu contra els homes agressors. Però hi ha homes que també han patit abusos, però no es denuncien els casos. La violació a homes continua sent un tabú i té una connotació negativa entre els homes heterossexuals i els gais (Condon, 2014). Una societat purament estigmatitzada provoca que hi hagin víctimes que no siguin ateses per falta de visibilitat. Els homes supervivents de violacions pateixen en silenci (Jones, 2020).

Per tant, arribem a la conclusió que els homes que passen per situacions com les mencionades tenen problemes per identificar o expressar el que els ha passat.

Tornant en la creació del guió cinematogràfic, és molt complicat trobar un producte audiovisual actual que tracti la temàtica de l'abús sexual entre homosexuals i que siguin d'edats semblants o en tot cas els dos adults. Aquest últim detall cal destacar-lo ja que sí que és cert que existeix un gran repertori de films que mostren exemplars (reals o ficticis) d'abusos de poder exercits per homes adults cap a menors d'edat. Alguns exemples han destacat amb força en la història cinematogràfica com per exemple *La mala educación* (2004) de Pedro Almodóvar o la polèmica pel·lícula *Mantícora* (2022) de Carlos Vermut. Però en aquest Treball de Fi de Grau el que es vol tractar és l'abús sexual entre dos homes adults, una realitat que segueix sent un tabú.

Objectius i metodologia

Els objectius d'aquest TFG estan enfocats a la creació d'un guió cinematogràfic que, a més de tenir una base en la narrativa sòlida, reflecteixi un procés personal i experimental basat en un seguit d'experiències autobiogràfiques. D'aquesta manera, es pretén explorar les possibilitats de la narrativa cinematogràfica, concretament pel tractament del trauma i la cerca d'una identitat personal,

utilitzant el llenguatge audiovisual com a eina per abordar temàtiques complexes, posant èmfasi en la manera en que es pot traduir emocionalment en una història per la gran pantalla un procés d'introspecció personal. Alguns dels traumes que es tractaran són: l'abús sexual d'un home cap a un altre, la descoberta de la pròpia sexualitat, el ser rebutjat per persones de l'entorn, l'aïllament social i els pensaments suïcides entre d'altres.

S'aportarà un guió, com a producte final. Com que és la meva primera creació d'un llargmetratge, es requerirà un desenvolupament de les habilitats necessàries per a la redacció d'un guió complet, adquirint una experiència pràctica en el camp. A més, aquesta escriptura tindrà una perspectiva de producció futura, creant un document final que pugui servir com a base per buscar finançament i materialitzar el projecte com a una pel·lícula que es pugui produir i distribuir en festivals per a que pugui adquirir un cert prestigi i posteriorment en la seva projecció en sales de cinema i/o plataformes.

Es realitzarà un procés d'introspecció que s'incorporarà en el disseny del guió, integrant experiències personals a la narrativa, establint una connexió entre la vida real i l'univers fictici que s'està desenvolupant. Aquest procés serà possible gràcies a la investigació d'antecedents i referents cinematogràfics, repassant el treball d'altres artistes que hagin fet treballs semblants i estudiant obres que aborden temes rellevants per a la història, com ara l'homosexualitat, l'abús sexual i el procés de maduració (coming-of-age).

Com a treball addicional, aquest procés d'investigació, reflexió i producció acabarà donant com a resultat un qüestionament sobre el context social i els estereotips, plantejant una crítica sobre els rols, prejudicis i estructures socioculturals que condicionen les experiències personals. El personatge principal ha de ser una persona diferent, però real, allunyat d'estereotips i de la norma, però que pateixi problemes amb els que el públic pugui empatitzar.

La metodologia d'aquest TFG combina un enfocament pràctic i teòric per abordar la creació del guió cinematogràfic. El concepte central que posa en funcionament aquest el guió és un procés d'introspecció i anàlisi personal, en el qual es

desenvolupa una reflexió sobre les experiències autobiogràfiques que defineixen la base de la narrativa, de manera que a partir de la redacció d'apunts, com si fos un diari personal, es recullen records, emocions i reflexions que ajuden a estructurar la història, també en una investigació a espais que han format part de la meua infància.

Per a poder maquetar la pel·lícula, també, és important fer un anàlisi exhaustiu de referents que siguin cinematogràfics o d'altres, en el que es pugui observar un procés introspectiu clar i sigui útil per a poder desenvolupar el meu procés propi.

Estructura del TFG

El projecte es presenta de la següent manera:

- En el PRIMER BLOC: PRESENTACIÓ DEL PROJECTE I REFERENTS es troben totes les bases tècniques del projecte d'aquest Treball de Fi de Grau, així com una petita introducció a com ha de ser a través de referents i una descripció de la temàtica.
- En el SEGON BLOC: ANÀLISI DEL MERCAT es presenten una sèrie de projectes semblants, una primera presentació d'on es pot encabir el projecte en el mercat laboral i a través d'un petit *benchmakings* s'analitza quin recorregut han seguit alguns projectes audiovisuals del territori recents.
- En el TERCER BLOC: BÍBLIA DE "ENS VEUREM AHIR" es troba tota la informació usada per a la construcció del guió i el tractament de la pel·lícula. És aquí on s'adjunta el guió complet.
- En el QUART BLOC: CONCLUSIONS es presenta un anàlisi retrospectiu de tot el procés i el grau de satisfacció o insatisfacció amb el producte final.
- Finalment, també s'adjunta un apartat d'ANNEXOS on es recullen escrits, dibuixos, imatges i altres peces artístiques fetes per l'autor del TFG que han servit com a "diari personal" per a aprofundir en la introspecció i explorar la màxima creativitat artística.

Nota al lector

En aquest treball hi haurà passatges escrits en primera persona per contextualitzar alguns dels punts més personals de la història.

1. PRIMER BLOC: PRESENTACIÓ DEL PROJECTE I REFERENTS

El guió de *Ens veurem ahir* emmarca un procés d'introspecció personal en el qual es tracten temes com la sexualitat, els abusos, la comunicació amb la família, la soledat, el suïcidi i l'amor, que acaben apareixent i desapareixent en un viatge d'aprenentatge i cura personal en la cerca d'una reconciliació amb un mateix i la vida. Per a l'estructura de la narrativa s'han escollit pel·lícules com a referents en les quals els seus autors també hagin passat per un procés d'introspecció semblant. També, pel que fa a l'aspecte visual, el guió de *Ens veurem ahir* es divideix en dos grans espais principals: la ciutat i el poble. Per tant, cal buscar referents que destaquin aquest contrast entre urbanització i ruralitat, tant pel disseny de producció com la fotografia i inclús la banda sonora.

1.1. Procés d'introspecció

Hi ha episodis de la meua vida que resulten impossibles d'esborrar de la memòria. De fet, cada vegada que aquests records em venen al cap, sembla que els visqui novament en el present, amb tots els seus detalls i sensacions intactes.

Els records traumàtics, segons Manzanero (2010), tenen un factor especial que els diferencia de la resta de records, i és que podem recordar els successos com si acabessin de passar, com si no els afectés el deteriorament del pas del temps. Manzanero (2010) anomena a aquest concepte *memòries vívides*, que consisteixen en records traumàtics que tenen una certa repercussió personal i social.

El fenomen de *memòries vívides* és important pel tractament de *Ens veurem ahir*.

Així mateix, també hi ha un segon aspecte interessant que descriu Manzanero (2010), diu que a vegades les memòries poden quedar "reprimides", de manera que alguns records traumàtics poden quedar en l'oblit i en perdem els detalls o inclús oblidem que han passat, podríem dir com si hagués estat un somni. Aquest factor, explica, es deu possiblement al factor d'*amnèsia* relacionada amb l'estrès post-traumàtic, de manera

que el record en sí no es perdria, quedaria enregistrat en la memòria però de manera inaccessible.

En el desenvolupament del guió, prendrem com a premissa aquests records que queden reprimits i que en un moment donat, pel factor que sigui, poden tornar a quedar accessibles. Considero que el terme *memòries recuperades* de Manzanero (2010) detalla perfectament les meves intencions com a creador en el guió d'aquest llargmetratge, vull parlar d'aquells esdeveniments traumàtics que ens han construït com a persones, des de la infantesa fins l'etapa adulta i com, per diversos detonants en el present, aquests records es desbloquegen i ens ataquen en la nostra conducta durant el dia a dia.

Per amplificar aquest procés introspectiu, també s'ha seguit un viatge semblant als que fa la directora Agnès Barda en la seva trajectòria professional. A través de la pintura, el dibuix, la fotografia, la música, la paraula i el diàleg es poden anar trobant històries que, tot i semblar que estem parlant d'una història externa a nosaltres, en realitat estem fent un anàlisi en el nostre interior, com s'observa en *Les glaneurs et la glaneuse* (2000). Varda fa un autoretrat a través d'una sèrie de fragments poètics que reconstrueixen la seva vida. Utilitza imatges d'arxiu, objectes simbòlics i posades en escena performatives. Per exemple, Varda en *Les plages d'Agnès* (2008) utilitza la platja com a espai de trànsit i memòria, de manera que serveix com a escenari metafòric per remuntar els seus amors, pèrdues i decisions artístiques. Es tracta d'un exercici de memòria que no és simplement narratiu, sinó també visual i sensorial.

1.2. Gènere

En aquest projecte es presenten tres gèneres principals que són el drama, la fantasia i el romàntic. Però al partir d'un procés d'introspecció personal que queda reflectit en la història, el guió de la pel·lícula també s'emmarca en el gènere autobiogràfic. És important conèixer els gèneres per a saber com enfocar la pel·lícula i com presentar-la al públic, ja que les pel·lícules s'enquadren en una categoria. I aquesta categoria es regeix per unes regles que cal conèixer. Perquè per rebentar els tòpics, per donar lo mateix però diferent, s'ha de saber en quin gènere s'inscriu la teva pel·lícula (Snyder, 2005).

No es poden agafar els gèneres com una quadricula que defineix de manera mil·limètrica com s'estructura una narració, sinó que cal conèixer-los per a poder treballar per damunt com una guia al gust de l'autor.

“Les convencions dels gèneres son l'esquema ... narratiu. No inhibeixen la creativitat, la inspiren.” (McKee, 1997, 121)

Està clar que tots els gèneres segueixen unes convencions que son les ambientacions, els papers, els esdeveniments i els valors específics que defineixen els gèneres (McKee, 1997). Però cal que aquestes convencions no caiguin en el tòpic i puguin arribar a impactar a l'espectador.

El primer gènere a definir del llargmetratge d'aquest Treball de Fi de Grau és la fantasia. En poques paraules, és un gènere que s'utilitza per a explicar esdeveniments que en la vida real serien impossibles.

El guionista juga amb el temps, l'espai i lo físic, corbant i barrejant les lleis de la naturalesa i lo sobrenatural (McKee, 1997, 114).

De manera que dins del gènere de fantasia poden aparèixer viatges en el temps, visions, espais inanimats màgics, etc. A vegades es produeixen pel·lícules amb un grau de fantasia molt elevat com per exemple en *El senyor dels anells* (2001), on es crea un univers nou que no existeix des de zero. O també pel·lícules on la fantasia apareix de manera molt més subtil, com seria el cas de *All of Us Strangers* (2023), una pel·lícula que ens presenta espais, personatges i situacions aparentment reals, però que de cop es barreja amb situacions irreal, com per exemple poder tenir un dinar amb els fantasmes dels teus pares difunts.

El drama i el romanç son dos gèneres que acostumen a anar de la mà, possiblement perquè quan ens plantejem una història amb dos personatges que s'enamoren, sempre hi ha alguna cosa que evitarà que el seu amor funcioni i estigui en joc un futur en el que acabin o no junts. Ens hem de preguntar què és allò que deté als nostres personatges (McKee, 1997), així és com podem crear una història d'amor captivadora.

Una història d'amor, per tant, necessita quasi obligatòriament que hi hagi algun factor enmig de la seva relació que els pugui separar o unir. Fent un anàlisi a pel·lícules de gènere romàntic, podem veure per exemple *La La Land* (2016) on el factor que separa als dos protagonistes són les seves ambicions artístiques i laborals, cadascú vol encarar la seva vida cap a unes direccions que no són compatibles. A *Titanic* (1997), el que separa als dos personatges és la diferència de classe, ella és de classe alta i ell en canvi és de classe obrera, de manera que a priori mai podrien estar junts. Encara que, després que el vaixell xoqui contra l'iceberg, un altre obstacle que es situa enmig del seu amor és la possibilitat de morir per l'accident, de manera que han de trobar la manera de sobreviure junts.

El drama és un gènere que presenta un tipus de conflictes interns o externs en els personatges que arriben a commoure a l'espectador. Al ser un gènere tan ampli, podem separar-lo en subcategories, com podria ser una "Trama de maduresa" (McKee, 1997).

1.2.1. Per què aquests gèneres?

En el guió, *Ens veurem demà*, els personatges conviuen en un univers que es presenta al principi com si fos la realitat en que vivim però, en un moment donat, el protagonista travessa una cova màgica que el transporta en un món de fantasia. En aquest cas, la cova és com una espècie de portal que li permet al personatge principal i a d'altres personatges la possibilitat de viatjar en el temps.

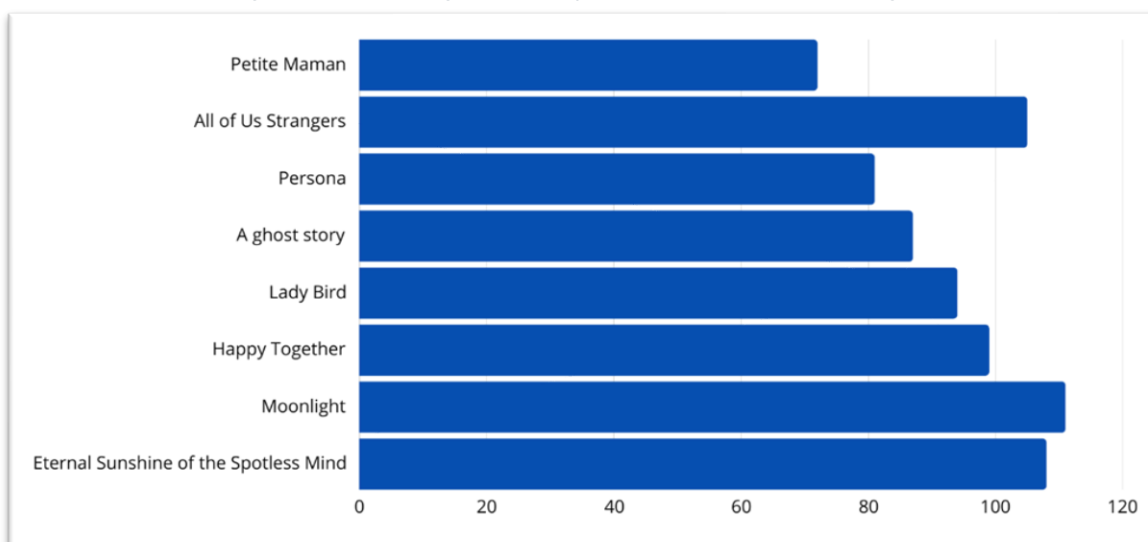
Així mateix, en la cova el protagonista es troba amb records traumàtics del seu passat als que s'haurà d'enfrontar emocionalment i haurà de poder compaginar-los amb la seva vida real en el present. A més, en un d'aquests viatges coneix a un noi que l'acompanyarà en gran part d'aquesta aventura i amb qui desenvoluparà una relació romàntica que l'ajudarà a comprendre en certa part què és el que necessita per a ser feliç. Tot això mentre hi està en joc la relació que té el protagonista amb els seus pares, que estan confrontats d'una manera que es detallarà més endavant. Per tant, classifiquem aquest projecte com un drama romàntic fantàstic.

1.3. Format

Aquest projecte consisteix en la creació d'un llargmetratge de ficció. S'ha escollit aquest format ja que és ideal per explicar una història tan concreta i curta com la meua, en la que el protagonista fa un viatge lineal des d'un punt en que cada cop està més fart de la seva vida fins que al final connecta amb el seu jo més interior per a tornar a ser feliç.

Lo ideal seria que la seva duració estigués entre els 90 i els 110 minuts, ja que és la duració estàndard de la majoria de drames que he pres com a referents per a aquest treball.

Figura 1: Durada d'algunes de les pel·lícules referents a nivell de guió.

Font: Elaboració pròpia a partir de dades d'IMDB¹

1

IMDb. (2021). *Petite Maman*. <https://www.imdb.com/title/tt13204490/>

IMDb. (2023). *All of Us Strangers*. <https://www.imdb.com/title/tt21192142/>

IMDb. (1966). *Persona*. <https://www.imdb.com/title/tt0060827/>

IMDb. (2017). *A Ghost Story*. <https://www.imdb.com/es/title/tt6265828/>

IMDb. (2017). *Lady Bird*. <https://www.imdb.com/title/tt4925292/>

IMDb. (1997). *Happy Together*. <https://www.imdb.com/title/tt0118845/>

IMDb. (2016). *Moonlight*. <https://www.imdb.com/es-es/title/tt4975722/>

IMDb. (2004). *Eternal Sunshine of the Spotless Mind*. <https://www.imdb.com/title/tt0338013/>

A part, ja que les pantalles en les que es dirigiria la petllícula son sales de cinema i posteriorment plataformes de SVOD, aquesta duració que no és ni massa llarga ni curta és la que encaixa millor.

1.4. Referents estètic i de contingut

A continuació es presenten els referents que s'han utilitzat per al desenvolupament del guió *Ens veurem ahir*, amb les seves corresponents fitxes tècniques, una breu sinopsis i descripció del motiu pel qual s'han escollit. Incloent també algunes imatges visuals.

Petite Maman (llargmetratge)

- **Any:** 2021
- **Duració:** 72 mins.
- **País:** França
- **Director/a:** Céline Sciamma
- **Gènere:** Drama, fantàstic.
- **Productores:** Lilies Films, MK2 Films
- **Fotografia:** Claire Mathon
- **Música:** Para One
- **Sinopsis:** La Nelly té 8 anys i acaba de perdre la seva àvia. Mentre ajuda els seus pares a buidar la casa on la seva mare va créixer, explora intrigada el bosc que l'envolta, on la seva mare solia jugar de petita. Allí la Nelly coneix una altra nena de la seva edat, i la immediata connexió entre totes dues dona pas a una preciosa amistat. Junes construeixen una cabana al bosc i, entre jocs i confidències, desvetllaran un fascinant secret².

Imatge 1: Cartell Petite Maman.

Font: IMDb.

² Filmaffinity. (2021). *Petite Maman*. <https://www.filmaffinity.com/es/film932245.html>

Motiu de referència

/ Contingut, fotografia i disseny de producció /

La seva estètica rural i nostàlgica tracta sobre una nena que, d'alguna manera que no s'explica, viatja al passat a la casa on vivia la seva mare quan era petita. Es tracta d'una manera molt delicada el procés de creixement emocional d'una nena que està a punt de perdre a la seva àvia en un entorn ple de bosc i naturalesa.

Imatge 2: Collage amb fotogrames extrets de Petite Maman.

Font: IMDb

All of Us Strangers (llargmetratge)

- **Any:** 2023
- **Duració:** 105 min
- **País:** Regne Unit
- **Director/a:** Andrew Haigh
- **Gènere:** Drama, fantàstic
- **Productores:** Coproducció Reino Unido-Estados Unidos; Blueprint Pictures, Film4 Productions, Fox Searchlight.
- **Fotografia:** Jamie Ramsay

Imatge 3: Cartell All of Us Strangers.

Font IMDb

- **Música:** Emilie Levienaise-Farrouch
- **Sinopsis:** Una nit, al seu apartament en un edifici gairebé buit del Londres actual, l'Adam té una trobada casual amb un misteriós veí, en Harry, que posa de cap per avall el ritme de la seva vida quotidiana. A mesura que va sorgint una relació entre ells, a Adam li preocupen els records del passat i torna a la seva ciutat natal i a casa seva³.

Motiu de la referència

/ Contingut, fotografia i disseny de producció /

Aquesta pel·lícula agafa la part oposada a *Petite Maman*, m'interessa principalment l'estètica de la ciutat i l'edifici on viu l'Adam. Tot i que també té aquesta part fantàsica on el protagonista torna al seu poble de la infància a visitar els seus pares que van morir fa anys.

És interessant com el film juga amb el fet que els seus pares van patir un accident que va acabar amb la seva vida abans que l'Adam els pogués parlar sobre la seva sexualitat i com es sentia emocionalment i ara passats els anys, aprofita per explicar-ho tot. La pel·lícula acaba combinant l'amor i el dol d'una manera poètica i impecable.

Tot i que *All of us strangers* (2023) està originalment basada en una novel·la Japonesa anomenada *Strangers from* (1987) de Taichi Yamada i té un marc clarament de ficció, la pel·lícula té una arrel biogràfica del director Andrew Haigh. Ell és un home obertament gai, i tal i com li passa a l'Adam, va escriure el guió de la pel·lícula en un moment de la seva vida en que estava sentint molta solitud i inclús el rodatge es va dur a terme a la casa on va passar la seva infantesa.

³ Filmaffinity. (2023). *All of Us Strangers*. <https://www.filmaffinity.com/es/film695356.html>

Imatge 4: Collage amb fotogrames extrets de la pel·lícula All of Us Strangers.

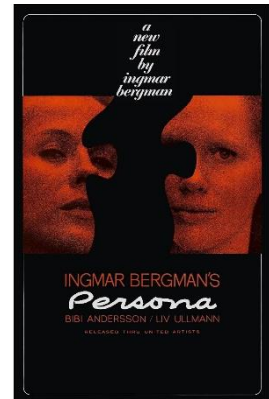

Font: IMDb.

Persona (llargmetratge)

- **Any:** 1966
- **Duració:** 81 min
- **País:** Suècia
- **Director/a:** Ingmar Bergman
- **Gènere:** Drama
- **Productores:** Svensk Filmindustri
- **Fotografia:** Sven Nykvist
- **Música:** Lars Johan Werle
- **Sinopsis:** L'Elisabeth, una cèlebre actriu de teatre, és hospitalitzada després de perdre la veu durant una representació de "Electra". Després de ser sotmesa a una sèrie de proves, el diagnòstic és bo. No obstant, com segueix sense parlar, ha de romandre a la clínica. L'Ànima, la infermera

Imatge 5: Cartell Persona.

Font IMDb.

encarregada de cuidar-la, intenta trencar el seu mutisme parlant-li sense parar⁴.

Motiu de la referència

/ Direcció, fotografia/

La posada en escena entre les dues protagonistes és impecable. Tot i que a nivell de temàtica no em funcioni com a referent, el tractament de les seves mirades, les composicions, els plans conjunts... Visualment és una pel·lícula que aconsegueix narrar moltíssim amb la no verbalitzat.

El personatge de la infermera, Alma, experimenta una espècie de confusió o dissociació de la vida que és la que li fa dubtar si es pot fer càrrec de la seva feina. Es queixa de pecats i traumes del passat i presenta una baixa autoestima que la porta a sentir-se vulnerable. La tristesa pel seu passat està tractada d'una manera que pot funcionar pel personatge que crearé pel meu guió, el Rubi. És interessant l'angoixa vital que retrata Bergaman en aquesta pel·lícula i com realitza una tesis sobre les implicacions psicològiques i filosòfiques. A més, fa una investigació sobre el concepte "persona", un concepte del llatí que servia per anomenar la "màscara de l'actor". En la pel·lícula, "persona", es fa servir amb l'actriu quan deixa d'actuar enmig d'una obra de teatre, es treu la màscara. Després decideix quedar en silenci al món real, com si es posés un altra màscara que la protegeix, fins que arriba un moment en que passa tanta por quan la infermera sembla que la vol matar, que deixa caure la màscara per uns segons.

⁴ Filmaffinity. (1966). *Persona*. <https://www.filmaffinity.com/es/film878836.html>

Imatge 6: Collage amb fotogrames extrets de la pel·lícula Persona.

Font: IMDb

A Ghost Story (llargmetratge)

- **Any:** 2017
- **Duració:** 87 min
- **País:** EEUU
- **Director/a:** David Lowery
- **Gènere:** Drama, Fantàstic
- **Productores:** Ideaman Studios, Sailor Bear, Zero Trans Fat Productions.
- **Fotografia:** Andrew Droz Palermo
- **Música:** Daniel Hart
- **Sinopsis:** Un músic mor en un accident de cotxe i torna com un fantasma a la casa on vivia amb la seva dona⁵.

Imatge 7: Cartell A ghost story.

Font: IMDb.

⁵ Filmaffinity (2017). A ghost story. <https://www.filmaffinity.com/es/film802633.html>

Motiu de referència

/ Fotografia, VFX, contingut /

És una pel·lícula purament nostàlgica. El protagonista després de morir fa un viatge on visita els records del seu passat com un mer espectador. Les imatges son impecables i mostren una estètica naturalista que contrasta a la perfecció amb la fantasia quan apareix.

Imatge 8: Collage amb fotogrames extrets de la pel·lícula A Ghost Story.

Font: IMDb

Lady Bird (llargmetratge)

- **Any:** 2017
- **Duració:** 94 min
- **País:** EEUU
- **Director/a:** Greta Gerwig
- **Gènere:** Comedia, Drama.
- **Productores:** IAC Films, Scott Rudin Productions
Film 360.

Imatge 9: Cartell Lady Bird.

Font IMDb

- **Fotografia:** Sam Levy
- **Música:** Jon Brion
- **Sinopsis:** Christine, que es fa anomenar "Lady Bird", és una adolescent de Sagrament en el seu darrer any d'institut. La jove, amb inclinacions artístiques i que somia viure a la costa est, tracta així trobar el seu propi camí i definir-se fora de l'ombra protectora de la seva mare⁶.

Motiu de referència

/ Contingut /

És una de les pel·lícules que millor representa les complicacions que hi pot haver entre la relació d'una filla amb la seva mare. Constantment tenim la sensació que cadascuna vol separar-se de la vida de l'altra però en realitat no poden viure sense estar unides.

La Christine, que es fa dir "Lady Bird", somia en fugir de la seva ciutat natal, Sacramento, mentre passa el seu últim any de preparatòria. L'amor entre la Christine i la seva mare és innegable, però també està ple de tensions i conflictes, la seva comunicació està plena de desacords. La Christine lluita per trobar la seva identitat i descobrir qui és, es bateja a si mateixa com a Lady Bird per a diferenciar-se del seu entorn, especialment de la seva família. És interessant també com la pel·lícula tracta el sentiment de pertinença, la protagonista no valora els seus orígens fins que els abandona, mostrant en ella un procés de creixement personal.

⁶ Filmaffinity. (2017). *Lady Bird*. <https://www.filmaffinity.com/es/film600146.html>

Imatge 10: Collage amb fotogrames extrets de la pel·lícula Lady Bird.

Font: IMDb.

Everything Everywhere All at Once (llargmetratge)

- **Any:** 2022
- **Duració:** 139 min
- **País:** EEUU
- **Director/a:** Daniel Kwan, Daniel Scheinert
- **Gènere:** Comèdia, Ciència Ficció, Acció
- **Productores:** A24, AGBO, Hotdog Hands, Ley Line Entertainment, Year of The Rat, IAC Films.
- **Fotografia:** Larkin Seiple
- **Música:** Son Lux
- **Sinopsis:** Quan una ruptura interdimensional altera la realitat, Evelyn, una immigrant xinesa als Estats Units, es veu embolicada en una aventura salvatge en què només ella pot salvar el món. Perduda als mons infinits del multivers, aquesta heroïna inesperada ha de canalitzar els seus nous poders

Imatge 11: Cartell Everything Everywhere All at Once.

Font IMDb

per lluitar contra els estranys i desconcertants perills del multivers mentre el destí del món penja d'un fil⁷.

Motiu de referència

/ Contingut, direcció, muntatge /

Jobu Tupaki és el nom de l'alter ego de la Joy, la filla de l'Evelyn, que és la protagonista de la pel·lícula *Everything Everywhere All at Once* (2022). En un univers paral·lel, la Joy acaba sobreexplotada per la seva mare, una prodigi científica que ha creat una màquina per viatjar pel multivers i, en el moment en que ha vist totes les possibilitats de vida que existeixen i veure que en cap hi troba l'esperança, decideix crear un forat negre en forma de dònut en el que s'hi vol llençar per a deixar de sofrir. Al llarg d'una aventura plena d'acció i imatges espectaculars, la Evelyn lluita amb diversos enemics per a salvar a la seva filla de suïcidar-se i tornar a connectar amb ella per a fer les paus, així com també acabarà salvant a la seva família del col·lapse, evitant el divorci amb el seu marit i curant els seus traumes amb el seu pare. Es tracta d'una història molt profunda sobre una dona que està perdent a tota la seva família quasi sense adonar-se'n i tot el caos del multivers acaba sent un xoc de realitat que li dona una oportunitat per arreglar la seva vida. Segons els directors, quan van crear la pel·lícula es van inspirar en ells mateixos per al personatge de la Joy i en les seves mares per al personatge de la Evelyn. La Joy no es sent escoltada per la seva mare, no es sent ni estimada, s'entén que el fet de ser lesbiana i haver tingut una mentalitat de cara al seu futur diferent al de la seva mare va anar complicant la seva relació. La seva mare en realitat sí que s'estima a la seva filla, però no sap com portar la situació i a part, té por del que pugui pensar el seu pare i mai ha parat un moment per posar-se als peus de la seva filla i veure que el que li passa és normal i que en realitat és més senzill del que pensa resoldre-ho.

⁷ Filmaffinity. (2022). *Everything Everywhere All at Once*.
<https://www.filmaffinity.com/es/film506901.html>

Imatge 12: Collage amb fotogrames extrets de la pel·lícula *Everything Everywhere All at Once*.

Font: IMDb.

Happy Together (llargmetratge)

- **Any:** 1997
- **Duració:** 99 min
- **País:** Hong Kong
- **Director/a:** Wong Kar-Wai
- **Gènere:** Romàntic, drama.
- **Productores:** Block 2 Pictures, Jet Tone Production, Prénom H Co, Seowoo Film Company
- **Fotografia:** Christopher Doyle
- **Música:** Danny Chung
- **Sinopsis:** Lai Yiu-Kai i Ho Po-Wing viuen una apassionada relació. Viatgen des de Hong Kong a Argentina, però l'arribada al nou país sembla transformar les coses i Ho, de sobte, abandona Lai. Aquest comença a

Imatge 13: Cartell *Happy Together*.

Font: IMDb.

treballar com a porter d'un bar, amb l'únic afany de reunir prou diners per tornar al seu país. Un dia Ho reapareix, però les coses ja no són iguals...⁸

Motiu de referència

/ Contingut, direcció, muntatge /

Wong Kar-Wai és un dels directors amb una estètica més destacada i cuidada. La posada en escena dels seus personatges és impecable així com els conflictes que els separen i els apropen a la vegada.

Imatge 14: Collage amb fotogrames extrets de la pel·lícula Happy Together.

Font: IMDb.

⁸ Filmaffinity. (1997). *Happy Together*. <https://www.filmaffinity.com/es/film678650.html>

Moonlight (llargmetratge)

- **Any:** 2016
- **Duració:** 111 min
- **País:** EEUU
- **Director/a:** Barry Jenkins
- **Gènere:** Drama
- **Productores:** A24, Plan B Entertainment, PASTEL
- **Fotografia:** James Laxton
- **Música:** Nicholas Britell
- **Sinopsis:** Chiron és un jove afroamericà amb una difícil infància i adolescència, que creix en una zona conflictiva de Miami. A mesura que passen els anys, el jove es descobreix a si mateix intentant sobreviure en situacions diferents. Durant tot aquest temps, Chiron haurà de fer front a la drogoaddicció de la seva mare i al violent ambient del seu col·legi i barri⁹.

Imatge 15: Cartell
Moonlight.

Font IMDb

Motiu de referència

/ Contingut, fotografia /

Es tracta d'una pel·lícula que agafa com a protagonista un noi gai que mai ha pogut abraçar al complet la seva sexualitat. La pel·lícula mostra un arc de personatge impecable que detalla un creixement personal envers la sexualitat i el racisme que fan reflexionar a l'espectador.

El pas del temps és un tema universal amb el que es veu el contrast en les diferents etapes de creixement del Chiron, el protagonista de *Moonlight* (2016). Es tracta d'una pel·lícula commovedora que representa tres etapes de la vida del Chiron: Infància, adolescència i adultesa. En el film s'exploren temes com la identitat, la masculinitat i la cerca de l'amor en un context de marginalitat. És realment inspiradora, guanyadora de l'Oscar a millor pel·lícula. Després de veure-la i analitzar-la, sorgeixen grans temes d'interès. El Chiron és un nen afroamericà que

⁹ Filmaffinity. (2016). *Moonlight*. <https://www.filmaffinity.com/es/film395573.html>

viu en un entorn hostil i ha de trobar la seva identitat, amb moltes dificultats. Sobretot en la seva adolescència és quan comença a descobrir la seva sexualitat, amb totes les dificultats que el seu entorn familiar i escolar li oposen, de manera que acaba reprimint els seus sentiments a la vegada que la pel·lícula es qüestiona els estereotips de la masculinitat, ja que pel context que ha viscut el Chiron ha d'intentar encaixar en el paper "d'home fort". Un dels punts més emotius és que tot i el seu sofriment, el Chiron anhela amor i ser acceptat, manifestat en la seva relació amb el Kevin, un noi que coneix en la seva adolescència però no es tornen a retrobar fins a l'etapa adulta.

Imatge 16: Collage amb fotogrames extrets de la pel·lícula Moonlight.

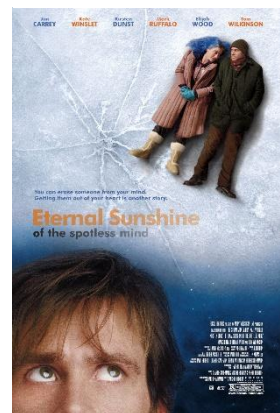

Font: IMDb.

Eternal Sunshine of the Spotless Mind (llargmetratge)

- **Any:** 2004
- **Duració:** 108 min
- **País:** EEUU
- **Director/a:** Michael Gondry
- **Gènere:** Drama, Romàntic, Ciència Ficció
- **Productores:** Focus Features
- **Fotografia:** Ellen Kuras
- **Música:** Jon Brion

Imatge 17: Cartell *Eternal Sunshine of the Spotless Mind*.

Font IMDb

- **Sinopsis:** El Joel reb una patcada terrible quan descobreix que la seva novia Clementine ha fet que esborrin de la seva memòria tots els records de la seva turmentosa relació. Desesperat, es posa en contacte amb el creador del procés, el Dr. Howard Mierzwiak, per a que esborri a la Clementine de la seva memòria. Però quan els records del Joel comencen a desaparèixer, de cop redescobreix el seu amor per la Clementine. Des de lo més profund del seu cervell intentarà parar el procés¹⁰.

Motiu de referència

/ Muntatge /

D'alguna manera, és com si fos una pel·lícula de viatges en el temps, però que es produeixen a través dels records. Amb un muntatge que funciona com la pròpia memòria, d'una manera caòtica i onírica. També s'agafa l'essència del protagonista de lluitar constantment per a quedar-se dins els records i no oblidar, ja que allà és on pot estar amb la seva ex parella. La pel·lícula *Eternal Sunshine of*

¹⁰ FilmAffinity. (2004). *Eternal Sunshine of the Spotless Mind*.
<https://www.filmaffinity.com/es/film982810.html>

the Spotless Mind (2004) aconsegueix captar a la perfecció com se sent moltes vegades el caos de la ment humana.

Imatge 18: Collage amb fotogrames extrets de la pel·lícula *Eternal Sunshine of the Spotless Mind*.

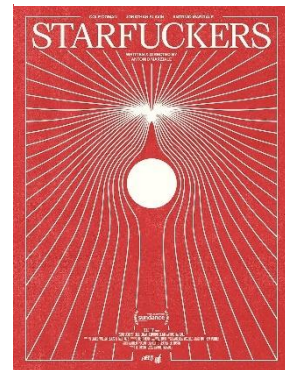

Font: IMDb.

Starfuckers (curtmetratge)

- **Any:** 2022
- **Duració:** 14 min
- **País:** EEUU
- **Director/a:** Antonio Marziale
- **Gènere:** Drama
- **Productores:** Field Trip Productions
- **Fotografia:** Matthew Pothier
- **Música:** James William Blades, Taliana Katz
- **Sinopsis:** Una vetllada íntima entre un director de cinema i una escort es veu interrompuda per l'arribada d'un rostre conegut¹¹.

Imatge 19: Cartell *Starfuckers*.

Font IMDb

¹¹ Filmaffinity. (2022). *Starfuckers*. <https://www.filmaffinity.com/es/film975289.html>

Motiu de referència

/ Direcció, contingut /

Aquest curtmetratge tracta sobre els abusos sexuals entre homes homosexuals. Una nit, dos víctimes es presenten a casa de l'abusador per a plantar-li cara d'una manera extravagant i molt expressiva.

Imatge 20: Collage amb fotogrames extrets de la pel·lícula Starfuckers.

Font: YouTube

The midnight library (novela)

- **Any:** 2020
- **Pàgines:** 362 pàgines
- **Editorial:** Canongate Books
- **Autor:** Matt Haigh
- **Gènere:** Fantasia, ficció filosòfica
- **Sinopsis:** La Nora Seed apareix, sense saber com, a la Biblioteca de la Mitjanit, on se li ofereix una nova oportunitat per fer les coses bé. Fins a aquest moment, la seva vida ha estat

Imatge 21: Portada de The midnight Library.

Font Amazon

marcada per la infelicitat i el penediment. La Nora sent que ha decebut a tothom, i també a ella mateixa. Però això està a punt de canviar¹².

Motiu de referència

/ Contingut /

D'alguna manera els viatges que fa la protagonista del llibre a altres universos paral·lels en els que ha pres diferents decisions construeix un viatge emocional semblant al del Rubi, el protagonista de *Ens veurem ahir* que, un dia sense saber com, entra en una cova que el transporta a moments clau del seu passat, que li posa damunt de la taula alguns dels seus traumes dels que porta anys intentant escapar. S'assembla perquè ambdós protagonistes fan un viatge de creixement espiritual i emocional, fent una reflexió filosòfica sobre la vida.

Tot el que se m'ha tret (solo teatral)

- **Any:** 2024
- **Duració:** 10 min
- **País:** Espanya
- **Director/a:** Enric Bach i Andrea Eraso
- **Gènere:** Drama, psicodèlic, suspens
- **Intèrpret:** Enric Bach
- **Guió:** Enric Bach
- **Sinopsis:** Un noi desperta sense saber com en un espai imaginari, on es troba cara a cara després d'uns anys amb el seu agressor. Aprofita aquesta oportunitat per enfrontar-se a ell i redimir-se.

Imatge 22: Cartell de Tot el que se m'ha tret.

Font: Elaboració pròpia.

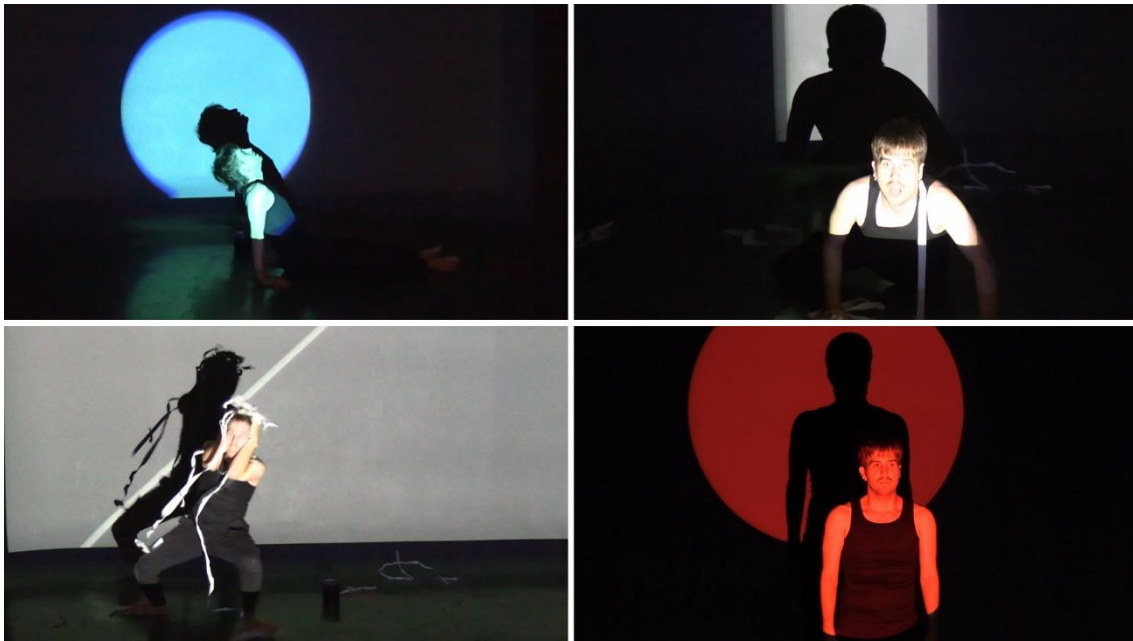
¹² Amazon. (2021). *The midnight library*. https://www.amazon.es/Midnight-Library-bestseller-worldwide-phenomenon/dp/1786892731/ref=asc_df_1786892731?mcid=e5b054b62bad350f9dc5560cbf489365&tag=googshopes-21&linkCode=df0&hvadid=699690419028&hvpos=&hvnetw=g&hvrnd=13292300739873175594&hvpone=&hvptwo=&hvqmt=&hvdev=c&hvdvcmdl=&hvlocint=&hvlocphy=9181150&hvtargid=pla-984293009452&psc=1&gad_source=1

Motiu de referència

/ Contingut /

És una peça teatral que vaig crear l'any 2024 i que parteix de la mateixa experiència que *Ens veurem ahir*.

Imatge 23: Captures de la gravació del solo teatral Tot el que se m'ha tret.

Font: Imatges cedides per Enric Bach.

Finalment, per a treballar el gènere autobiogràfic i els processos d'introspecció prenc com a referents el treball de directors i directores com Federico Fellini amb *8½* (1963), Agnès Varda amb *Les glaneurs et la glanaise* (2000) o Alejandro González Iñárritu amb *Birdman* (2014). Aquestes pel·lícules mencionades, a més a més, tracten el tema de la creació artística i en certa manera la frustració per aconseguir crear un producte que emocioni a la gent i que expliqui la seva pròpia història. D'aquesta manera inclouré en la categoria, encara que no siguin autobiogràfiques, les pel·lícules *Soul* (2020) i *Synecdoche, New York* (2008).

1.5. Proposta de *Ens veurem ahir*

1.5.1. Temàtica del llargmetratge

S'explora el procés de curació d'un noi que ha patit un abús sexual en el seu passat i que ha viscut amagat de la seva família i amistats, de manera que tots els problemes i tots els malestars pels quals ha passat durant la seva vida s'han anat acumulant en el seu interior en una bola de remordiment que, als seus 23 anys, mentre intenta no fracassar preparant una obra de teatre, acaba explotant.

El protagonista està perdent les ganes de viure i, després d'una sèrie de situacions que el fan connectar amb els traumes del seu passat, acaba oscil·lant entre la vida i la mort.

El protagonista entra en una cova màgica que el transporta a moments icònics del seu passat on acaba rebent una sèrie d'aprenentatges que el fan entendre que, al final, la seva vida val la pena i tot i les circumstàncies, tot el que li ha passat l'ha portat a ser qui és. I això li pot servir per a trobar la felicitat.

1.5.2. Punts d'innovació

El guió de *Ens veurem ahir* emmarca un punt vital en la vida del Rubí, un noi gai català, amb el seu origen en petit poble a la muntanya i on mai ha pogut disposar de referents per entendre la seva sexualitat i els seus sentiments. En la joventut, viu en un pis a la capital, de manera que la seva vida ha canviat dràsticament i ha pogut gaudir d'una major llibertat, però també és on, contràriament al que podria semblar, ha estat més vulnerable.

Es plasmarà un tema poc recurrent en el cinema. En aquest cas, el Rubí és un noi que va ser abusat per un home en els seus inicis a l'etapa adulta, quan s'acabava de mudar a la ciutat, on pensava que per fi trobaria el seu lloc i seria feliç. Si bé és cert que l'abús a menors té un recorregut important en la història del cinema com en *La mala educación* (2004) d'Almodóvar o en *Manticora* (2022) de Carlos Vermut, la petítcula *Ens veurem ahir* explica una vivència que, per ser en un context adult,

és molt diferent. Algun referent actual a comentar seria el que sofreix el personatge protagonista de la sèrie *Baby Reindeer* (2024) de Richard Gadd, que en una cita amb un productor important, acaba drogat i violat per aquest.

No es mostrarà l'abús des d'un punt de vista de terror o grotesc (encara que ho sigui), sinó que la pel·lícula explorarà el que ve després i com és el procés de curació, a partir de la importància de poder explicar els nostres traumes a algú per a poder viure amb una mica més de calma. Al Rubí els seus traumes l'estan cruspint per dins i cada cop es sent més podrit, viu completament dissociat del seu passat i li costa recordar un moment feliç des que va sortir de l'armari i va patir l'abús, però passaran una seqüència de situacions que l'ajudaran a entendre qui és i cap on vol anar.

És innovador també el tipus de producció de la pel·lícula, ja que és una història de fantasia que succeeix en un poble de Catalunya. Al nostre país la producció de llargmetratges de fantasia per al cinema és bastant baix, sent els drames i les pel·lícules històriques les més produïdes, de manera que *Ens veurem ahir* podria aconseguir destacar per la seva originalitat, una pel·lícula de viatges en el temps i una cova màgica que sembla estar viva i intenta transmetre un missatge al protagonista.

2. SEGON BLOC: ANÀLISI DEL MERCAT

2.1. Justificació del projecte

D'entrada, aquest projecte neix d'una motivació personal per explicar un relat íntim de l'autor a través de la ficció. No obstant, aquesta història pot aconseguir generar una connexió emocional entre d'altres nois gais que puguin passar o ja hagin passat per una situació semblant.

Ens veurem ahir pot ser una pel·lícula atractiva per les petites audiències i s'aspira a que esdevingui un referent dins del cinema LGTBIQ+, no només per l'enfocament fantàstic i original de la trama, sinó també per la reflexió que genera respecte al diàleg que hi ha de pares a fills i de fills a pares, a més del suport imprescindible que cal que tinguem entre les persones del col·lectiu.

2.2. Target

L'objectiu pel que fa al target es poder connectar amb una generació de nois joves que es puguin sentir identificats i abraçats per la història, una franja entre els 16-30 anys. Aquesta generació de joves és la que més ha acceptat la diversitat sexual i pot tenir la capacitat d'abraçar una història que tracti sobre dos nois gais.

També seria molt profitós poder ampliar a un target més variat que pugui descobrir problemàtiques per les que poden passar persones al seu voltant. Per exemple, homes i dones adults que tinguin fills adolescents que puguin estar en procés de descobrir la seva sexualitat i així els puguin acompanyar en aquest procés millor.

Finalment, un dels altres espectadors als que s'aspira és als amants del cinema que puguin anar a festivals de cinema on es projecti la pel·lícula i posteriorment en la seva distribució a grans pantalles i plataformes.

2.3. Anàlisi de la competència

L'any 2024 ha sigut un dels que més èxit ha tingut el cinema en català (MERINO, 2025). Això és una bona notícia ja que demostra que per fi el cinema del territori està agafant força amb productores que aposten per la nostra llengua i pel talent que tenim aquí.

Pel·lícules com *La casa en flames* (2024) o *El 47* (2024) son de les que més ressò han aconseguit provocar, però també tenim d'altres com *Mamífera* (2024) de Liliana Torres o *Salve Maria* (2024) de Mar Coll.

El que tenen en comú les darreres produccions que s'han produït en els darrers anys és que hi ha certa reticència a fer pel·lícules de fantasia o, per què no dir-ho, que no tractin sobre fets històrics o que siguin extremadament naturalistes.

Una de les pel·lícules recents que s'ha produït a Espanya que per fi surt una mica de la norma no establerta pel que fa als gèneres de les pel·lícules nacionals és *Polvo Seran* (2024) de Carlos Marques-Marcet, que s'ha atrevit a fer un musical sobre la mort assistida.

2.4. DAFO

Taula 1: DAFO de *Ens veurem ahir*.

Debilitats - El rodatge seria en dos puntes de Catalunya (Barcelona i un poble del Pirineu), això pot encarir la producció.	Amenaces - S'ha d'anar en compte per no mostrar representacions estereotípiques de ciutat/muntanya. - Es tracta d'un tipus d'història arriscada, cal trobar una productora implicada amb el missatge.
Fortaleses - Representació del col·lectiu LGTBIQ+ - Pel·lícula amb un tractament original. - Calen pocs actors	Oportunitats - Poca competència pel que fa al gènere. - Es mostra l'experiència de molts joves que han d'anar del poble a la ciutat.

Font: Elaboració pròpia.

2.5. Finestres de mercat

A continuació, es detallen les possibles finestres de mercat on es podria exhibir el llargmetratge *Ens veurem ahir*. La proposta del model de distribució és estrenar amb festivals de cinema petits que acceptin pel·lícules d'autors emergents i petites produccions, a més de la possibilitat d'obrir les produccions a la resta de l'audiència a través de sales de cinema alternatives que projectin aquest tipus de produccions o inclús en plataformes VOD.

2.5.1. Distribució en festivals

FESTIVALS DE TEMÀTICA LGTBIQ+

Un dels objectius principals per a mostrar *Ens veurem ahir* és enviar-lo a festivals de temàtica LGTBIQ+, ja que el guió tracta explícitament la sexualitat del Rubi i una de les trames principals tracta l'amor homosexual entre ell i el Nil.

Un dels festivals de cinema LGTBIQ+ més rellevants és el Fire!!¹³, ja que es tracta d'un festival amb una llarga trajectòria.

Per aquest festival han passat produccions catalanes que també tracten la temàtica LGTBIQ+, la cerca de la identitat, la relació amb el cos i la societat, els entorns rurals... Alguns exemples serien *Mi vacío y yo* (2022) dirigida per Adrián Silvestre, *20.000 especies de abejas* (2023) dirigida per Estibarriz Ulesola, *Sedimentos* (2021) dirigida per Adrián Silvestre.

Imatge 24: Logo del festival Fire!!

Font: Web oficial del festival Fire!!

Un altre festival de cinema LGTBIQ+ de Catalunya i que té lloc en un dels cinemes més emblemàtics de Barcelona és el Barcelona Queer Film Festival¹⁴. Que té lloc durant els mesos de novembre i desembre al cinema Maldà. En aquest cas es tracta d'un festival amb menys trajectòria i això fa que sigui molt viable poder presentar una pel·lícula novell.

¹³ Fire!! Mostra Internacional de cinema Gai i Lesbià. <https://mostrafire.com/>

¹⁴ Barcelona Queer Film Festival. <https://www.barcelonaqueerfilmfestival.com/>

Imatge 25: Logo del Barcelona Queer Film Festival.

Font: Web oficial del Barcelona Queer Film Festival.

Encara que no sigui un festival exclusiu de cinema LGTBIQ+, el Festival Protesta¹⁵ que se celebra a Vic té com a centre d'interès el cinema creatiu, festiu i crític. L'objectiu del festival és fer reflexionar al públic amb obres cinematogràfiques que tractin temàtiques socials. En aquest cas, *Ens veurem ahir* encaixa perfectament per la seva crítica a l'homofòbia sobretot en el món rural i per la reflexió sobre la sexualitat i els abusos sexuals que poden patir els homes gais.

Imatge 26: Logo del Protesta.

Font: Web oficial del Protesta.

FESTIVALS DE CINEMA FANTASTIC

Ens veurem ahir és el guió d'una petítcula de fantasia, principalment perquè el protagonista aconsegueix a través d'una cova que actua com a portal viatjar en el temps. A més a més, la cova al final actua com un ser viu o com una metàfora de la

¹⁵ Festival Protesta. <https://www.festivalprotesta.cat/>

ment del protagonista que el porta a moments traumàtics. Per això és convenient que, un cop el llargmetratge estigui fet, pugui projectar-se en festivals de cinema fantàstic com els que s'enumeren a continuació:

El Festival de Sitges¹⁶ és el primer festival de cinema fantàstic del món, segons asseguren els organitzadors del festival, tant per la seva experiència com pel seu impacte industrial. Tot i ser conegut principalment pel terror i la ciència-ficció, el festival també ofereix programes de fantasies intimistes i narratives LGTBIQ+.

Imatge 27: Logo del Festival de Sitges.

Font: Web oficial del Festival de Sitges.

Un altre festival al que pot ser molt interessant projectar la pel·lícula és el GALACTICAT¹⁷, un festival internacional de cinema de Tàrraga i Ponent. Aquest festival és clau, ja que la història de *Ens veurem ahir* transcorre en la seva majoria en un poble de les terres de Ponent, com és el poble de Peramola.

Imatge 28: Logo del Festival GALACTICAT.

Font: Web oficial del Festival GALACTICAT.

¹⁶ Sitges. Festival Internacional de Cinema Fantàstic de Catalunya.

<https://sitgesfilmfestival.com/ca>

¹⁷ Galacticat. <https://www.galacticat.cat/>

FESTIVALS DE CINEMA CATALÀ INDEPENDENT

Pel fet que *Ens veurem ahir* sigui un guió en català, es pot enviar a festivals de Catalunya que tinguin un enfocament dirigit a la promoció de talents del territori i divulgació de la llengua.

Per exemple, el Festival U22¹⁸ és un festival que ofereix un espai d'exhibició, promoció i connexió de talents cinematogràfics emergents del país. A més, el seu focus es posa en mirades de la joventut i del món contemporani, com es fa en el guió de *Ens veurem ahir*.

Imatge 29: Logo del Festival U22.

Font: Web oficial de U22.

L'Alternativa¹⁹ és el Festival de Cinema Independent de Barcelona. La seva programació es caracteritza per ser valenta i oferir temàtiques socials, de sexualitats diverses i creatives.

Imatge 30: Logo de l'Alternativa.

Font: Web oficial de l'Alternativa.

¹⁸ Festival U22. <https://www.festivalu22.com/>

¹⁹ L'Alternativa. <https://alternativa.cccb.org/2025/ca/>

Finalment, també podem comptar amb el D'A²⁰, un Festival de Cinema de Barcelona centrat en el cinema d'autor contemporani. *Ens veurem ahir* podria encaixar-hi pel seu to personal i estilitzat.

Imatge 31: Logo del D'A.

Font: Web oficial del D'A.

2.5.2. Distribució en sales alternatives

Alguns dels festivals mencionats anteriorment fan les seves mostres en sales de cinema de Barcelona. A continuació es mostren algunes d'aquestes sales i d'altres amb les que es podria realitzar una exhibició limitada o en col·laboració amb entitats.

El Zumzeig²¹ és un cinema cooperatiu i participatiu que té una programació crítica, social i independent. A més, acostuma a fer col·loquis post-projecció amb personal de l'equip.

Imatge 32: Logo del cinema Zumzeig.

Font: Web oficial del cinema Zumzeig.

²⁰ D'A Festival Cinema Barcelona. <https://dafilmfestival.com/>

²¹ Zumzeig cinema. <https://www.zumzeigcine.coop/>

El Cinema Maldà²² és un cinema que fa maratons de cinema alternatiu i que acull diversos festivals de cinema de Barcelona.

Imatge 33: Logo del cinema Maldà.

Font: Web oficial del cinema Maldà.

L'Espai Texas²³ és un epicentre cultural a Barcelona, amb dues sales de cinema d'exhibició en català, un teatre i un bar.

Imatge 34: Logo de l'Espai Texas.

Font: Web oficial de l'Espai Texas.

Un altra sala alternativa de Barcelona seria als Cinemes Verdi²⁴.

Imatge 35: Logo del cinema Verdi.

Font: Web oficial del cinema verdi.

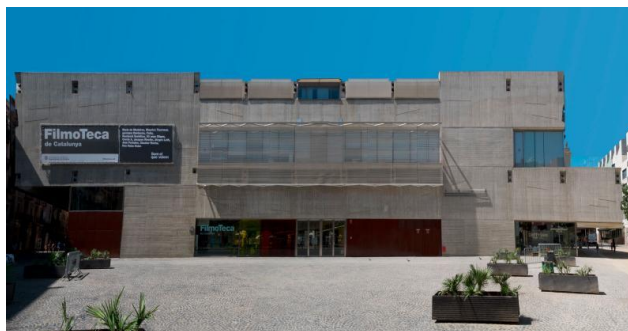
²² Cinema Maldà. <https://www.cinemamalda.com/>

²³ Espai Texas. <https://espaitexas.cat/>

²⁴ Cinemes Verdi. <https://barcelona.cines-verdi.com/>

Finalment, un dels espais més importants de divulgació de cinema d'autor de Barcelona és la Filmoteca²⁵. Sovint organitzen cicles temàtics que podrien encaixar amb la proposta de *Ens veurem ahir*.

Imatge 36: Façana de la Filmoteca de Catalunya.

Font: Web oficial de la Filmoteca.

2.5.3. Plataformes VOD

En l'actualitat, un dels llocs d'exhibició més rellevants de cinema son les plataformes VOD. Aquestes poden oferir accés a productes audiovisuals a tot tipus de públics des de casa seva.

Filmin²⁶ és una plataforma amb una audiència receptiva al cinema d'autor i LGTBIQ+. A Filmin hi ha seccions específiques per a pel·lícules LGTBIQ+ i amb funcions socials. El fet que *Ens veurem ahir* parli obertament sobre un abús sexual i un procés de reconstrucció pot encaixar perfectament amb la línia de la plataforma. A més, també existeix FilminCAT que aposta pel cinema en català i produït a Catalunya.

Imatge 37: Logo de Filmin.

Font: Web oficial de Filmin.

²⁵ Filmoteca. <https://www.filmoteca.cat/web/ca>

²⁶ Filmin. <https://www.filmin.cat/>

3. TERCER BLOC: BÍBLIA DE “ENS VEUREM AHIR”

3.1. Fitxa tècnica

Taula 2: Fitxa tècnica de Ens veurem ahir.

Títol	Ens veurem ahir
Durada aprox.	100 min
Format	Guió de llargmetratge de ficció
Gènere	Drama romàntic, fantasia
Guió	Enric Bach
Any	2025
Versió original	Català
Target	Joves d'entre 16 i 30 anys

Font: Elaboració pròpia.

3.2. Idea

3.2.1. Tagline

Els records son un refugi o una trampa eterna?

3.2.2. Logline

Un jove torna al seu poble natal on descobreix una cova màgica que el transporta al seu passat, on se li planteja l'opció d'abandonar la seva vida mentre coneix un noi que l'acompanya en una aventura de viatges temporals.

3.2.3. Storyline

Després d'anys vivint a la ciutat, un jove torna al seu poble natal per visitar els seus pares, amb qui manté una relació distant. En una cova que li recorda la seva infantesa, acaba viatjant al passat, observant moments especials amb la seva

família i enfrontant-se a traumes que havia reprimat. A la cova coneix un altre viatger del temps, un noi amb qui connecta emocionalment i que desperta un amor intens però ple d'obstacles. Entre viatges que revelen secrets íntims i ferides profundes, haurà d'escollir entre deixar-se consumir per la cova o tornar a la realitat per lluitar per la seva felicitat, la seva veritat i la seva vida.

3.3. Resum de la història

El Rubi, un noi de 23 anys que viu a la ciutat des de fa cinc anys, està treballant per a executar una obra de teatre que parla de manera autobiogràfica sobre un abús sexual que va patir. Una nit, decideix obrir-se emocionalment per primer cop des de fa molt temps amb un noi que apareix al seu edifici per casualitat, però tot acaba en una situació sexual violentada que el fa recordar el moment traumàtic del seu passat. Al dia següent va a visitar als seus pares que viuen al seu poble natal i amb qui des de fa temps manté una relació distant ja que el fan sentir culpable per les decisions que ha anat prenent al llarg de la seva vida. El Rubi està a punt de tocar fons quan aquest mateix dia descobreix una cova al bosc de darrere de casa seva que el transporta a un record del seu passat i fa que canviï el rumb de la seva vida.

El Rubi s'adona que a través de la cova pot passejar-se pels seus records com un espectador, sense que sigui detectat per ningú altre, a excepció del Nil, un altre viatger en el temps que va coneixent en aquests viatges a la cova. El Nil resulta que ve del futur i ha trobat la manera de dominar els viatges en el temps i escollir exactament on vol anar, de manera que en un inici li fa de guia al Rubi a més d'enamorar-se d'ell. El Rubi, però, no te forces per a gestionar aquest caos temporal i a més tenir una relació amb un noi, creu que ningú el pot estimar. Tot i això, després de tornar al seu present i adonar-se que no està sent feliç, decideix tornar a la cova amagat dels seus pares i comença a desenvolupar una addicció a reviure els seus records preferits i a quedar amb el Nil. Però res és tan bonic com sembla i acaba transportar-se a records més foscos que el fan odiar encara més la seva vida i penedir-se de les decisions que ha pres. A més, poc a poc es va adonant que potser el Nil no és tan perfecte com ell s'imaginava i que la cova està prenent decisions

per ell. La seva relació amb els seus pares també es va complicant, el Rubi els treu en cara situacions del seu passat en les que ells potser no el van saber acompanyar com és degut, en canvi, els pares no entenen el que li passa al Rubi i es senten ofesos pel que ell els diu. Tot es complica quan el Rubi decideix abandonar la casa i tornar a la cova per a no sortir i acaba atrapat en el dia en que va ser abusat per un noi que el va drogar i mai ho va poder explicar a ningú, ni tan sols als seus pares que encara no havien acceptat que ell era gai. La cova es comença a enderrocar i el Rubi sembla que decidirà morir en el seu interior mentre el Nil intenta recuperar-lo. Finalment, el Rubi acaba recuperant el control del temps, s'acomiada per a sempre del Nil i troba la manera de tornar al present.

La cova s'enderroca i el Rubi no tornarà a veure el Nil mai més, però aconsegueix fer les paus amb els seus pares i, en certa manera, amb el seu passat. Tot acaba bé quan el Rubi aconsegueix produir la seva obra teatral i els seus pares la van a veure.

3.4. Personatges

3.4.1. Llistat personatges

Taula 3: Fitxa de personatge Rubi.

RUBI	
Edat	22 anys
Lloc de naixement	El poble
Residència	La ciutat
Caràcter	Introvertit, creatiu, fràgil però fort
Físic	Te el cabell tenyit, porta sovint jerseis de colors vius, és àgil físicament
Biografia	El protagonista de la pel·lícula. En realitat no es diu Rubi, però és el sobrenom que sempre ha portat a sobre. Vivia en una casa d'un poble rural molt petit amb els seus pares fins que, per estudis, va anar a viure

	a la ciutat, un lloc on ell sempre ha sentit que encaixaria millor. Tot i haver trobat més llibertat en la ciutat, no acaba de sentir que hagi encaixat del tot, és sent sol i moltes vegades inclús en perill i desprotegit. No es sent estimat, tot i que en realitat sap que la gent l'estima, però al sentir-se incomprès te la impressió que molesta a tothom. Això l'ha portat a perdre velles amistats, sobretot les del poble, a la ciutat manté relacions més aviat formals amb companyes de dansa i teatre. Les arts escèniques són de les úniques activitats que el fan estar tranquil i lliure. En realitat, te cert odi cap a la vida en general, ja no te esperances amb la societat ni en el mon. Se suposava que al viure sol hauria de començar a ser ell mateix i ha acabat sent una persona completament diferent.
--	---

Font: Elaboració pròpia.

Taula 4: Fitxa de personatge Nil.

NIL	
Edat	22 anys
Lloc de naixement	El poble
Residencia	La ciutat
Caràcter	Misteriós, extrovertit, curiós, a vegades hiperactiu
Físic	Vesteix amb roba neutra i/o moderna, d'un altra època en el futur. Més corpulent que el Rubi.
Biografia	És el viatger en el temps que coneix el Rubi en un dels seus viatges a la cova. Ve del futur, concretament de l'any 2084. Se sospita que pugui ser un net del Rubi.

	És una persona bastant misteriosa, no se sap molt sobre la seva història i a vegades inclús és una mica difícil saber si està dient la veritat. Però tot i això connecta intensament amb el Rubi. Des del moment en que coneix al Rubi decideix que el vol acompanyar, ja que sent que ell no té res a fer a la cova. Acaba enamorant-se profundament del Rubi. Sota la seva façana de seguretat, s'amaga un noi sensible, molt trist i que també es sent molt sol. Fa mesos que no torna al seu present i el Rubi en certa manera l'intenta convèncer de que hauria de tornar a casa.
--	--

Font: Elaboració pròpia.

Taula 5: Fitxa de personatge Mare.

MARE	
Edat	48 anys
Lloc de naixement	El poble
Residència	El poble
Caràcter	Tan sensible que és explosiva, despistada, amb uns pensaments molt quadriculats, de vegades inclús ignorant
Físic	Vesteix amb roba bàsica i sovint còmoda, porta unes ulleres de disseny antiquades, no s'acostuma a arreglar.
Biografia	No acostuma a parlar del seu passat ni dels seus sentiments amb el seu fill, tot i que a simple vista es veu el que està sentint, ja que el seu caràcter ho mostra tot. Viu al poble i sempre que fos possible ha intentat no complicar-se la vida. Als 18 va trobar una feina per a tota la vida, caixera en un supermercat. Als 22

	anys es va casar amb el seu marit, també del poble, i als 26 ja van tenir el seu fill, el Rubi. Sempre ha estat lluitant per a tenir una família exemplar, li importa més la imatge que dona que la vida real que té, tot i que moltes vegades no sap com fer-ho i sent que se la menja el temps, els diners i el que diran. De part de membres de la seva família i inclús gent del poble ha rebut moltes crítiques i se les ha tingut que aguantar. Amb el temps tot ho ha anat fent caure sobre el seu fill, procurant que tingués bons estudis, que tingués una vida social exemplar, etc. Fins a l'adolescència tot va anar prou bé ja que el Rubi estava aconseguint fer tot el que ella esperava d'ell, però més endavant la sensació de que el Rubi estava seguint els seus mateixos passos, que tenia la sensació de fracassar i que digués que és gai va generar un abisme entre els dos. Vol el millor pel seu fill, perquè en el fons sent que pot tenir l'oportunitat de tenir el que ella no va aconseguir, però li preocupa extremadament que sigui rebutjat per la societat, sense adonar-se que amb aquesta actitud la primera en rebutjar-lo inconscientment és ella. El que més mal li fa es sentir que no li cau bé al seu fill i això genera un gran abisme entre ells.
--	--

Font: Elaboració pròpia.

Taula 6: Fitxa de personatge Pare.

PARE	
Edat	48 anys
Lloc de naixement	El poble
Residència	El poble

Caràcter	Fred, no parla gaire però quan s'enfada també explota, no expressa els seus sentiments però per dins està trencat
Físic	Vesteix amb roba per anar al bosc, de caçador, llenyataire...
Biografia	Tota la vida ha viscut al poble i si fos per ell se n'aniria a viure en una masia aïllada de la societat a la muntanya. Viu frustrat per la societat que l'envolta, és molt introvertit. Ha treballat de diferents oficis, sempre pel poble, actualment és dedica a vendre llenya. A l'igual que la mare, sempre ha intentat buscar una vida estable i tranquil·la al poble, la vida ja és prou difícil com per a complicar-se-la. Es sent la ovella negra de la família perquè se l'ha acusat d'inútil, de salvatge i de cavernícola (pel fet de ser l'únic de la família que no ha sortit del poble a estudiar i pel seu amor a la natura). Estima molt al seu fill, és la persona que més ha estimat en la seva vida, però l'entristeix el fet de pensar que el seu fill no l'estima de la mateixa manera... que no li ha pogut donar el que necessitava per molt que s'hagi esforçat. Intenta no aparentar-ho, però es sent dèbil.

Font: Elaboració pròpia.

Taula 7: Fitxa de personatge Arnau.

ARNAU	
Edat	29 anys
Lloc de naixement	La ciutat
Residència	La ciutat
Caràcter	Fals, extravertit, té molta llàbia.

Físic	Musculat, samarreta de tirants, porta una cadena al coll, jaqueta de cuir, faccions molt marcades
Biografia	El noi que el Rubi coneix en una nit al seu pis, en un inici fingeix interès emocional pel Rubi però només busca sexe.

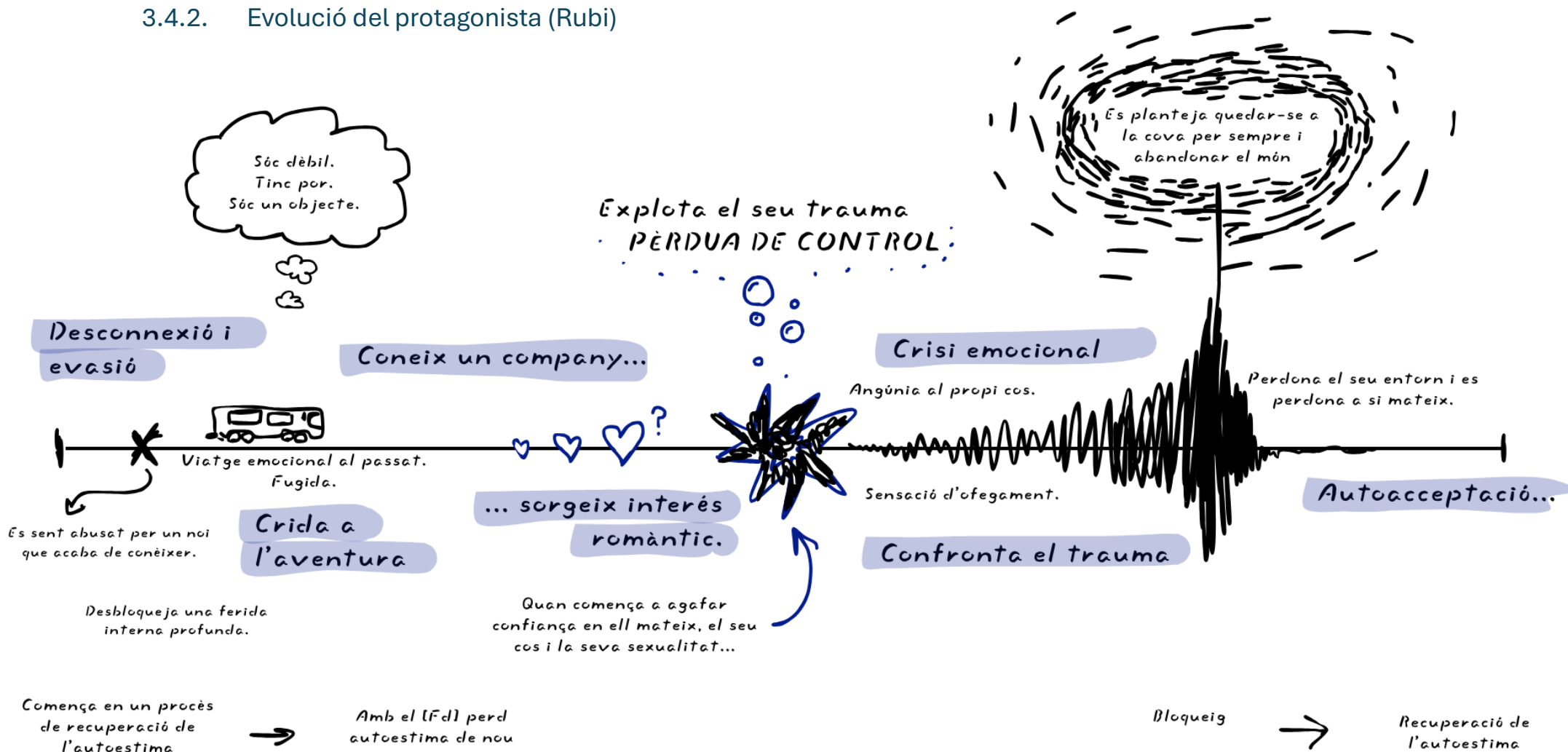
Font: Elaboració pròpia.

Taula 8: Fitxa de personatge Home.

Home	
Edat	50 anys
Lloc de naixement	País estranger (desconegut)
Residència	La ciutat
Caràcter	Pausat. Manipulador. Depredador sexual.
Físic	No se li veu la cara. Alt. Porta una camisa negra, cinturó gruixut i texans. Amb alguns tatuatges als braços i anells platejats. Veu molt greu.
Biografia	És originari d'un altre país però actualment viu en un apartament a primera línia de mar.

Font: Elaboració pròpia.

3.4.2. Evolució del protagonista (Rubi)

Font: Elaboració pròpia.

3.4.3. Relacions entre personatges

RUBI amb el NIL

Entre ells sorgeix una història d'amor inesperada. Es coneixen per un motiu extremadament aleatori i improbable. Cadascun d'ells pertany a un període històric diferent, però un dia coincideixen en un viatge al passat a través de la cova. Al ser els únics amb aquesta capacitat de viatjar pel temps acaben formant una amistat que acaba evolucionant cap a una tensió afectiva i sexual. Poden compartir entre ells els seus problemes i junts busquen la manera de conviure en un limbo espai-temporal.

RUBI amb la MARE

La relació més complicada de la petllícula. Els dos s'estimen moltíssim però això no ha sigut sempre així. En la seva adolescència, el Rubi va començar a odiar-la ja que es va adonar de tot el mal que ella li havia fet en la infantesa, el va educar amb violència i exigències, a més quan ell va sortir de l'armari el va tractar com un monstre i el va culpabilitzar. Passats els anys, el Rubi l'ha pogut perdonar i ella també ha canviat per a fer feliç al seu fill de nou, però sent que ell mai la perdonarà per molt que s'esforci, de manera que encara hi ha un gran abisme entre ells i encara hi queda el rancor del passat.

RUBI amb el PARE

Quan el Rubi era petit eren millors amics, però ara quasi no es parlen, com si fossin desconeguts. Tot ve perquè la relació amb la mare es va interposar entre ells i es van anar distanciant. A més, en algun moment el pare ha arribat a sentir una espècie de fàstic cap al seu fill, per ser gai principalment. En tot moment el pare sempre ha sabut que la seva mentalitat no era la correcta i tot i sentir rebuig cap al seu fill de forma subconscient, va intentar fer el possible per entendre'l i acceptar-lo, això sí, des de la distància i quedant-se tot el que pensava per dins, de manera que el Rubi no té una idea clara de com el veu el seu pare.

PARE i MARE

Son un equip, han estat més de la meitat de la seva vida junts. Saben que mai estaran sols perquè es tenen l'un a l'altre. La por de no saber si estan fent lo correcte pel seu fill els ha portat a èpoques de discussions i inclús plantejar-se un divorci. Però al final s'han adonat que l'únic que desitgen és estar junts i protegir-se del món exterior, tot i no saber que estan fent a vegades.

3.5. Espais

EL POBLE

És on va néixer el Rubi i ha passat tota la seva infància fins als 18 anys. Actualment hi puja de tant en tant per visitar a la seva família.

Es tracta d'un poble rural, al Pirineu de Catalunya. No té més de 500 habitants. Es caracteritza pels tons de color terrosos per les seves cases de pedra amb façanes antigues i rurals. A més, els seus carrerons respecten l'arquitectura de l'antic castell que hi havia al centre del poble, actualment en runes.

El poble està situat en una vall, per tant al seu voltant hi ha muntanya en totes direccions. Concretament, des de la casa del Rubi es pot accedir directament al bosc on es trobarà la cova.

Imatge 38: Collage amb fotografies del poble de Ens veurem ahir.

Font: Elaboració pròpia.

Imatge 39: Collage amb fotografies del poble de Ens veurem ahir.

Font: Elaboració pròpia.

LA COVA

Des de la casa del Rubi al poble, seguint un camí enmig del bosc, es pot arribar en una cova. Aquesta cova forma part de la infància del Rubi ja que acostumava a anar-hi a jugar amb la seva família i inclús és on es refugiava durant la seva adolescència.

És una cova terrosa, no de roca, de manera que es pot enfonsar en qualsevol moment. La cova existeix perquè durant la Guerra Civil servia com a refugi pels habitants del poble, sobretot per les dones i infants.

En l'actualitat, la cova s'ha convertit en una espècie de portal temporal que li serveix al Rubi per a transportar-se a moments del seu passat. Aquesta, però, sembla estar viva ja que reacciona a les decisions que va prenent el Rubi durant la pel·lícula.

És un espai real però que d'alguna manera, a través de les imatges, desprèn una essència màgica. Té un component nostàlgic, difús i espiritual. En les imatges a continuació es pot veure el canvi d'aura que ha de tenir la cova quan estem en la realitat més tranquil·la i quan la cova comença a adquirir el seu portal màgic, en que sembla que les llums es distorsionen i el temps passa d'una manera diferent.

Imatge 40: Collage amb fotografies de la cova de Ens veurem ahir.

Font: Elaboració pròpia.

LA CIUTAT

És on viu el Rubi actualment i sempre havia desitjat viure-hi ja que sempre ha sentit que aquí podria ser lliure i tindria més oportunitats per ser feliç. La realitat és que ha acabat separant-se encara més de qui és realment i ha oblidat el que és tenir una llar.

Té una estètica futurista amb tons grisos, metàl·lics i llums de colors lluent. Sobretot la ciutat està activa durant les nits.

Per al Rubí la ciutat s'ha convertit en un camp de caça on ell és la presa, li costa anar tranquil pel carrer o pel transport públic i quan està a casa es sent més sol que mai.

Tot i això, la ciutat li agrada (o s'esforça per a que li agradi) perquè sent que és l'únic lloc on pot aconseguir els seus objectius artístics i potser, encara que ha perdut les esperances, trobar parella.

Imatge 41: Collage amb fotografies de la ciutat de Ens veurem ahir.

Font: Elaboració pròpia.

3.6. Estructura

Per ordenar tots els esdeveniments que succeiran en la meua pel·lícula cal tenir definida una bona estructura narrativa. Hi ha varis autors que han creat obres per intentar definir les estructures que es poden utilitzar per a maquetar una pel·lícula. Segons (McKee, 1997), l'estructura narrativa és una selecció d'esdeveniments extrets de les narracions de la vida dels personatges, que es componen per crear una seqüència estratègica que produeixi emocions específiques i expressin una visió concreta del món.

Cal tenir en compte que, igual que passa amb els gèneres, s'ha de tenir clara l'estructura no com una norma que encasella les històries i limita la creativitat, sinó com un mapa que, quan el dominem amb prou destresa, el podem adaptar a noves possibilitats creatives.

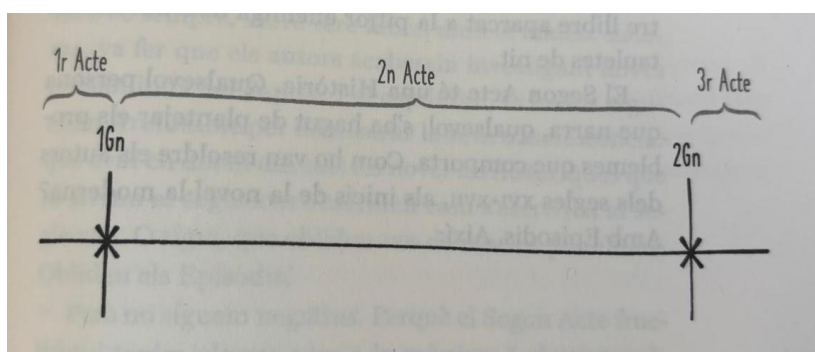
3.6.1. Estructura narrativa

Hi ha autors com McKee o Snyder que defineixen la forma dels guions cinematogràfics, però cap com l'Albert Sánchez Piñol defineix les bases de l'estructura des d'una arrel tant profunda.

L'estructura narrativa que es segueix per a la confecció del guió de *Ens veurem ahir* és la que l'autor Albert Sánchez Piñol bateja com a "Papitu". El Papitu bàsicament és l'arquitràma que segueixen la majoria de relats contemporanis, tant escrits com teatrals o audiovisuals. Una de les seves característiques principals es que està format per tres actes, separats per dos girs narratius, el Primer Gir Narratiu [1Gn] al final del primer acte i el Segon Gir Narratiu [2Gn] al final del segon acte.

Una imatge per definir el Papitu visualment seria aquesta:

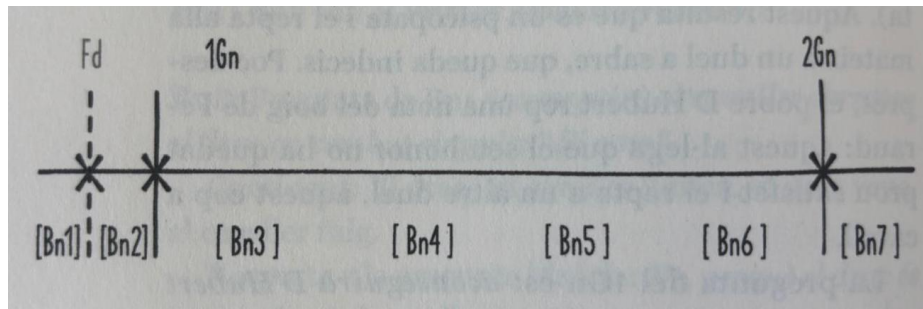
Figura 3: El Papitu en tres actes.

Font: Piñol (2021)

En total, aquesta estructura es divideix en set blocs narratius. Dos en el primer acte, quatre en el segon acte i un últim al tercer acte. De la següent manera:

Figura 4: El Papitu en set bloc narratiu.

Font: Piñol (2021)

1r ACTE

El primer acte serveix per a presentar dos factors bàsics per a iniciar un relat: El Personatge Principal [Pp] i la Situació Contextual [Sc]. Normalment cadascun en un bloc narratiu diferent. A més, en el primer acte apareix el Factor Desencadenant [Fd]. El Fd és aquell esdeveniment del relat que té una relació causal directa amb el 1Gn, i el genera (Piñol, 2021).

Per tant, si no existís el Factor Desencadenant no succeiria mai el Primer Gir Narratiu. El Fd genera una incògnita en l'espectador: "I ara què passarà?" I el 1Gn genera una pregunta que només es pot respondre amb Sí o No. El 1Gn genera la tensió dramàtica que sostindrà l'interès del lector (o espectador) al llarg de tot el relat (Piñol, 2021).

2n ACTE

A aquesta pregunta generada pel 1Gn se li intenta donar resposta durant els quatre Blocs Narratius [Bn] del segon acte. Cadascun dels blocs generarà una pregunta subordinada a la pregunta principal del 1Gn fins arribar a la resposta definitiva en el 2Gn.

Enmig dels quatre Bn que conformen el segon acte, de manera opcional, hi podem trobar el MidPoint [Mp]. El MidPoint és aquell moment del relat en què la pregunta formulada pel 1Gn és substituïda per un altra (Piñol, 2021).

3r ACTE

Finalment, segons Albert Sánchez Piñol, en la nostra cultura és imprescindible incloure un final que tanqui el relat, per molt breu que sigui. És pot traduir amb allò que tradicionalment diem: “I van ser feliços i van menjar anissos.”

3.6.2. Conflicte

El conflicte que apareix en el 1Gn de *Ens veurem ahir* consisteix en un drama principalment intern que planteja la següent pregunta binària:

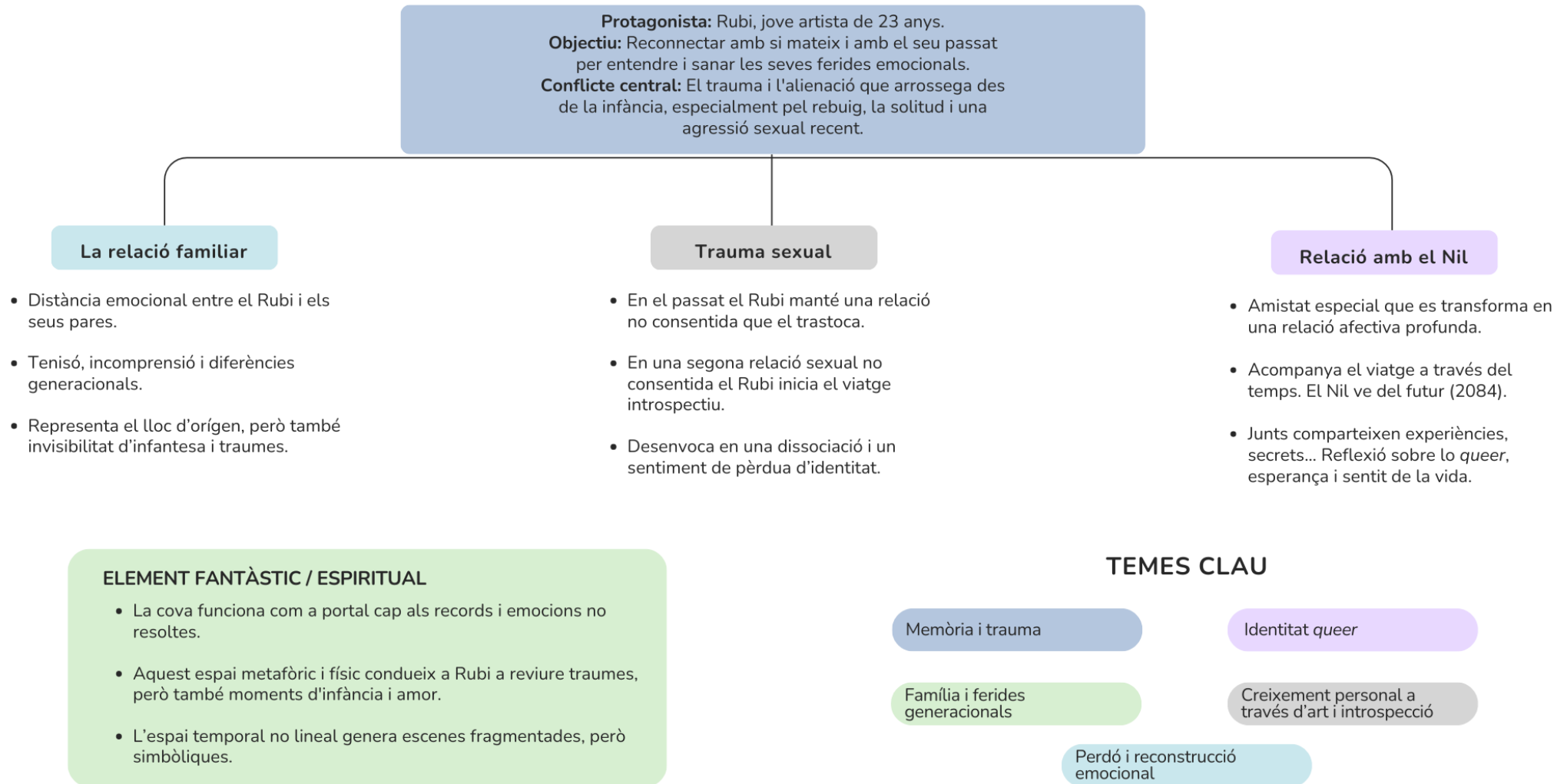
- Podrà el Rubi sortir de la cova, acceptant el rumb de la seva vida i abraçant el seu jo interior?

Menciono que el conflicte és “principalment intern” perquè es podria generar confusió pel tractament del conflicte que planteja la pel·lícula. Encara que el protagonista batalla amb els seus propis pensaments i sentiments, es mostra com una batalla externa contra les forces màgiques de la cova i els personatges del seu entorn. De manera que el conflicte és intern, però el tractament és com si fos d'un conflicte extern. Podem dir que el conflicte amb la cova és en realitat una metàfora.

3.6.3. Mapa de trames

Figura 5: Mapa de trames de *Ens veurem ahir*.

El viatge emocional i temporal del Rubi

Font: Elaboració pròpia.

3.7. Guió

3.7.1. Procés de desenvolupament previ

En una de les fases inicials, després de tenir una idea més o menys definida de cap a on pot anar la història, s'ha realitzat la següent enumeració d'escenes per a poder tenir un ordre més clar de què incloure en cada bloc narratiu i que tot el relat sigui coherent. Recordem que per a l'estructura narrativa perfecta hi ha d'haver set blocs narratius: Dos pel primer acte, en que es presenten el Personatge Principal [Pp], la Situació Contextual [Sc], el Factor Desencadenant [Fd] i al final el Primer Gir Narratiu [1Gn] (Piñol, 2021). A continuació ve el Segon Acte que d'alguna manera intenta resoldre el conflicte que ha plantejat el [1Gn] en quatre blocs narratius, en cadascun dels quals s'ha d'observar una progressió en l'evolució del protagonista fins a arribar al Segon Gir Narratiu [2Gn] on finalment es resol el conflicte i ens porta al Tercer Acte on hi queda el bloc narratiu restant i acaba la història (Piñol, 2021).

PRIMER ACTE

BLOC NARRATIU 1 – Personatge Principal

Seq. 1. Es veu la cova obrint el portal. Detectem que hi ha certa màgia en aquest espai. Hi ha un NEN jugant amb una barraca que sembla que ha construït ell.

Seq. 2. Coneixem el RUBI que viu en un apartament a Barcelona. Està explicant per trucada a la seva MARE que pujarà al poble durant el cap de setmana. Mentrestant el Rubi està preparant una obra de teatre, creant grafismes i visuals.

Seq. 3. Acaben la trucada i el RUBI es prepara el sopar.

FACTOR DESENCADENANT

Seq. 4. El RUBI coneix a l'ARNAU, un noi que hi ha al balcó del costat que comença a flirtejar amb ell. Després d'uns instant xerrant el Rubi el convida a entrar al seu pis.

Seq. 5. La trobada en persona amb l'ARNAU no acaba de ser com el RUBI s'imaginava. Acaba patint una experiència sexual desagradable que el fa connectar amb un trauma del seu passat i es sent abusat.

BLOC NARRATIU 2 – Situació Contextual

Seq. 6. El RUBI se'n va al seu poble a trobar-se amb els seus PARES.

Seq. 7. La relació que manté el RUBI amb els seus PARES és freda i distant, encara que sembla que els seus pares intentin mantenir una bona relació amb ell. Però hi ha alguna cosa dins el Rubi que el frena i l'entristeix.

Seq. 8. El RUBI observa records de la seva infantesa i se n'adona que han cancel·lat la seva obra.

1Gn

Seq. 9. El RUBI va a una cova de la seva infantesa que és al bosc de darrere de casa seva i és xuclat cap a dins i transportat al passat, on es troba cara a cara amb alguns dels seus traumes i es planteja si acaba de morir.

SEGON ACTE

BLOC NARRATIU 3

Seq. 10. El RUBI coneix al NIL, un viatger del temps amb qui es troba de casualitat i li ensenya com va el funcionament de la cova com a portal.

Seq. 11. El RUBI troba la forma de tornar al present.

Seq. 12. El RUBI té una confrontació amb els seus pares sobre les decisions que ha pres al llarg de la seva vida.

BLOC NARRATIU 4

Seq. 13. El RUBI busca la manera de tornar a la cova sense que els seus pares se n'adonin.

Seq. 14. Un cop dins la cova, el RUBI cau en el seu major trauma, la nit en que va ser abusat per un home. Tot empitjora quan se n'adona que aquest cop viu el record en primera persona. Al final aconsegueix fugir.

Seq. 15. El RUBI apareix en un altre espai-temps, un dia de Festa Major del seu Poble. Es troba amb el Nil i van agafant una mica de confiança.

Seq. 16. Durant el ball del fanalet, el RUBI expressa cert remordiment que te cap als seus pares, el NIL però li ofereix un ball i ballen junts.

Seq. 17. El RUBI es queda a dormir en el passat i al dia següent se'n va amb el NIL a banyar-se al pantà.

Seq. 18. Després de passar el dia junts i conversar sobre la improbabilitat del que estan vivint, es donen el seu primer petó.

BLOC NARRATIU 5

Seq. 19. El RUBI s'enfonsa a l'aigua i apareix de nou a la nit de l'abús. Experimenta al detall tot el sofriment que va passar aquella nit.

Seq. 20. El RUBI intenta escapar del trauma, fins que es troba amb el NIL un altre cop, però ell, espantat, decideix tornar al present.

Seq. 21. En tornar al present, el RUBI té una altra discussió amb els seus pares que el fa decidir tornar a Barcelona.

Seq. 22. A Barcelona el RUBI es sent amenaçat per un noi que no el para d'intimidat.

BLOC NARRATIU 6

Seq. 23. El RUBI estant al seu apartament de Barcelona acaba transportant-se involuntàriament al passat. La cova guanya més poder en ell i en el temps.

Seq. 24. Ara ja no sabem si està en un record o en la realitat, però el RUBI està a punt de col·lapsar. Intenta aturar els seus errors del passat i enfrontar-se a traumes.

Seq. 25. La MARE intenta tornar a guanyar l'estima del seu fill, però ell és xuclat per la cova i els seus pares intenten rescatar-lo.

Seq. 26. El RUBI al final s'adona que no pot seguir a la cova, s'acomiada per a sempre del NIL i fa les paus amb els seus pares.

TERCER ACTE

BLOC NARRATIU 7

Seq. 27. Tot torna a la normalitat. El RUBI al final acaba poguent estrenar la seva obra i els seus pares la van a veure.

Seq. 28. El RUBI deixa una carta per al NIL en la cova.

3.7.2. Tractament

Nota: En el guió definitiu en l'apartat 2.7.3. hi ha hagut canvis en el nombre d'escenes o en el seu contingut. Degut a necessitats que han anat apareixent al llarg de l'escriptura de diàlegs i revisions de guió. Aquest tractament ha servit com a guia per a posteriorment poder escriure el guió literari.

1. EXT. COVA - DIA/NIT

Hi ha una cova terrosa que es troba en un bosc pel Pirineu. En un dels laterals una construcció feta amb canyes i cordills simula l'entrada d'una cabanya feta per uns nens. Escampades per terra també hi han cadires de fusta desgastades i alguna joguina.

Se sent el riure d'un nen i al fons, en la foscor, un raig de llum brolla entre les esquerdes de les roques. A poc a poc es va escoltant com si les pedres estiguessin rebotant i caient, semblant a un terratrèmol.

Ràpidament es va fent de nit. Mentrestant, des de la distància comencem a escoltar una conversa telefònica.

2. INT. APARTAMENT DEL RUBI - NIT

Rodolen tot de llapis i pinzells per damunt de papers en una taula. Els ha posat el RUBI, un noi de 23 anys vestit amb roba còmoda però estilsa, un jersei blau amb estil vintage i uns pantalons de xandall moderns.

El Rubi procura buscar en el seu portàtil un correu amb una informació important, després ho deixa estar per a comprovar un dels papers que han quedat amagats entre la pila de fulls amb gargots. Tot això mentre intenta aguantar el seu mòbil prement l'espalla a la seva orella procurant que no li caigui. Parla amb dificultat sense parar quiet.

No sentim que diu la persona a l'altre costat del telèfon.

Escolta la resposta mentre agafa un dibuix.

El Rubi es treu el mòbil de l'orella per fer una foto al dibuix, posa l'altaveu. Després s'envia la foto al portàtil.

El Rubi deixa el mòbil amb l'altaveu posat a taula. Se centra a fer servir un programa d'animació amb el portàtil, afegint el dibuix que acaba d'escanejar, es tracta d'una espècie de monstre, com un dimoni que observa alguna cosa que l'espanta des del seu amagatall.

El Rubi no aparta la mirada de la pantalla del portàtil mentre ajusta uns paràmetres molt detallats amb la tauleta gràfica.

Acaben la trucada.

El Rubi ignora el que acaba d'escoltar, inspira intentant relaxar-se mentre es conté cert punt de ràbia.

El Rubi encén un projector que té apuntant a una paret en blanc.

Prem el play a un vídeo i es col·loca al centre d'una llum projectada de color blau.

Entra en personatge, adopta una postura corporal expressiva i comença a interpretar amb el cos una peça que va conjuntada amb el ritme de la música i les visuals projectades.

L'obra no te text, però expressa certa ràbia, crítica, nostàlgia... Sembla com si estigués plantant-li cara a algú amb el seu cos.

Els seus ulls queden il·luminats per una llum vermella. Amb les seves mans apunta al centre de la càmera a mesura que la tensió puja.

Després -- dispara.

3. INT. CUINA, APARTAMENT DEL RUBI - NIT

El RUBI treu un taper amb uns canelons del microones. Comprova la temperatura tocant el lateral amb la mà.

Decideix posar-los una estona més.

4. EXT. BALCÓ, APARTAMENT DEL RUBI - NIT

El RUBI menja el taper recent escalfat assegut a la taula del seu balcó. L'il·lumina la llum de la ciutat que impedeix que pugui veure cap estrella en un cel contaminat.

Sent un crit, però l'ignora. Ja està acostumat. També observa com passen un cotxe de policia i una ambulància. Deixa caure la forquilla dins el taper i es recolza a la cadira, observant els edificis.

De sobte un soroll li crida l'atenció, se sent una multitud de joves al balcó del veí acompanyats d'una música molt forta.

Veu com encenen les llums del pis i les del balcó.

Curiós, observa les siluetes que pot entreveure a través de la persiana, s'aixeca per a tenir més visibilitat. Veu com surt un noi al balcó. El Rubi es gira i dissimula.

Nota com algú s'ha recolzat a la barana. És l'ARNAU, un noi que sembla més gran que el Rubi, d'uns 26 anys. Porta un jersei granat ajustat als seus músculs i pel damunt una xupa de cuir i un tupé engominat. Té cara d'estar molt relaxat i actua com si conegués al Rubi, encara que fins ara eren desconeguts.

El Rubi, al principi, intenta mantenir la mirada a l'horitzó, però de reüll s'adona que la salutació va dirigida cap a ell.

El Rubi força un petit somriure només amb la boca i aparta la mirada.

Estira la mà de balcó a balcó, mentre aguanta la cigarreta amb la boca. El Rubi li dona la mà amb certa desconfiança.

El Rubi, quasi per cortesia s'interessa per l'Arnau.

Posa les mans com si fos un gosset ferit. Al Rubi li fa una mica de gràcia.

L'Arnau fa una calada i es queda observant els edificis. Al Rubi li fa una mica de gràcia la situació tot i estar confós.

L'Arnau el mira de reüll.

Des del balcó se senten els xiscles i cançons de reggaeton amb el volum més elevat.

L'Arnau tosseix, mira a dins del pis on es troba i apaga la cigarreta.

Els dos somriuen i es miren als ulls uns instants.

El Rubi riu entre dents. Es posa una mica nerviós i es queda pensant un moment.

L'Arnau entra dins el pis del veí.

El Rubi s'aparta de la barana i s'apropa a la taula on s'havia assegut per agafar el taper i procurar entrar al seu pis. Però no pot.

Quan intenta obrir la porta del balcó, es troba que està encallada. Intenta fer força però no pot. S'espanta i intenta fer cops per obrir-la.

Després veu com la llum fa pampallugues, com si hi hagués activitat paranormal.

Es posa encara més nerviós i fa més força fins que aconsegueix entrar, la llum para de cop.

5. INT. APARTAMENT DEL RUBI - NIT

El RUBI tanca la porta del balcó. Creua tot el pis en direcció a la porta d'entrada, accelerat. Després recula i es col·loca davant un mirall per arreglar-se la roba i pentinar-se amb les mans ràpidament. Inclús aprofita per apropar-se i treure's una lleganya. Fa una última repassada general i en acabat obre la porta.

L'ARNAU ja estava esperant a l'altre costat.

L'Arnau se li apropa directament i li fa un morreig. El Rubi primer se sorprèn, però després li segueix el corrent a mitges. És un petó mig incòmode.

Al cap d'una estona l'Arnau li clava una lleugera empenta i se separa per a deambular pel pis. El Rubi tanca la porta darrere seu.

L'Arnau s'apropa a la taula on el Rubi hi té tots els dibuixos, esborranys, textos... Es queda observant particularment uns esbossos de la figura d'un noi semi-despullat que representen els passos d'una coreografia

contemporània.

Es comença a apropar al Rubi.

L'Arnau es descorda els pantalons, apropant-se poc a poc al Rubi, qui es manté dret davant seu.

El Rubi s'adona que l'Arnau s'acaba de descordar la bragueta del tot i s'està començant a tocar, nota que ja te la polla dura.

L'Arnau va a fer-li un altre petó, el Rubi li fa un mig pico, però s'incomoda i intenta apartar-se.

Fa un somriure una mica incòmode. L'Arnau no l'escolta de lo calent que va.

L'Arnau li posa una mà a l'espatlla i li indica que baixi, el Rubi, sense saber molt bé per què, li segueix la corrent i fa veure que li agrada. Poc a poc es posa de genolls.

En ple acte el Rubi té una cara de desconfort i rebuig, però, tot i això, segueix.

L'Arnau amb el plaer tanca els ulls i tira el cap endarrere mentre se li escolta la respiració més forta. L'agafa dels cabells i li indica el ritme, cada cop amb més intensitat, fins a arribar al punt que al Rubi se li escapa una llàgrima.

El Rubi amb la mà s'intenta tocar, però ho descarta i acaba deixant anar la mà cap endarrere, amb els dits tensats.

L'Arnau al cap d'uns instants comença a moure la cintura amb més força i se li escapen gemecs més forts. Finalment, explota de plaer i fa uns últims impulsos per acabar. La seva respiració intensa comença a baixar de ritme també.

El Rubi s'aparta cap a un costat i escup amb una mà al cap i les celles arrufades. Procura no mirar a l'Arnau.

El Rubi s'eixuga les llàgrimes i es frega la boca sense apartar la vista del terra. L'Arnau es puja els pantalons i se'n va.

Finalment BANG, la porta tancada.

El Rubi té la impressió que el cop de la porta rebotava per tot l'apartament amb força. De sobte li agafa una espècie de paranoia en què es queda desorientat i confós. Comença a hiperventilar i li cauen unes llàgrimes.

Cada cop té més ansietat.

Es posa una mà al pit com si li anés a caure.

S'escolta un bus. Transiciona a la següent escena.

6. INT. AUTOCAR - MATÍ

El RUBI s'està rascant nerviós les pells de les ungles mentre observa les muntanyes imperioses com s'alcen a la llunyania.

Hi ha un pantà ple d'aigua a través de la qual es veu el reflex de les muntanyes i la brillantor del sol.

Està arribant al seu poble. Tanca els ulls i sent l'escalfor del sol matutí.

7. EXT. PARADA DE BUS DE POBLE - DIA

És un poble a unes tres hores de Barcelona. És petit i rural, se situa enmig d'una gran vall on també hi han altres petits poblets i el pantà. Les muntanyes que l'envolten son uns grans massissos rocosos i amb boscos molt densos.

El RUBI està dret, plantat a la vorera. Observa al voltant fins que veu el cotxe del seu PARE que li fa llums.

El Rubi agafa la seva motxilla i entra al cotxe, posant-se-la a les cames.

8. INT. COTXE DEL PARE - DIA

El PARE, un home de poble de tota la vida d'uns 48 anys. Manté contacte visual amb el RUBI, que sembla haver-se d'esforçar per tornar-li. S'asseu i el cotxe arrenca després d'haver tancat la porta.

Exhala, com si no tingués res a dir.

CLING. El Rubi rep una notificació al mòbil. Se'l treu de la butxaca i llegeix el missatge de WhatsApp.

El RUBI posa el mòbil cap per avall sobre la seva cuixa i inspira intentant no entrar en pànic.

Des de la finestra veu que ja han arribat a casa. El paisatge del carrer se sent com un record molt antic.

La casa del Rubi s'ha mantingut tota la vida igual. Humil i no gaire gran, feta tota de pedra amb un petit jardinet al davant. Una cosa que la fa destacar és que just al darrere hi te accés directe al bosc.

9. INT. REBEDOR DE LA CASA FAMILIAR - DIA

El RUBI obre la porta. Les parets són de paper pintat i amb poca decoració. Tenen muntada una petita estanteria on deixen les claus i un mirall. A les parets hi ha fotos familiars.

Arriba la MARE pel passadís, acabant de posar-se les arracades. És una dona d'uns 48 anys, com el pare, amb ratlles grises als cabells. Va vestida amb un jersei over-size i unes ulleres de disseny antiquades i primes.

Va a abraçar el seu fill i després li fa diversos petons a la galta. Ell fa una ganyota i intenta apartar-se. L'agafa i li fa un petó a la galta. Després marxen.

10. INT. HABITACIÓ DEL RUBI - DIA

Quan obre la porta, el RUBI s'adona que el que abans era la seva habitació ara s'ha convertit en el traster. Hi ha la taula de planxar al costat de la finestra. Al mig de l'habitació es troba un parell de mobles que ja no fan servir amb tot d'objectes al damunt, inclosos alguns dels àlbums fotogràfics familiars i d'altres llibres.

Deixa la motxilla recolzada a la paret per estar més còmode. Es treu el mòbil de la butxaca i torna a llegir el missatge de l'Anna. No sap on posar-se i els seus ulls s'emplenen de llàgrimes. Deixa caure el mòbil al llit i marxa.

De cop se sent observat, mira a la seva esquerra i es topa amb el seu reflex al mirall de l'habitació. És estrany perquè sembla no reconèixer-se i és com si darrere seu hi hagués alguna cosa que no pot veure-- borrosa i amb certa llum...

Es gira, però, efectivament, sembla que no hi ha res.

11. EXT. DARRERE DE CASA DELS PARES, A L'ENTRADA DEL BOSC - DIA

El RUBI està dempeus donant l'esquena a la casa, que s'uneix directament amb el bosc. És com si la casa tingués un enorme jardí.

L'ambient és molt silenciós, només sentim la brisa passant pels arbres i el cant d'alguns ocells. Se sent com si recordés aquell espai per primera vegada.

12. EXT. COVA - DIA

El RUBI recorre un caminet molt estret enmig d'arbustos i branques. És un espai molt tranquil i verd.

Arriba a una gran cova. Hi ha certa melancolia que envolta aquest espai gegant de pedra i terra.

En un moment li dona la impressió que sent alguna veu que ve de l'interior. Decideix mirar a l'interior però quan hi treu el cap no veu a ningú.

Una ràfega forta però curta de vent sacseja els arbres i deixa caure algunes fulles i branques, fins arribar al Rubi i posant-li la pell de gallina.

El Rubi a poc a poc entra a la cova com si volgués recordar-la després de molts anys sense venir. Fa l'efecte que una força l'estira des de l'interior, com si la cova l'estigués xuclant.

Quan ja és pràcticament dins, se sent el so de pedres rodolant, com si hi hagués una esllavissada.

El Rubi decideix girar-se però de com -ZAP-. Apareix en un espai molt diferent.

13. INT. COVA EN FORMA DE PORTAL - CONTINU

El RUBI es troba de cop dins d'un lloc que sembla la cova, però és com si fos infinit, amb unes parets que no són de pedra sinó d'una espècie de pel·lícula transparent. L'aire també es respira d'una manera diferent i és com si hi hagués més humitat. A més, no se sent com un espai rígid com és la pedra de la cova, sinó que dona la impressió que tot està en constant moviment i que les parets son gelatinoses.

El Rubi corre cap a una banda i cap a l'altra, en cerca d'una sortida, però no hi ha manera. Es topa amb una paret que de cop s'il·lumina i, de manera borrosa, veu a través

el que sembla ser el seu apartament de Barcelona.

Llavors una llum més intensa ve de la seva dreta, observa i sembla que hi vegi casa seva del poble. Sent que està somiant i que necessita fer alguna cosa per despertar.

Cada cop hi ha llums més intenses.

L'ambient està més condensat i és com si estigués sota la pressió de l'oceà. Decideix fer uns passos sense saber ni cap a quina direcció va i, a cada centímetre que avança (si és que existeixen els centímetres en aquest lloc), les parets mostren ràpidament un cúmul d'imatges que costen de reconèixer per la rapidesa amb la que canvien i lo borroses que estan.

Per fi troba un petit forat en una de les parets. Amb les seves mans intenta fer força i esquinçar-la, fins a fer un forat prou gran perquè pugui travessar-lo.

14. EXT. BOSC - CONTINU

El RUBI cau damunt unes herbes. Qualsevol rastre de la paret que acaba de trencar ha desaparegut. Es troba en un espai obert enmig del bosc on, al fons, hi ha un cotxe que coneix de la seva infantesa, aparcant.

Podria pensar que ha estat tot una imaginació, però definitivament el que acaba de passar ha estat real. Mira al voltant intentant orientar-se.

Un cop recupera la postura, s'apropa al cotxe. No hi ha ningú a dins. És llavors quan s'adona que algú arriba pel darrere. Quan s'hi fixa amb més atenció veu que la parella que s'acosta són els seus PARES, però semblen molt més JOVES, i venen amb un NEN d'uns 5 anys que, per estrany que li sembli, és ell en el passat. El nen porta una cistella plena de bolets.

El Rubi no triga a adonar-se que no el poden veure, ell és com un espectador invisible, com si estigués veient els personatges d'una obra de teatre. Tot això li resulta extremadament confús.

El PARE JOVE obre el maleter i ajuda al RUBI PETIT a deixar el cistell.

El Rubi petitriu i ho celebra.

La mare jove agafa al Rubi petit i el porta a seure a la

seva cadireta al seient de darrere.

El pare jove tanca el maleter i se'n va al seient del conductor.

El Rubi decideix ràpidament entrar a l'altre seient del darrere del cotxe i s'hi asseu.

Observa com la mare jove li està cordant el cinturó al seu fill. Quan ja li ha cordat la mare tanca la porta i el cop se sent com una onada expansiva.

15. INT. MENJADOR (RUBI 0 ANY) - DIA

-PAM- El RUBI està ara assegut al sofà de casa. Veu arribar la MARE JOVE i PARE JOVE amb un BEBÉ en braços.

16. INT. MENJADOR (RUBI 5 ANY) - TARDA

El RUBI segueix assegut i el fons canvia. Ara hi ha la seva versió de 5 anys ballant amb els seus pares.

17. INT. MENJADOR (RUBI 7 ANY) - DIA

La MARE JOVE li fa una bufetada al RUBI PETIT.

18. INT. MENJADOR (RUBI 15 ANY) - NIT

El RUBI ADOLESCENT va vestit per anar a un aniversari, amb un polo negre i uns pantalons texans. Els PARES el miren des de taula.

19. INT. MENJADOR (RUBI 15 ANY) - NIT

El RUBI ADOLESCENT discuteix amb la MARE.

20. INT. MENJADOR (RUBI 18 ANY) - DIA

Arriba el RUBI ADOLESCENT amb un NOI.
El Noi se li apropa i li fa un petó.

21. INT. MENJADOR (RUBI 18 ANY) - DIA

El RUBI ADOLESCENT està assegut en una taula amb el portàtil.

22. INT. MENJADOR (RUBI 18 ANY) - DIA

El RUBI ADOLESCENT va amb una maleta, també hi ha els seus

PARES amb unes bosses.

Marxen de la sala.

El RUBI continua petrificat assegut al sofà. No pot tancar els ulls i per poc s'ofega per falta de respiració.

Ja no ho veiem, però pels canvis de llum sabem que segueix veient molts records diferents.

Tot para de cop. Ja no hi ha ningú a casa.

El Rubi s'aixeca i se'n va cap a la porta, a fora veu el cotxe dels pares que arrenca i se'n va.

Surt.

23. EXT. CARRER DAVANT DE CASA - CONTINU

El RUBI observa el carrer, està tot diferent. De sobte, quan sembla que res pot ser més estrany, algú rebenta els porticons d'una casa veïna i en surt un noi.

Cau al terra.

El DESCONEGUT que està traient el cap per la finestra també s'espanta.

El Rubi no sap què fer ni què dir.

Al desconegut sembla que li genera molta curiositat la situació. Acaba de treure uns últims vidres de la finestra i surt de la casa.

S'apropa al Rubi i li dona la mà per ajudar-lo a posar-se de peu. El Rubi no reacciona.

El Rubi mira al voltant, com si no estigués segur que li està parlant a ell.

El Rubi segueix confós tirat al terra. Es mira les palmes de les mans que estan ensangrentades per la caiguda.

El Rubi s'intenta aixecar, però entre el mareig i el mal a les cames li costa bastant. Sembla que cau i el desconegut s'apropa per a frenar-li la caiguda. Al final el Rubi troba

l'equilibri.

El Rubi li dona la mà i el Nil el estiva cap una cantonada.

24. EXT. TERRASSA BAR DEL POBLE - NIT

El NIL, agafant de la mà al RUBI, es transporten en un espai-temps diferent, com si el passat del present i diferents espais temporals estiguessin a tan sols una passa.

S'asseuen en una taula metàl·lica en una punta de la terrassa.

El bar és una de les zones més emblemàtiques del poble. Està construït damunt d'una superfície sostinguda per unes columnes al damunt d'una bassa d'aigua, des d'on es pot veure tot el poble i un paisatge de camp i muntanyes. La zona exterior està coberta per un porxo fet amb plantes enredadores i amb fanalets penjats damunt de cada taula.

El Rubi arrufa les celles, però inclina el cap a un lateral assumint la realitat.

El Nil se n'adona que el Rubi s'està desanimant amb el que li està dient.

L'ambient està molt tranquil. I tot i estar al mig del poble es poden escoltar grills cantar.

El Rubi ho fa. Al principi no els tanca del tot per desconfiança, però després els tanca del tot. El Rubi tanca més fort els ulls. S'escolta el so de pedres en una esllavissada.

25. EXT. CARRER DAVANT DE CASA - VESPRE

-POP- Obre els ulls i ja torna a ser al present. S'observa les mans i veu que encara te les rascades de la caiguda.

En aixecar la mirada arriben els pares amb el cotxe. Para un moment i baixa la mare. Mentrestant el pare busca la forma d'aparcar.

Arriba el pare.

Al Rubi li incomoda pensar en els antics amics del poble, li provoca cert rebuig aquesta conversació.

26. INT. HABITACIÓ DEL RUBI - NIT

L'habitació segueix sent el mateix traster que el RUBI s'havia trobat en arribar. Se'n vol anar a dormir però damunt el seu llit hi ha alguns llibres i una imatge familiar emmarcada.

L'agafa i es mira el seu jo adolescent, que sembla que l'estigui desafiant amb la mirada. Per un impuls de ràbia tiraria el quadre contra la paret, però en comptes d'això decideix relaxar-se i el deixa delicadament al terra.

Després se'n va a dormir.

27. INT. REBEDOR DE LA CASA FAMILIAR - MATÍ

El RUBI baixa les escales, es posa una jaqueta i camina cap a la porta.

28. EXT. BAR DEL POBLE - DIA

El bar al que havia estat en el seu viatge a la cova està tancat i abandonat. Certa melancolia recorre l'esquena del RUBI. Com pot ser que un lloc tan maco ja no hi sigui?

Algunes veïnes del poble passen pel seu darrere, mirant-lo com si fos un foraster. Fa tant temps que no surt al carrer que la gent ja no el reconeix.

Quan ja ha vist el que volia veure, se'n va.

29. EXT. CARRER DAVANT DE CASA - DIA

El RUBI se'n va cap a casa seva per anar a la cova, però es troba amb el seu PARE carregant llenya al remolc del cotxe.

Intentant que no el vegi, el Rubi decideix prendre un camí alternatiu. Es cola a una era saltant una tanca de fusta.

30. EXT. TERRENY D'UNA ERA - CONTINU

El RUBI comprova que no hi ha ningú a dins. Es tracta simplement d'un descampat amb algunes parts de tractors escampades. Està tancada per tres murs de pedra però al fons acaba amb una tercera paret que és de la mateixa muntanya.

El Rubi creua tot l'espai i s'enfila per la muntanya del fons, agafant-se a rames i rocs. Finalment acaba en una espècie de passadís entre la part del darrere de les cases i la muntanya.

31. EXT. PASSADÍS ENTRE CASES I MUNTANYA - CONTINU

Les cases veïnes de la casa del RUBI estan molt a prop de la muntanya. Per evitar esllavissades, entre les parets i la muntanya hi ha com un espai fet de ciment que permet la circulació de l'aigua en casos de pluja intensa. El Rubi coneix molt bé aquesta zona.

Ha d'intentar evitar caure en les foses que hi ha cada certs metres i procurant no patinar ja que hi ha certa humitat. De tant en tant es troba amb espais tant estrets que el millor que pot fer és caminar de costat.

32. EXT. COVA - DIA

Ja ha arribat a la cova. El RUBI observa l'interior, sense estar segur si s'està tornant boig. Però per estrany que sigui, ara sembla com si la cova fos un ésser viu. És difícil de saber què és el que dona aquesta impressió, però és com si fos un gran monstre que està desitjant engolir-lo.

De cop una remor fa tremolar la cova i els arbres comencen a ballar amb el vent amb més intensitat. Un camp magnètic atrau al Rubi cap a l'interior, però ell s'espanta, el primer cop que hi va arribar no era tan intens com ara.

El Rubi patina i cau al terra, la cova està fent molta força contra ell i se l'empassa.

33. INT. APARTAMENT AL COSTAT DE LA PLATJA - NIT

Tot es torna negre. El RUBI, poc a poc acostuma els seus ulls a la foscor i comença a identificar parts del lloc on es troba.

El terra és com d'escacs, al fons observa una butaca de vellut verd al costat d'una taula de marbre amb una escultura d'un cavall daurat.

A través d'una gran finestra es veu el mar, tranquil i fosc. Amb la lluna plena al centre reflectint-se en

l'aigua.

El Rubi s'incorpora quan sembla que comença a reconèixer aquest lloc i no li fa gens de gràcia.

En un sofà veu asseguda una versió de si mateix però de fa uns anys, el RUBI 20, que va desmanegat, amb la roba xopa, el cabell despentinat i els ulls amb la mirada perduda. Sembla que se li estigui a punt de caure el cap.

Llavors apareix un HOME d'uns 45 anys. Costa molt poder veure-li la cara. Porta una camisa oberta i anells daurats. A la mà hi porta un pot de vidre petit que destapa i acosta al nas del Rubi 20. L'home l'obliga a inhalar del seu interior.

El Rubi intenta mirar a un altra banda. No és capaç d'aguantar una escena com aquesta. De cop la seva pell es comença a estirar, i la seva roba i cabell també, en direcció cap al Rubi 20. És com si s'estigués desmaterialitzant i anés a transportar-se.

-ZAAM- Un moviment brusc i el Rubi és arrastrat **EN PRIMERA PERSONA** dins del seu jo del passat. Reacciona impactat.

Ara està vivint el record tal i com va passar, però no es pot moure, com si estigués en una paràlisi del son. Tanca els ulls, els tanca amb totes les seves forces.

34. INT.HABITACIÓ INFANTIL (RUBI 7) - DIA

I plora. No pot aguantar treure tot un plor. La seva realitat està tan fragmentada com la seva ment.

Tot i haver escapat del record, el trauma segueix dins seu.

Vol sortir de la cova. S'estira dels cabells, es tapa la cara i es dona cops contra el llit de nen petit. No pot tornar al seu present, cada intent que fa és inútil.

S'asseu al llit com si volgués esperar un tren que el torni cap a casa. Però és absurd, no perquè estigui en un interior, sinó perquè ja no sap on és casa seva. L'únic que li queda es fregar-se les llàgrimes.

Intenta respirar el més calmat possible.

Poc a poc, s'adona que una xaranga s'està apropant a casa seva. Surt al balcó.

35. EXT. BALCÓ CASA (RUBI 7) - DIA

És Festa Major. Tota la gent segueix la xaranga que va repartint música per tot el poble acompanyats pels gegants bojos que van fent salts i donant voltes. És un ambient festiu que contrasta amb l'estat d'ànim tan baix del RUBI, que observa des del balcó la gent passar com un riu.

Però entre la multitud hi ha algú que li comença a cridar l'atenció. És el NIL que l'acaba de veure i li demana que baixi eufòricament.

El Nil es va sentint arrastrat per la multitud.

El Nil esquiva tota la multitud per apropar-se a casa del Rubi.

36. INT. CASA RUBI (RUBI 7) - DIA

El RUBI obre la porta, entra el NIL respirant cansat.

El Nil es deixa caure al sofà i s'hi recolza.

El Rubi s'espera un segon per trobar la resposta, senzilla però estranya.

El Nil no pot amagar la seva cara de sorpresa.

Els dos riuen. El Rubi de cop sent cert interès cap al Nil.

El Rubi detecta certa tristesa en el Nil, però és com si s'estigués amagant sota una closca.

Al cap d'una estona ja no se sent cap persona al carrer. Un silenci impregna la sala.

El Nil mira al Rubi amb certa tendresa.

El Rubi observa la finestra. El sol s'està ponent i alguna cosa d'aquest període temporal l'inspira.

37. EXT. LA PLAÇA DEL POBLE - NIT

A mesura que entren a la plaça, el RUBI i el NIL van escoltant més forta la música dels típics balls de Festa Major. Trobant-se amb un ambient amb tot de gent i llums de colors.

El Rubi se n'adona que és invisible per la resta de

persones. Observa somrient com el Nil entra dins la barra, se'n va cap al tirador de cervesa i serveix dos cerveses en vasos de plàstic.

Surt de la barra i li dona un vas al Rubi, a qui la situació l'està confonent.

Els músics damunt l'escenari abaixen la música i la CANTANT, vestida amb un vestit de lluentons de color lila i magenta es posa a parlar al públic.

Segueix la música mentre totes les parelles de la plaça comencen a preparar els diners per comprar el fanalet. També hi han unes noies joves que van caminant per enmig de la plaça per vendre més fanalets.

El Nil es gira i veu a la MARE amb el RUBI 7. La mare li ha comprat un fanalet al seu fill i li està dient que li doni a una NENA que hi ha al seu costat, vestida amb un vestit rosa u una jaqueteta blanca. El Rubi 7, en canvi, sembla que no te cap interès en fer-li cas i això fa que la mare s'enfadi amb ell i el forci a agafar la flor. La nena quasi que li roba de les mans el fanalet del Rubi 7.

El Rubi observa amb certa pena l'escena del seu passat, el Nil en canvi no pot parar de mirar-lo a ell. Llavors es gira i se'n va a buscar un fanalet. El Rubi se n'adona i es gira també.

El Nil li ofereix la mà al Rubi per a convidar-lo a entrar a la plaça.

El Rubi somriu tímidament i li dona la mà. Els dos es posen al mig de la plaça, en un espai on no hi ha ningú. La música sona i totes les parelles comencen a ballar. Alguns ja tenen els fanalets encesos i d'altres el van encenent.

Els ulls de Rubi comencen a mullar-se i aparta la mirada, però està feliç.

Comença a gaudir el moment. Els dos es miren als ulls i cada cop ballen més enganxats l'un amb l'altre.

Mentre ballen cau confeti des de dalt del campanar de la plaça. Sembla que estigui nevant. A algunes persones se'ls crema el fanalet i el llencen al terra per apagar-lo.

Els nois se n'adonen que queden només tres parelles més, a part d'ells amb el fanalet encès.

Al final s'apaguen els fanalets de dos parelles que se'n van i només queda una parella a part del Nil i el Rubi. La música arriba al final.

La parella que ha guanyat es fan un petó. La gent aplaudeix i riuen. El Rubi i el Nil els miren i també aplaudeixen. El Rubi mira al Nil, però aparta la mirada quan el Nil el mira a ell. Podrien donar-se un petó, però no ho fan.

38. EXT. CARRER DEL POBLE - NIT

El RUBI i el NIL estan asseguts en un banc, posats de costat mirant-se l'un a l'altre.

Van passant pel costat alguns senyors i senyores grans que tornen a casa.

Els dos es miren, com si no es volguessin separar.

El Rubi somriu.

39. EXT. SAFAREIG - DIA

El NIL està tombat en un banc del safareig, llegint "La metamorfosis" de Kafka. Veu al fons com arriba caminant el RUBI.

El Nil va a donar-li una abraçada.

40. INT. BOTIGA DE ROBA - DIA

El RUBI i el NIL busquen per la botiga en la secció de banyadors. També es proven xancletes, barrets, ulleres.

Es tracta d'una botiga de poble, molt petita, amb tan sols dos passadissos separats per una estanteria. Amb roba penjada a l'entrada donant al carrer.

41. EXT. CAMÍ DE SORRA A LA VORA DEL PANTÀ - DIA

El RUBI i el NIL van en bicicleta, carregats cadascun amb una motxilla. A l'esquerra del camí es veu el pantà del poble, tot ple d'aigua. Arriben finalment a un pont i el travessen.

42. EXT. PANTÀ - DIA

Deixen les bicicletes tombades entre les herbes i posen les tovalloles al terra com si estiguessin a la platja.

El RUBI s'apropa a la vora de l'aigua i la prova amb el peu, la temperatura la troba perfecta. Després mira al fons on hi ha el pont i després els arbres. La imatge inspira una sensació nostàlgica.

El Rubi es gira a mirar el NIL que s'està posant crema solar per tot arreu, quedant empastifat de crema.

El Nil li llença el pot de crema al Rubi que l'agafa hàbilment a l'aire. Es treu la samarreta a poc a poc, el Nil no pot evitar mirar, però quan sent que podria estar incomodant al Rubi aparta la mirada.

El Nil s'aixeca, agafa el pot de les mans del Rubi i escampa la crema suaument per la seva esquena.

El Nil es posa a córrer passant pel Rubi i salta des de la roca de bomba a l'aigua, esquitxant-lo. El Rubi se'l mira incrèdul. S'apropa a poc a poc a la roca i fa un salt, menys salvatge que el del Nil. En sortir de l'aigua te tots els pels a la cara i el Nil se'n riu d'ell.

Naden una estona per l'aigua. Intenten anar a donar la volta per la punta d'un arbre que sobresurt en l'aigua. El Rubí sembla cansat però està molt feliç.

Més tard van a una zona menys profunda. Mullant-se de pit cap a baix.

Els dos es miren, deixant els seus cossos flotar en l'aigua, procurant no mostrar massa interès cap a l'altre.

43. EXT. ROCA DEL PANTÀ - MOMENTS DESPRÉS

Ja s'estan eixugant amb el sol. El RUBI i el NIL estan asseguts en una pedra diferent a la que han deixat les motxilles. Tenen els peus encara dins l'aigua, però s'han quedat recolzats amb els braços parant el sol. La seva pell ja esta seca però el cabell encara el tenen moll.

El Rubi el mira amb molt d'interès.

Les seves mans, quasi sense adonar-se'n, s'han anat apropant. De sobte l'ambient agafa una atmosfera completament diferent, més calmada.

El so de les petites onades de l'aigua tocant a la roca.

El Rubi es desconcentra mirant les mans, està sobrepensant el moment, però ràpidament torna a connectar amb la presència del Nil.

El Rubi expulsa aire somrient. S'intenta relaxar mentre poc a prop s'apropa al Nil. Aquí es troben els ulls del Nil amb els del Rubi. Se'ls escapa un somriure nerviós, a poc a poc, quasi subconscient.

Els dos comencen a notar més a prop nas amb nas. El Nil delicadament reposa la seva mà al pit del Rubi. El Rubi s'acaba d'inclinar lleugerament cap al Nil.

Es miren els llavis just abans de tancar els ulls. El Nil comença a notar als seus llavis la textura dels llavis del Rubi.

Finalment, es fan el PRIMER PETÓ. Un petó profund que acompanya les carícies que es donen amb les mans. Es besen durant uns segons, però després el Rubi s'aparta.

El Nil se li apropa i es tornen a fer un petó, més apassionat.

44. EXT. PANTÀ - MÉS TARD

El NIL agafa la seva tovallola i s'embolica per eixugar-se. Es posa una xancleta i busca l'altra, però no la troba.

El RUBI repassa la roca amb la mirada fins a veure que està flotant en l'aigua.

Per arribar-hi cal que salti, ja que cada cop està més lluny de la roca.

El Rubi es descalça i fa un salt. SPLASH.

S'enfonsa en l'aigua, cada cop més.

Comença a enfonsar-se més del compte. Passa alguna cosa que impedeix que pugui nedar cap amunt.

Arriba tant al fons que tot es comença a veure negre, ell però, intenta nedar amb totes les seves forces cap amunt. Comencen a sortir-li bombolles de la boca, entra en pànic mentre s'està ofegant.

De cop es relaxa i nota com si ja pogués respirar, però

segueix sota l'aigua.

Apareix en un espai completament diferent, però ja conegut.

45. INT. APARTAMENT AL COSTAT DE LA PLATJA - NIT

El RUBI cau com si encara estigués flotant en un llit de matrimoni que resulta familiar, ja que l'hem vist una estona abans.

Es troba en el record traumàtic que va veure el segon cop que va entrar a la cova i, un altre cop, sembla que estigui en primera persona.

Inclús el seu aspecte ha canviat, porta el cabell tal i com el portava fa dos anys, amb la mateixa camisa negra que portava aquell dia. Ja no porta el banyador, encara que sí que està xop, però ara és de suor.

Sent uns passos, però no pot veure bé qui hi ha ja que es sent molt marejat. Està de panxa a terra i l'únic que pot moure és el cap, amb les galtes esclafades.

La boca de l'HOME s'apropa a l'orella del Rubi, està a sobre seu. Amb la mà l'agafa del coll i la mandíbula.

El Rubi és mogut rebotant al llit mentre el senyor l'està follant. Està plorant i fent un gran esforç per intentar-se moure, però no pot.

Al costat veu una finestra oberta, des d'on es veu la platja. Intenta observar la línia de l'horitzó com si això el pogués alliberar del que està passant.

Com si fos la veu d'un monstre, distorsionada i greu, sentim a l'home fent gemecs de plaer, molt desagradables. Fins que es corre.

L'home s'aixeca i el Rubi pot començar a moure els seus dits. Però encara no hi veu bé, tot està borrós i distorsionat.

Alguna cosa estranya es creua en la seva mirada, i és que en una cantonada, per un moment, li dona la impressió que veu als seus PARES, com si fossin espectadors d'una tragèdia. Però quan torna a mirar desapareixen. Ha estat una visió?

El Rubi acaba trobant la porta de sortida i escapa. Es recolza com pot a les parets i de tant en tant

s'entrebanca.

46. INT. ESCALES - CONTINU

El RUBI baixa el més ràpid que pot les escales. Patina i cau de cul. Aguanta la respiració i dedica tots els seus últims esforços en aixecar-se i sortir de l'edifici on està. Pur instint de supervivència.

47. EXT. CARRER CIUTAT - NIT

El RUBI surt d'un edifici, quasi a punt de caure però aconsegueix recolzar-se a la paret. Està perdut i no aconsegueix que se li passi l'efecte de la droga.

Hiperventila ansiós.

Se li remena tota la panxa i vomita en una cantonada de pedra. Intenta caminar un tros més i segueix vomitant.

Sent com si s'anés a morir.

Cada cop més ansiós, comença a córrer, sense saber ni de què està escapant.

48. EXT. PLATJA - NIT

El RUBI salta el mur que separa el passeig de la sorra.

Localitza una dutxa a l'esquerra i corre cap allà. Vomita un cop més. Després l'engega i posa el cap sota l'aigua.

S'escampa l'aigua amb força a la cara i el cabell. Es frega amb força intentant recuperar la consciència. Acaba fent-se bufetades a ell mateix i posant-se de cos sencer sota l'aigua. No fa efecte, necessita MÉS aigua. Ha de recuperar-se URGENTMENT.

Deixa estar la dutxa, no funciona. S'endinsa a la platja, on ja no arriba la llum de les faroles. Cada cop més a prop del mar.

El gran mar. Fosc i monumental.

El Rubi es para uns segons plantat a la sorra, observant l'horitzó.

Finalment decideix fer uns passos endavant, posant les

sabates dins el mar. Camina fins que l'aigua li arriba a la cintura. Plora desesperat. De tant en tant agafa l'aigua fent una cassoleta amb les mans i se la tira per sobre.

S'atura. Plora a la llum de la lluna.

No sap què fer. Es tapa la cara amb les mans i plora. Vol cridar. Es tapa la boca. S'aguanta tota la ràbia i desesperació amb tota una força que sembla que li farà explotar el pit.

Crida. Plora. Després crida encara més, amb totes les seves forces. Fa cops de puny a l'aigua. Deixa anar tot l'odi que te cap al món però sembla que mai és suficient.

El mar segueix igual, impassible.

El Rubi està cansat. No està satisfet, però ja no pot més. Torna cap a la sorra. Una NOIA, des del passeig, el crida.

Segueix marejat. Definitivament necessita ajuda.

Corre cap al passeig.

49. EXT. PASSEIG AL COSTAT DE LA PLATJA - NIT

El RUBI s'apropa al passeig. Hi han dues NOIES, vestides també de festa i amb un vas de cubata a les mans. L'estan mirant preocupades i per la forma de parlar clarament son turistes.

El Rubi sent que s'està a punt de desmaiar.

El Rubi plora encara més. Les noies l'observen amb pena i procuren de fer-lo sentir acompanyat, tocant-lo de l'espatlla i aguantant-lo per a que no caigui.

El Rubi entra en pànic mentre s'està ofegant. Comencem a escoltar bombolles.

Comença a notar com si l'aigua li estès entrant als pulmons. Escoltem bombolles i el so d'aigua movent-se.

50. EXT. PANTÀ - AL MATEIX MOMENT QUE ABANS

El RUBI aconsegueix sortir de l'aigua. El NIL està al seu costat intentant-lo portar a la roca nedant.

No pot parar de plorar i segueix en pànic i desorientat. El

Nil està fent tot l'esforç possible per portar-lo en un lloc segur.

Arriben a la roca.

El Rubi no pot parlar. Està hiperventilant. Plora desconsoladament.

El Rubi parla sense vocalitzar perquè està plorant.

Al Nil li venen ganes de plorar també.

Decideix no parlar més i simplement intenta acabar de treure tot el plor i relaxar-se.

Se senten tot de roques tremolant.

51. EXT. COVA - MATÍ

El RUBI obre els ulls i comprova que està a la cova del seu present i que porta totes les seves coses. El mòbil li comença a sonar ja que recupera la cobertura. Té un llistat de notificacions de trucades perdudes dels seus pares.

Es guarda el mòbil a la butxaca. De sobte s'escolten sons estranys de dins la cova. El Rubi es gira i veu com d'entre les roques comencen a sortir uns rajos de llum vermells molt intensos que no havia vist abans, acompanyats d'un so greu amb molt d'eco que l'espanten. S'aparta amb por que li caigui una roca a sobre.

Després d'un instant, se'n va.

52. INT. MENJADOR - DIA

Els PARES estan a punt de marxar a treballar. El RUBI passa pel menjador a saludar i deixar la seva motxilla.

La mare agafa les claus i marxa de casa. Així ho fa el pare també.

El Rubi queda ell mateix a casa.

53. INT. AUTOCAR - DIA

El RUBI està a l'autocar de tornada a la ciutat. Treu el seu mòbil i torna a llegir el missatge de cancel·lació de l'Anna.

Salta la notificació d'un missatge de la Laura.

Li envia una foto de la taula amb tots els papers, el projector, pinzells... Tal i com ho va deixar el Rubi quan va marxar.

Laura està escrivint...

El Rubi observa la foto.

Després escriu una resposta.

Enviar.

54. EXT. PARADA DE BUS CIUTAT - DIA

El RUBI està plantat en una parada de bus, ha de fer transbord. No hi ha ningú més a part d'ell. Quan el bus està a punt d'arribar veu un NOI que deu ser una mica més gran que ell que també puja al bus.

Es miren de reüll, però s'ignoren.

Pugen al bus.

55. INT. BUS - DIA

El RUBI s'agafa a una barra del bus per aguantar-se de peu. Hi ha bastanta gent ocupant els seients i de peu.

El NOI que ha pujat amb ell també es queda de peu a prop seu, agafant-se a la barra horitzontal del sostre. Mira al Rubi.

El Rubi que està mirant per la finestra es sent observat i mira el noi. Dubta si el coneix, però aparta la mirada. No sap qui és.

El noi el segueix mirant. El Rubi el mira als ulls un segon, intentant ser discret i aparta la mirada.

Com que el noi no para de mirar-lo atentament, el Rubi comença a estar més rígid físicament. Intenta mirar al noi amb la cantonada del seu ull.

Està sent massa evident que el noi no para de mirar-lo.

El Rubi finalment decideix, com un impuls, fixar la seva mirada en la del noi. Uns segons estranys en que dos desconeguts es miren cara a cara.

El noi li transmet un mig somriure i li pica l'ullet. Una declaració d'intencions. Ha estat com una comunicació no verbal quasi pornogràfica.

Al Rubi se li gela la sang. Aparta la mirada i es força a ignorar-lo.

Per molt que noti que el noi encara el mira, ell converteix els seus ulls en pedra per a no mirar-lo ni un segon.

Sembla que el noi es rendeix i s'aparta posant-se a mirar el mòbil.

El bus para. S'obren les portes i algunes persones baixen. Quedant un seient lliure. Sense pensar-ho el Rubi va a ocupar-lo. Per fi està més lluny d'aquell subjecte tan estrany.

Però el noi el torna a mirar a la distància. Un altre cop el Rubi ha de fer un esforç per ignorar-lo.

El Rubi mira per la finestra. Sent molt autoconscient de quina cara posa. El noi ja no és dins el seu camp visual i això el terroritza. S'està apropant? El segueix mirant? Impossible saber-ho.

Un altra parada. Les portes s'obren. Baixa gent del bus.

Si us plau que marxi. El Rubi es gira i el noi creua la porta cap a l'exterior. Mentre camina per fora del bus torna a dedicar una última mirada al Rubi a mesura que s'allunya.

Les portes es tanquen. Està salvat.

56. INT. PASSADÍS SUBTERRANI - DIA

El RUBI camina pel passadís com si carregués una motxilla molt pesada. El so rebota en l'espai d'una manera quasi delirant.

Al llarg del passadís hi ha miralls a través dels quals es veu una imatge borrosa de la realitat per la brutícia i anys de desgast. El Rubi es mira en un d'ells sentint com

si el seu cos es deformés. Sona un estrèpit musical electrònic que fa tremolar el mirall. La imatge es distorsiona encara més.

Les llums del passatge pampalluguegen i fan com una espècie d'onada lumínica mentre sona una peça musical.

Passa una persona pel costat i mira al Rubi mentre fa una postura amenaçadora al ritme de la música, després segueix el seu pas.

Així van passant persones movent-se amb els beats de la música i aguantant el Rubi, qui poc a poc també es va deixant portar per la música i seguint les llums que sembla que el vagin guiant i perseguint alhora.

El ritme s'intensifica fins arribar a ser caòtic, s'hi sumen unes veus corals i el Rubi es deixa caure a terra. Tot es torna fosc amb unes ralles lluminoses que van movent-se a una velocitat molt accelerada. El Rubi es deixa portar o perd el control del seu cos, arrastrant-se pel terra, xocant amb les parets, convulsionant.

Tota la gent que passava per allà marxa corrent. El Rubi queda sol. La música arriba a un extrem catàrtic i de sobre...

Para.

57. INT. APARTAMENT DEL RUBI - DIA

El RUBI entra. La Laura està pel balcó, en veure'l entra.

El Rubi es posa ràpidament a recollir tot el que hi ha per la taula.

La Laura desapareix. Tot l'apartament es torna de nit. I el Rubi es transporta a un record.

58. INT. APARTAMENT DEL RUBI - NIT

És la nit en que el RUBI va conèixer a l'ARNAU.

El RUBI ABÚS està al balcó, acaba de quedar amb l'Arnau. El Rubi veu com el Rubi abús agafa el taper i recull la forquilla. Abans que arribi a la porta el Rubi decideix bloquejar-la per dins.

El Rubi abús intenta obrir la porta i no pot. El Rubi fa

força per a que no pugui entrar.

El Rubi abús fa encara més força i al Rubi li esta costant resistir.

El Rubi fa tanta força que tot comença a tremolar. Les llums comencen a fer pampallugues i s'escolta la cova un altre cop.

Veiem la cova, tremolant, com si fos una visió.

El Rubi no aguanta més i finalment acaba desapareixent.

El Rubi abús aconsegueix entrar.

59. INT. HABITACIÓ DEL RUBI - NIT

El NIL està remenant els àlbums i records del RUBI, que de sobte apareix.

Tot tremola de nou, roques caient.

60. INT. COVA EN FORMA DE PORTAL - ??

El RUBI torna a trobar-se en l'espai que sembla la cova, però és com si fos infinit, amb unes parets que no són de pedra sinó d'una espècie de pel·lícula transparent. Aquest cop, però tot és negre.

El Rubi, que ja coneix el funcionament, se'n va directament a estripar les parets, però no pot.

Crida. Furiós.

Llavors veu com apareix una llum tènue d'entre les parets, càlida. Li resulta familiar. Es deixa caure al terra i s'asseu. Poc a poc l'espai es va difuminant i es transporta en un altre.

61. INT. MENJADOR (RUBI 23 ANY) - NIT

El RUBI es troba assegut a taula. Està sol a casa dels seus pares, però ells estan en habitacions diferents.

Arriba el seu pare des del fons del passadís.

El pare està estrany, més seriós de l'habitual. S'asseu a taula al costat del Rubi però no diu ni fa res. El Rubi

sospita que alguna cosa no està bé.

La resposta del pare sona agressiva i com si volgués esquivar la pregunta el més aviat possible. Amb el cap senyala al passadís, que està fosc, però al fons hi ha una llum que surt de l'habitació dels pares.

El Rubi està cansat de drames, s'aixeca de taula d'una manera instintiva i camina cap al passadís amb fermesa.

62. INT. PASSADÍS - CONTINU

El RUBI travessa el passadís molt decidit. No té molt clar si camina en pilot automàtic o si té absolut control. Però està disposat a actuar.

63. INT. HABITACIÓ DELS PARES - NIT

El RUBI arriba i es queda al marc de la porta, sense entrar en realitat a l'habitació.

La MARE és asseguda al llit al fons de l'habitació, d'esquena a la porta. Té uns mocadors i està plorant. Al contrari del que s'esperava el Rubi, la mare es gira en contra seva.

El Rubi s'envalenteix de ràbia.

El Rubi no aguanta més aquesta situació i se'n va a la seva habitació i es tanca fent un cop de porta.

64. INT. HABITACIÓ DEL RUBI - NIT

El RUBI es deixa caure a la cadira del seu escriptori i llença les torres d'àlbums familiars que hi han apilades. Es posa a plorar desconsoladament.

Escolta fora de l'habitació passes del PARE anant cap a la MARE. Ella segueix plorant. Quasi no sentim la conversació que tenen els pares, però algunes frases s'arriben a entendre.

El Rubi reacciona a la frase indignat. Si ja sap que actuant així pot odiar-lo, per què ho fa?

El Rubi està a punt d'explotar. Sent un altre cop el terratrèmol i les roques, aquest cop més fort que mai i li dona la impressió que el mataran. A més, nota com el seu

cabell és estirat per una corrent que el xucla, així com la seva roba. Fa força per aguantar.

65. EXT. COVA - MENTRESTANT

Mentrestant veiem la corra com si es comencés a ensorrar.

Cauen algunes roques i rames.

66. INT. HABITACIÓ DEL RUBI - UN ALTRE COP

El RUBI intenta aguantar la força quan la MARE pica a la porta.

La mare obre la porta i es queda al marc.

La mare s'intenta apropar a ell.

Aquestes paraules impacten contra el Rubi com si l'estigués atropellant un autobús.

De debò que sent que es pot morir en qualsevol moment.

La mare sembla abatuda per les paraules del Rubi. Es recolza al llit. Encara plorant.

El Rubi es sent descol·locat per aquesta pregunta.

Però per dins pensa que té raons per odiar-los, encara que intenta amagar aquest sentiment.

De cop se sent com una xiulada en el cap del Rubi.

Silenci.

El terratrèmol torna amb la seva màxima intensitat, tanta que inclús la mare la nota.

A través de la finestra es veuen les rames dels arbres repicant les unes contra les altres amb molta força.

El pare arriba a l'habitació i observa l'ambient des de la porta.

I com si fos per una FORÇA SOBRENATURAL el Rubi és ARRASTRAT i surt disparat per la finestra. La rebenta i surt volant pels aires.

La mare crida i el pare corre darrere seu.

67. EXT. BOSC - NIT

El RUBI es deixa arrastrar per la força. Està preparat per abandonar el món i el so de la cova i del bosc ho demostren.

Travessa arbres i arbustos, però ell es manté impassible.

68. INT. COVA EN FORMA DE PORTAL - ??

Al voltant del RUBI tot es borrós. Ell està ferit amb tot de cicatrius per la cara i els braços, amb la rumba esquinçada.

Sembla que la seva ment està col·lapsant i la cova així ho demostra. Saltant de record en record a una velocitat extremadament accelerada.

El fons canvia tant ràpid que és impossible arribar a veure on estem en realitat.

69. EXT. COVA - NIT

La MARE i el PARE arriben a la cova, deixats portar per un instint de salvació cap al seu fill. Aquest esforç extra per a córrer els ha deixat abatuts.

Els pares hi entren.

70. INT. COVA EN FORMA DE PORTAL - ??

El RUBI està tenint un atac d'ansietat. Li dona la impressió que a través de les parets veu la imatge borrosa dels pares, que estan entrant als seus records.

S'estira al terra mentre hiperventila.

Cada cop estem més a prop del Rubi i sembla que l'ambient poc a poc es va calmant, a la vegada que la seva respiració també baixa de ritme.

Finalment sembla que hi ha molta més pau.

71. EXT. COVA - DIA

El RUBI segueix estirat al terra tancat amb força els ulls.

Uns rajos de sol li toquen la cara i el so dels ocells cantant i els insectes dona molta pau a l'escena.

Respira i l'aire és més pur, net. És en un record on tot estava bé.

Obre els ulls i s'incorpora. Veu que està a la cova. Es frega la cara. En un lateral hi troba les construccions amb canyes que havia fet quan era petit.

Una senyal de trànsit amb dibuixos fets amb pintura, una cadira de palla, una serp de peluix, unes sabates velles amb flors a dins...

Podria quedar-se aquí tot el que calgués.

72. INT. COVA - DIA

Explora la cova. Els seus compartiments interiors, les columnes de pedra, cada forat... La cova te en realitat tres entrades, una de principal i dos de petites, en les quals s'hi poden veure alguns insectes i inclús animals com conills.

En un dels compartiments de la cova hi han muntades tres cadires. En una d'elles hi posa "Papa" i en un altra hi posa "Mama". Després també hi ha una de més petita que és la més adornada.

El Rubi llavors sent veus que venen de fora.

73. EXT. COVA - DIA

Surt a treure el cap.

Veu com arriba el RUBI PETIT corrent i molt emocionat. A darrere també venen els PARES seguint-lo. Es nota que son més joves perquè poden córrer amb més facilitat.

La mare treu el cap per la porta principal de la cova.

Senyala una paret feta amb canyes i cordills.

El Rubi observa emocionat aquest moment familiar.

Es posa a ploure i es fa de nit de cop.

I després torna a fer-se de dia.

74. INT. HABITACIÓ DEL RUBI - DIA

El RUBI es troba al RUBI ABÚS mirant-se al mirall de l'habitació. El dia que va arribar a casa dels pares.

Es posa al darrere del Rubi abús que és com si notés la seva presència.

Es gira.

75. INT. APARTAMENT DEL RUBI - NIT

El RUBI agafa tots els fulls, el projector, portàtil... I els llença a terra.

Al costat es troba amb els seus PARES.
La mare s'acotxa per agafar un dels fulls.

De sobte entra el NIL.

Apareixen tot d'imatges de la cova ensorrant-se.

El Rubi s'apropa als seus pares.

El pare no sap com gestionar la situació i es posa a plorar però no diu res.
I els pares de cop desapareixen. Surten fora de la cova.

El Nil, que estava al fons de la sala sense intervenir decideix apropar-se. Tot està tremolant i ensorrant-se.

El Nil es senyala la front amb el dit.

Els dos, per un últim impuls, s'abracen amb totes les forces que els queden. És l'abraçada més forta i emotiva que s'hagin pogut donar mai. Estrenyen les mans per agafar-se encara més. Però arriba un moment en que acaba.

76. EXT. COVA - NIT

Ja tornem a ser al present. La cova poc a poc s'estabilitza i deixen de caure roques. El RUBI surt disparat i cau al terra, on hi havien els seus PARES esperant-lo.

Els pares es queden mirant al seu fill, que s'aixeca com si res, però amb una cara d'espant.

Poc a poc el Rubi fa unes passes cap als pares i, després

d'una pausa, els abraça. Els pares tornen l'abraçada al Rubi.

77. INT. COTXE - NIT

La MARE i el PARE van en cotxe per dins de la ciutat. Estan intentant trobar aparcament i van estressats perquè fan tard.

El pare fa un cop de volant que fa que quasi s'emporti pel davant una senyal. Entren en un pàrquing subterrani.

78. INT. SALA TEATRE - NIT

Els PARES corren a les butaques. Troben unes buides. La sala en general està bastant buida, però ells estan emocionats per l'obra que estan a punt de veure.

A l'escenari hi ha el RUBI. L'obra ja estava a punt de començar.

S'encén un focus de llum semblant al que el Rubi projectava a casa seva des del portàtil. Comença a sonar una música onírica a mesura que el focus va seguint al Rubi.

La mare es posa a aplaudir emocionada, però ràpidament el pare la fa parar i li diu que faci silenci, que encara no és el moment.

L'obra segueix.

3.7.3. Guió literari

ENS VEUREM AHIR

Drama, fantasia

Enric Bach

1. EXT. COVA - DIA/NIT

Hi ha una cova terrosa que es troba en un bosc pel Pirineu. En un dels laterals una construcció feta amb canyes i cordills simula l'entrada d'una cabanya feta per uns nens. Escampades per terra també hi han cadires de fusta desgastades i alguna joguina.

Se sent el riure d'un nen i al fons, en la foscor, un raig de llum brolla entre les esquerdes de les roques. A poc a poc es va escoltant com si les pedres estiguessin rebotant i caient, semblant a un terratrèmol.

Ràpidament es va fent de nit. Mentrestant, des de la distància comencem a escoltar una conversa telefònica.

2. INT. APARTAMENT DEL RUBI - NIT

Rodolen tot de llapis i pinzells per damunt de papers en una taula. Els ha posat el RUBI, un noi de 23 anys vestit amb roba còmoda però amb estil, un jersei blau amb estil vintage i uns pantalons de xandall moderns.

El Rubi procura buscar en el seu portàtil un correu amb una informació important, després ho deixa estar per a comprovar un dels papers que han quedat amagats entre la pila de fulls amb gargots. Tot això mentre intenta aguantar el seu mòbil prement l'espatlla a la seva orella procurant que no li caigui. Parla amb dificultat sense parar quiet.

RUBI

Tinc la reunió la setmana que ve.

No sentim que diu la persona a l'altre costat del telèfon.

RUBI

Ja, mama, però no és per la setmana que ve a finals, és per abans del dilluns. O sigui, demà passat no, l'altre.

Escolta la resposta mentre agafa un dibuix.

RUBI

Ja ho se. Si tot va bé avui ho entregaré al complet i només em quedarà la reunió amb les de la companyia.

El Rubi es treu el mòbil de l'orella per fer una foto al dibuix, posa l'altaveu. Després s'envia la foto al portàtil.

MARE

(des del telèfon)

Llavors vens demà i tornaràs a baixar... quan?

RUBI

Diumenge.

MARE

Ah... Vale.

El Rubi deixa el mòbil amb l'altaveu posat a taula. Se centra a fer servir un programa d'animació amb el portàtil, afegint el dibuix que acaba d'escanejar, es tracta d'una espècie de monstre, com un dimoni que observa alguna cosa que l'espanta des del seu amagatall.

MARE

Diu el teu pare que a quina hora t'haurà de venir a buscar.

RUBI

Pel matí.

MARE

Vale.

El Rubi no aparta la mirada de la pantalla del portàtil mentre ajusta uns paràmetres molt detallats amb la tauleta gràfica.

MARE

Llavors potser encara et veurem almenys vint-i-quatre hores, que fa setmanes que no et deixes veure el pel.

El Rubi ignora el que acaba d'escoltar, inspira intentant relaxar-se mentre es conté cert punt de ràbia.

RUBI

Bueno, et penjo que he de provar unes coses de la obra. Ja parlem demà.

MARE

Vale.

RUBI

Adeu.

MARE

Adeu, adeu.

El Rubi encén un projector que té apuntant a una paret en blanc.

Prem el play a un vídeo i es col·loca al centre d'una llum projectada de color blau.

Entra en personatge, adopta una postura corporal expressiva i comença a interpretar amb el cos una peça que va conjuntada amb el ritme de la música i les visuals projectades.

L'obra no te text, però expressa certa ràbia, crítica, nostàlgia... Sembla com si estigués plantant-li cara a algú amb el seu cos.

Els seus ulls queden il·luminats per una llum vermella. Amb les seves mans apunta al centre de la càmera a mesura que la tensió puja.

Després -- dispara.

3. INT. CUINA, APARTAMENT DEL RUBI - NIT

El RUBI treu un taper amb uns canelons del microones. Comprova la temperatura tocant el lateral amb la mà. Decideix posar-los una estona més.

4. EXT. BALCÓ, APARTAMENT DEL RUBI - NIT

El RUBI menja el taper recent escalfat assegut a la taula del seu balcó. L'il·lumina la llum de la ciutat que impedeix que pugui veure cap estrella en un cel contaminat.

Sent un crit, però l'ignora. Ja està acostumat. També observa com passen un cotxe de policia i una ambulància. Deixa caure la forquilla dins el taper i es recolza a la cadira, observant els edificis.

De sobte un soroll li crida l'atenció, se sent una multitud de joves al balcó del veí acompanyats d'una música molt forta.

Veu com encenen les llums del pis i les del balcó.

Curiós, observa les siluetes que pot entreveure a través de la persiana, s'aixeca per a tenir més visibilitat. Veu com surt un noi al balcó. El Rubi es gira i dissimula.

Nota com algú s'ha recolzat a la barana. És l'ARNAU, un noi que sembla més gran que el Rubi, d'uns 26 anys. Porta un jersei granat ajustat als seus músculs i pel damunt una xupa de cuir i un tupè amb gomina. Té cara d'estar molt relaxat i actua com si conegués al Rubi, encara que fins ara eren desconeguts.

ARNAU

Hey. Que tal?

El Rubi, al principi, intenta mantenir la mirada a l'horitzó, però de reüll s'adona que la salutació va dirigida cap a ell.

RUBI
 Hola...?

ARNAU
 (repeteix)
 Què tal?

RUBI
 Bé, i tu?

ARNAU
 Bé, bé, no em queixo.

El Rubi força un petit somriure només amb la boca i aparta la mirada.

ARNAU
 Què estaves mirant?

RUBI
 Res, només prenia l'aire.

ARNAU
 T'importa que fumi?

El Rubi diu que no ràpidament amb el cap.

ARNAU
 Em dic Arnau, per cert. Crec que mai ens havíem vist.

Estira la mà de balcó a balcó, mentre aguanta la cigarreta amb la boca. El Rubi li dona la mà amb certa desconfiança.

ARNAU
 Soc col·lega del teu veí, del...
 Eh.. El...

RUBI
 L'Emilio?

ARNAU
 (Rient)
 Pot ser, ni idea. Ens hem conegut avui al bar de baix i m'ha dit si em volia acoplar al piset.

RUBI
 Doncs sí, era ell segur.

ARNAU
 Però en fi, m'han dit que ara aniran a una disco i a mi em fa bastant pal.

El Rubi, quasi per cortesia s'interessa per l'Arnau.

RUBI
I què faràs?

ARNAU
No ho se...
(posant veu trista)
Suposo que deambular solet per la
ciutat. Com un gosset, així trist.

Posa les mans com si fos un gosset ferit. Al Rubi li fa una mica de gràcia.

RUBI
(irònicament)
Oh... Pobret...

ARNAU
Ja...

L'Arnau fa una calada i es queda observant els edificis. Al Rubi li fa una mica de gràcia la situació tot i estar confós.

L'Arnau el mira de reüll.

ARNAU
Et puc preguntar si ets gai?

RUBI
Jo??????

ARNAU
Vale, que sí. Menys mal.

RUBI
Menys mal per què?

ARNAU
Home, seria un gran despropòsit que
un noi tant guapo com tu fos
hetero.

Des del balcó se senten els xiscles i cançons de *reggaeton* amb el volum més elevat.

L'Arnau tosseix, mira a dins del pis on es troba i apaga la cigarreta.

ARNAU
Suposo que a casa teva deus tenir
millor música que això.

RUBI
No costa gaire, la veritat.

ARNAU
Vaale, vaale. Hahah.

Els dos somriuen i es miren als ulls uns instants.

ARNAU

Perquè... Seria molt atrevit dir-te
si ens podem veure al teu pis?

RUBI

No se.

ARNAU

El que tu diguis.

El Rubi riu entre dents. L'oferta l'ha posat una mica nerviós
i es queda pensant un moment.

RUBI

Vale.

ARNAU

O sigui que sí?

El Rubi assenteix, no molt segur, però es llença a l'oferta.

ARNAU

Perfecte. Vaig cap allà.
(assenyalant al costat)

L'Arnau entra dins el pis del veí.

El Rubi s'aparta de la barana i s'apropa a la taula on
s'havia assegut per agafar el taper i procurar entrar al seu
pis. Però no pot.

Quan intenta obrir la porta del balcó, es troba que està
encallada. Intenta fer força però no pot. S'espanta i intenta
fer cops per obrir-la.

Després veu com la llum fa pampallugues, com si hi hagués
activitat paranormal.

Es posa encara més nerviós i fa més força fins que
aconsegueix entrar, la llum para de cop.

5. INT. APARTAMENT DEL RUBI - NIT

El RUBI tanca la porta del balcó. Creua tot el pis en
direcció a la porta d'entrada, accelerat. Després recula i es
col·loca davant un mirall per arreglar-se la roba i pentinar-
se amb les mans ràpidament. Inclús aprofita per apropar-se i
treure's una lleganya. Fa una última repassada general i en
acabat obre la porta.

L'ARNAU ja estava esperant a l'altre costat.

RUBI

Hola.

L'Arnau se li apropa directament i li fa un morreig. El Rubi
primer se sorprèn, però després li segueix el corrent a
mitges. És un petó mig incòmode.

Al cap d'una estona l'Arnau li clava una lleugera empenta i se separa per a deambular pel pis. El Rubi tanca la porta darrere seu.

ARNAU

Per què has tardat tant? Pensava que t'havies repensat lo de veure'ns.

RUBI

Es que s'havia quedat encallada la porta del meu balcó.

L'Arnau s'apropa a la taula on el Rubi hi té tots els dibuixos, esborranys, textos... Es queda observant particularment uns esbossos de la figura d'un noi semi-despullat que representen els passos d'una coreografia contemporània.

ARNAU

Ah, ets un artista, eh?

RUBI

Bueno, no se. Ho intento.

ARNAU

Què vol dir això?

Es comença a apropar al Rubi.

RUBI

Estic fent una obra autobiogràfica. Per a teatre, però serà com un monòleg.

ARNAU

Actor?

RUBI

Sí.

ARNAU

Que sexy.

RUBI

Gràcies...?

L'Arnau es descorda els pantalons, apropant-se poc a poc al Rubi, qui es manté dret davant seu.

RUBI

Si vols et puc ensenyar una part...

ARNAU

(assenteix, però amb un to més sexual)

Mhm.

RUBI

(continua)

On expresso un trauma que tinc del passat...

ARNAU

Però millor després, no?

El Rubi s'adona que l'Arnau s'acaba de descordar la bragueta del tot i s'està començant a tocar, nota que ja te la polla dura.

L'Arnau va a fer-li un altre petó, el Rubi li fa un mig pico, però s'incomoda i intenta apartar-se.

RUBI

Jo es que soc d'anar més a poc a poc.

Fa un somriure una mica incòmode. L'Arnau no l'escolta de lo calent que va.

ARNAU

(amb veu "sensual")

Clar... Podem anar a poc a poc.

L'Arnau li posa una mà a l'espatlla i li indica que baixi, el Rubi, sense saber molt bé per què, li segueix la corrent i fa veure que li agrada. Poc a poc es posa de genolls.

En ple acte el Rubi té una cara de desconfort i rebuig, però, tot i això, segueix.

L'Arnau amb el plaer tanca els ulls i tira el cap endarrere mentre se li escolta la respiració més forta. L'agafa dels cabells i li indica el ritme, cada cop amb més intensitat, fins a arribar al punt que al Rubi se li escapa una llàgrima.

El Rubi amb la mà s'intenta tocar, però ho descarta i acaba deixant anar la mà cap endarrere, amb els dits tensats.

L'Arnau al cap d'uns instants comença a moure la cintura amb més força i se li escapen gemecs més forts. Finalment, explota de plaer i fa uns últims impulsos per acabar. La seva respiració intensa comença a baixar de ritme també.

El Rubí s'aparta cap a un costat i escup amb una mà al cap i les celles arrufades. Procura no mirar a l'Arnau.

ARNAU

(encara respirant fort)

Buah quin gust.

El Rubi s'eixuga les llàgrimes i es frega la boca sense apartar la vista del terra. L'Arnau es puja els pantalons i se'n va.

ARNAU

Bueno, que vagi bé.

Finalment BANG, la porta tancada.

El Rubi te la impressió que el cop de la porta rebotava per tot l'apartament amb força. De sobte li agafa una espècie de paranoia en que es queda desorientat i confós. Comença a hiperventilar i li cauen unes llàgrimes.

RUBI
Un altre cop no...
--- Com pot ser?

Cada cop té més ansietat.

Es posa una mà al pit com si li anés a caure.

S'escolta un bus. Transiciona a la següent escena.

6. INT. AUTOCAR - MATÍ

El RUBI s'està rasant nerviós les pells de les ungles mentre observa les muntanyes imperioses com s'alcen a la llunyania.

Hi ha un pantà ple d'aigua a través de la qual es veu el reflex de les muntanyes i la brillantor del sol.

Està arribant al seu poble. Tanca els ulls i sent l'escalfor del sol matutí.

7. EXT. PARADA DE BUS DE POBLE - DIA

És un poble a unes tres hores de Barcelona. És petit i rural, se situa enmig d'una gran vall on també hi han altres petits poblets i el pantà. Les muntanyes que l'envolten són uns grans massissos rocosos i amb boscos molt densos.

El RUBI està dret, plantat a la vorera. Observa al voltant fins que veu el cotxe del seu PARE que li fa llums.

El Rubi agafa la seva motxilla i entra al cotxe, posant-se-la a les cames.

8. INT. COTXE DEL PARE - DIA

El PARE, un home de poble de tota la vida d'uns 48 anys. Manté contacte visual amb el RUBI, que sembla haver-se d'esforçar per tornar-li. S'asseu i el cotxe arrenca després d'haver tancat la porta.

RUBI
Hola.

PARE
Hola carinyo, com va?

RUBI

Bé.

Exhala, com si no tingués res a dir.

PARE

Ala, quina sort que tens, si tot et va bé.

RUBI

Ja. No em puc queixar...

CLING. El Rubi rep una notificació al mòbil. Se'l treu de la butxaca i llegeix el missatge de WhatsApp.

Anna (companya teatre)

Hey Rubi, em sap greu... Han declinat la teva proposta. Per tant, la reunió del dilluns queda cancel·lada. Quan puguis truca'm.

El RUBI posa el mòbil cap per avall sobre la seva cuixa i inspira intentant no entrar en pànic.

Des de la finestra veu que ja han arribat a casa. El paisatge del carrer se sent com un record molt antic.

La casa del Rubi s'ha mantingut tota la vida igual. Humil i no gaire gran, feta tota de pedra amb un petit jardinet al davant. Una cosa que la fa destacar és que just al darrere hi te accés directe al bosc.

9. INT. REBEDOR DE LA CASA FAMILIAR - DIA

El RUBI obre la porta. Les parets són de paper pintat i amb poca decoració. Tenen muntada una petita estanteria on deixen les claus i un mirall. A les parets hi ha fotos familiars.

Arriba la MARE pel passadís, acabant de posar-se les arracades. És una dona d'uns 48 anys, com el pare, amb ratlles grises als cabells. Va vestida amb un jersei oversize i unes ulleres de disseny antiquades i primes.

MARE

Ja heu arribat.

Va a abraçar el seu fill i després li fa diversos petons a la galta. Ell fa una ganyota i intenta apartar-se.

MARE

(sarcàsticament)

Tan carinyós com sempre.

(sospira)

Que tal el viatge? Has arribat aviat.

RUBI

Avui em venia de gust agafar un bus
que sortia abans.

MARE

Millor. Escolta, no t'ho vaig dir
ahir però el teu pare i jo anem a
dinar fora amb uns amics. T'he
deixat algo de menjar a la nevera,
et sembla bé?

RUBI

Vale.

MARE

He pensat que no et vindria de gust
venir amb nosaltres.

RUBI

No cal. Així avanço feina
tranquil·lament.

MARE

Perfecte. Doncs després ja parlem.
Vale, carinyo?

L'agafa i li fa un petó a la galta. Després marxen.

10. INT. HABITACIÓ DEL RUBI - DIA

Quan obre la porta, el RUBI s'adona que el que abans era la
seva habitació ara s'ha convertit en el traster. Hi ha la
taula de planxar al costat de la finestra. Al mig de
l'habitació es troba un parell de mobles que ja no fan servir
amb tot d'objectes al damunt, inclosos alguns dels àlbums
fotogràfics familiars i d'altres llibres.

Deixa la motxilla recolzada a la paret per estar més còmode.
Es treu el mòbil de la butxaca i torna a llegir el missatge
de l'Anna. No sap on posar-se i els seus ulls s'emplenen de
llàgrimes. Deixa caure el mòbil al llit i marxa.

De cop se sent observat, mira a la seva esquerra i es topa
amb el seu reflex al mirall de l'habitació. És estrany perquè
sembla no reconèixer-se i és com si darrere seu hi hagués
alguna cosa que no pot veure-- borrosa i amb certa llum...

Es gira, però, efectivament, sembla que no hi ha res.

11. EXT. DARRERE DE CASA DELS PARES, A L'ENTRADA DEL BOSC - DIA

El RUBI està dempeus donant l'esquena a la casa, que s'uneix
directament amb el bosc. És com si la casa tingués un enorme
jardí.

L'ambient és molt silenciós, només sentim la brisa passant pels arbres i el cant d'alguns ocells. Se sent com si recordés aquell espai per primera vegada.

12. EXT. COVA - DIA

El RUBI recorre un caminet molt estret enmig d'arbustos i branques. És un espai molt tranquil i verd.

Arriba a una gran cova. Hi ha certa melancolia que envolta aquest espai gegant de pedra i terra.

En un moment li dona la impressió que sent alguna veu que ve de l'interior. Decideix mirar a l'interior però quan hi treu el cap no veu a ningú.

Una ràfega forta però curta de vent sacseja els arbres i deixa caure algunes fulles i branques, fins arribar al Rubi i posant-li la pell de gallina.

El Rubi a poc a poc entra a la cova com si volgués recordar-la després de molts anys sense venir. Fa l'efecte que una força l'estira des de l'interior, com si la cova l'estigués xuclant.

Quan ja és pràcticament dins, se sent el so de pedres rodolant, com si hi hagués una esllavissada.

El Rubi decideix girar-se però de com -ZAP-. Apareix en un espai molt diferent.

13. INT. COVA EN FORMA DE PORTAL - CONTINU

El RUBI es troba de cop dins d'un lloc que sembla la cova, però és com si fos infinit, amb unes parets que no són de pedra sinó d'una espècie de pel·lícula transparent. L'aire també es respira d'una manera diferent i és com si hi hagués més humitat. A més, no se sent com un espai rígid com és la pedra de la cova, sinó que dona la impressió que tot està en constant moviment i que les parets son gelatinoses.

El Rubi corre cap a una banda i cap a l'altra, en cerca d'una sortida, però no hi ha manera. Es topa amb una paret que de cop s'il·lumina i, de manera borrosa, veu a través el que sembla ser el seu apartament de Barcelona.

Llavors una llum més intensa ve de la seva dreta, observa i sembla que hi vegi casa seva del poble. Sent que està somiant i que necessita fer alguna cosa per despertar.

Cada cop hi ha llums més intenses.

L'ambient està més condensat i és com si estigués sota la pressió de l'oceà. Decideix fer uns passos sense saber ni cap a quina direcció va i, a cada centímetre que avança (si és que existeixen els centímetres en aquest lloc), les parets

mostren ràpidament un cúmul d'imatges que costen de reconèixer per la rapidesa amb la que canvien i lo borroses que estan.

Per fi troba un petit forat en una de les parets. Amb les seves mans intenta fer força i esquinçar-la, fins a fer un forat prou gran perquè pugui travessar-lo.

14. EXT. BOSC - CONTINU

El RUBI cau damunt unes herbes. Qualsevol rastre de la paret que acaba de trencar ha desaparegut. Es troba en un espai obert enmig del bosc on, al fons, hi ha un cotxe que coneix de la seva infantesa, aparcad.

Podria pensar que ha estat tot una imaginació, però definitivament el que acaba de passar ha estat real. Mira al voltant intentant orientar-se.

Un cop recupera la postura, s'apropa al cotxe. No hi ha ningú a dins. És llavors quan s'adona que algú arriba pel darrere. Quan s'hi fixa amb més atenció veu que la parella que s'acosta són els seus PARES, però semblen molt més JOVES, i venen amb un NEN d'uns 5 anys que, per estrany que li sembli, és ell en el passat. El nen porta una cistella plena de bolets.

MARE JOVE

(al nen)

Vols que la mama guardi la cistella ara?

RUBI PETIT

La guardo jo.

MARE JOVE

La portes tu? Vale, però vigila, eh?

El Rubi no triga a adonar-se que no el poden veure, ell és com un espectador invisible, com si estigués veient els personatges d'una obra de teatre. Tot això li resulta extremadament confús.

El PARE JOVE obre el maleter i ajuda al RUBI PETIT a deixar el cistell.

PARE JOVE

Mira quants bolets que farem per dinar!

El Rubi petit riu i ho celebra.

MARE JOVE

Vinga, Rubito, marxem cap a casa.

La mare jove agafa al Rubi petit i el porta a seure a la seva

cadireta al seient de darrere.

El pare jove tanca el maleter i se'n va al seient del conductor.

El Rubi decideix ràpidament entrar a l'altre seient del darrere del cotxe i s'hi asseu.

Observa com la mare jove li està cordant el cinturó al seu fill. Quan ja li ha cordat la mare tanca la porta i el cop se sent com una onada expansiva.

15. INT. MENJADOR (RUBI 0 ANY) - DIA

-PAM- El RUBI està ara assegut al sofà de casa. Veu arribar la MARE JOVE i PARE JOVE amb un BEBÉ en braços.

MARE JOVE
(tendra, veu bebè)
Mira la teva casa.

16. INT. MENJADOR (RUBI 5 ANY) - TARDA

El RUBI segueix assegut i el fons canvia. Ara hi ha la seva versió de 5 anys ballant amb els seus pares.

17. INT. MENJADOR (RUBI 7 ANY) - DIA

La MARE JOVE li fa una bufetada al RUBI PETIT.

MARE JOVE
Ja n'hi ha prou i no discutiré més!

18. INT. MENJADOR (RUBI 15 ANY) - NIT

El RUBI ADOLESCENT va vestit per anar a un aniversari, amb un polo negre i uns pantalons texans. Els PARES el miren des de taula.

PARE
A veure si trobes novia.

19. INT. MENJADOR (RUBI 15 ANY) - NIT

El RUBI ADOLESCENT discuteix amb la MARE.

RUBI ADOLESCENT
Que em deixis estar ja!

MARE
Ni t'atreveixis a parlar-me així!

20. INT. MENJADOR (RUBI 18 ANY) - DIA

Arriba el RUBI ADOLESCENT amb un NOI.

RUBI ADOLESCENT
Marxem que els meus pares arribaran
aviat.

El Noi se li apropa i li fa un petó.

21. INT. MENJADOR (RUBI 18 ANY) - DIA

El RUBI ADOLESCENT està assegut en una taula amb el portàtil.

RUBI ADOLESCENT
He entrat a la uni.

PARE
De debò?

22. INT. MENJADOR (RUBI 18 ANY) - DIA

El RUBI ADOLESCENT va amb una maleta, també hi ha els seus
PARES amb unes bosses.

MARE
Ho tens tot?

RUBI ADOLESCENT
Sí, va anem.

Marxen de la sala.

El RUBI continua petrificat assegut al sofà. No pot tancar
els ulls i per poc s'ofega per falta de respiració.

Ja no ho veiem, però pels canvis de llum sabem que segueix
veient molts records diferents.

Tot para de cop. Ja no hi ha ningú a casa.

El Rubi s'aixeca i se'n va cap a la porta, a fora veu el
cotxe dels pares que arrenca i se'n va.

Surt.

23. EXT. CARRER DAVANT DE CASA - CONTINU

El RUBI observa el carrer, està tot diferent. De sobte, quan
sembla que res pot ser més estrany, algú rebenta els
porticons d'una casa veïna i en surt un noi.

RUBI
AH!

Cau al terra.

El DESCONEGUT que està traient el cap per la finestra també s'espanta.

DESCONEGUT

Òstia!

El Rubi no sap què fer ni què dir.

Al desconegut sembla que li genera molta curiositat la situació. Acaba de treure uns últims vidres de la finestra i surt de la casa.

DESCONEGUT

Em pots veure?

S'apropa al Rubi i li dona la mà per ajudar-lo a posar-se de peu. El Rubi no reacciona.

DESCONEGUT

Ets d'un altre any?

El Rubi mira al voltant, com si no estigués segur que li està parlant a ell.

RUBI

(confós)

No ho se.

DESCONEGUT

Bua, buf. Vale. És el teu primer dia aquí, oi?

RUBI

Crec que sí?

DESCONEGUT

No saps res?

RUBI

No...

DESCONEGUT

(pensa un moment com dir-ho)

Val, t'explico... Estàs al passat. Així per explicar-ho fàcil. Però en realitat es com si estiguéssim en una espècie de limbo en el temps, crec. No estem ni molt al passat, ni molt en el present. Més o menys s'entén?

El Rubi segueix confós tirat al terra. Es mira les palmes de les mans que estan ensangrentades per la caiguda.

DESCONEGUT

Necessites ajuda per posar-te de
peu o algo?

RUBI

No, no. Ja puc jo.

El Rubi s'intenta aixecar, però entre el mareig i el mal a
les cames li costa bastant. Sembla que cau i el desconegut
s'apropa per a frenar-li la caiguda. Al final el Rubi troba
l'equilibri.

DESCONEGUT

Escolta, sé que costa una mica
d'assimilar però estant aquí el
millor que pots fer és confiar en
mi.

RUBI

Per què?

DESCONEGUT

Aviam, amb el temps que porto aquí
puc dir-te que aquest "espai-
temporal" juga molt amb el teu cap.
T'ho dic per experiència.

RUBI

D'acord. I com ho faig per tornar a
la meva vida?

DESCONEGUT

Calma, caaalma.
No és una cosa que puguis decidir
així exactament. Almenys de moment.

RUBI

He mort?

DESCONEGUT

No!!! Bé, no ho descriuria així...

RUBI

(interromp)

O sigui que podria morir?

DESCONEGUT

Espeeeera't. No tinguis pressa.

El Rubi bufa i creua els braços.

DESCONEGUT

Lo primer és lo primer. Jo em dic
Nil, i tu?

RUBI

Rubi.

NIL
 Guai. Fem una cosa.
 Dona'm la mà.

El Rubi accedeix. Li dona la mà i el Nil el tiba cap una cantonada.

24. EXT. TERRASSA BAR DEL POBLE - NIT

El NIL, agafant de la mà al RUBI, es transporten en un espai-temps diferent, com si el passat del present i diferents espais temporals estiguessin a tan sols una passa.

NIL
 Així podrem parlar més tranquils.

RUBI
 Com has fet això?

NIL
 Fa molt temps que soc aquí.

S'asseuen en una taula metàl·lica en una punta de la terrassa.

El bar és una de les zones més emblemàtiques del poble. Està construït damunt d'una superfície sostinguda per unes columnes al damunt d'una bassa d'aigua, des d'on es pot veure tot el poble i un paisatge de camp i muntanyes. La zona exterior està coberta per un porxo fet amb plantes enfiladisses i amb fanalets penjats damunt de cada taula.

NIL
 Lo normal és que per arribar aquí hakis creuat alguna cosa que fa de portal.

RUBI
 He passat per una cova.

NIL
 Una cova, perfecte, te sentit.
 (assenteix)

El Rubi arrufa les celles, però inclina el cap a un lateral assumint la realitat.

RUBI
 Sí... Pot ser.

NIL
 Doncs aquí va el punt de la qüestió. La manera en que viatges a cadascun d'aquests moments del passat va condicionada pel teu estat d'ànim i per aquelles coses que van rebotant dins el teu

cervell.

RUBI

No entenc res.

NIL

Perdó, es que t'ho estic explicant ràpid perquè en qualsevol moment podries saltar de record.

RUBI

Però un moment, quan m'has portat aquí en aquest bar... Què te a veure amb el teu "estat d'ànim"?

NIL

Ah, això ja és una mica més complex. Jo es que ja tinc experiència, saps?

RUBI

Ajà.

NIL

Però això és perquè jo soc un cas especial, crec.

RUBI

Com torno al meu present o lo que sigui?

El Nil fa una respiració profunda.

NIL

Descobrint el motiu pel qual la teva cova t'ha escollit i... Solucionant-lo? Realment això no se com funciona, sinó no estaria aquí suposo.

RUBI

Què vols dir?

NIL

Crec que el portal que ens ha portat aquí, la cova en el teu cas, ho ha fet per algun motiu. O sigui que no és una cosa aleatòria. Per això tot el tema dels records xungos i tal que ja et deus haver trobat. I suposo que hi ha d'haver una manera de posar tots aquests records en ordre per tornar a casa.

RUBI

Un moment. llavors... I tu per què no ho has tornat a casa?

NIL

No en tinc ganes. Suposo que al meu present no hi tinc res que m'interessi.

RUBI

Ja...

El Nil se n'adona que el Rubi s'està desanimant amb el que li està dient.

NIL

Sempre hi ha alguna cosa, Rubi. El meu cas és l'excepció.

RUBI

Com ho saps?

El Nil agafa aire profundament.

NIL

Se algunes coses sobre tu. T'he estat veient durant un temps en els meus viatges per aquest període.

RUBI

Què?!

NIL

Ho se. Sembla una mica macabre.

RUBI

Doncs sí, la veritat.

NIL

Però no és com et penses. Simplement porto un temps explorant aquest poble. I amb tu m'hi havia fixat perquè... bé, em semblaves algú curiós i interessant.

RUBI

Per?

NIL

No ho se, tens alguna cosa que em feia pensar que em cauries bé.

RUBI

Gràcies? Suposo.

NIL

De res.

L'ambient està molt tranquil. I tot i estar al mig del poble es poden escoltar grills cantar.

RUBI

Si vaig a la cova podré tornar al present?

NIL

Ah, sí. No cal anar a la cova per tornar al present.

RUBI

Ah no?

NIL

Al principi és tot aleatori. Però poc a poc tindràs més control.

RUBI

I com torno llavors?
(cansat de preguntar-ho
per 3a vegada)

NIL

Tanca els ulls.

El Rubi ho fa. Al principi no els tanca del tot per desconfiança, però després els tanca del tot.

NIL

Pots intentar projectar-te tot el que puguis en el present, i ja veuràs la màgia. Però abans! Quan tornis aquí busca'm. M'ha agradat conèixer algú com jo.

RUBI

No crec que torni.

NIL

Ja ho veurem... Ha estat un plaer conèixer-te, o sigui, poder parlar amb tu.

El Rubi tanca més fort els ulls. S'escolta el so de pedres en una esllavissada.

25. EXT. CARRER DAVANT DE CASA - VESPRE

-POP- Obre els ulls i ja torna a ser al present. S'observa les mans i veu que encara te les rascades de la caiguda.

En aixecar la mirada arriben els pares amb el cotxe. Para un moment i baixa la mare. Mentrestant el pare busca la forma d'aparcar.

MARE

Rubi, què fas aquí?

RUBI
Res, he sortit.

MARE
Que has dinat?

RUBI
Eh... He anat a menjar fora amb un amic.

MARE
Amb qui?

RUBI
Bueno, no se si el coneixes.

MARE
És d'aquí?

RUBI
Sí.

MARE
(riu)
A veure, com no he de conèixer-lo si és d'aquí? Hahah.

RUBI
Es que no se si viu aquí.

Arriba el pare.

PARE
Què diu?

MARE
Que ha quedat amb algú del poble però que no coneixem.

PARE
Com es diu?

RUBI
Nil, crec?

MARE
Com que creus?

RUBI
Es diu Nil, es diu Nil.

PARE
Que l'has conegut pels teus amics?

RUBI
Ja no em porto amb els amics d'aquí.

MARE

Doncs podries parlar amb ells, que al final no et quedarà ningú al poble.

Al Rubi li incomoda pensar en els antics amics del poble, li provoca cert rebuig aquesta conversació.

RUBI

No cal.

MARE

Si estàs sol és perquè t'has anat separant del poble tu.

RUBI

No és per això.

MARE

I què és? Que no pots estar amb ells perquè què? Heu sigut amics tota la vida i ara tu t'has fet el diferent.

RUBI

No és el meu problema que siguin tots uns cromanyons aquí.

MARE

Aix, per Déu. I a la ciutat tot és perfecte no?

RUBI

En aquest sentit, una mica, sí.

PARE

Mira deixeu de discutir ja, eh. Que sempre acabeu igual vosaltres.

26. INT. HABITACIÓ DEL RUBI - NIT

L'habitació segueix sent el mateix traster que el RUBI s'havia trobat en arribar. Se'n vol anar a dormir però damunt el seu llit hi ha alguns llibres i una imatge familiar emmarcada.

L'agafa i es mira el seu jo adolescent, que sembla que l'estigui desafiant amb la mirada. Per un impuls de ràbia tiraria el quadre contra la paret, però en comptes d'això decideix relaxar-se i el deixa delicadament al terra.

Després se'n va a dormir.

27. INT. REBEDOR DE LA CASA FAMILIAR - MATÍ

El RUBI baixa les escales, es posa una jaqueta i camina cap a la porta.

PARE

A quina hora agafes el bus?

El Rubi s'atura.

RUBI

Per la tarda. Ja tornaré quan sigui l'hora.

PARE

On vas?

RUBI

A fer una volta. Ja tornaré. Adeu.

PARE

Ves amb compte.

28. EXT. BAR DEL POBLE - DIA

El bar al que havia estat en el seu viatge a la cova està tancat i abandonat. Certa melancolia recorre l'esquena del RUBI. Com pot ser que un lloc tan maco ja no hi sigui?

Algunes veïnes del poble passen pel seu darrere, mirant-lo com si fos un foraster. Fa tant temps que no surt al carrer que la gent ja no el reconeix.

Quan ja ha vist el que volia veure, se'n va.

29. EXT. CARRER DAVANT DE CASA - DIA

El RUBI se'n va cap a casa seva per anar a la cova, però es troba amb el seu PARE carregant llenya al remolc del cotxe.

Intentant que no el vegi, el Rubi decideix prendre un camí alternatiu. Es cola a una era saltant una tanca de fusta.

30. EXT. TERRENY D'UNA ERA - CONTINU

El RUBI comprova que no hi ha ningú a dins. Es tracta simplement d'un descampat amb algunes parts de tractors escampades. Està tancada per tres murs de pedra però al fons acaba amb una tercera paret que és de la mateixa muntanya.

El Rubi creua tot l'espai i s'enfila per la muntanya del fons, agafant-se a rames i rocs. Finalment acaba en una espècie de passadís entre la part del darrere de les cases i la muntanya.

31. EXT. PASSADÍS ENTRE CASES I MUNTANYA - CONTINU

Les cases veïnes de la casa del RUBI estan molt a prop de la muntanya. Per evitar esllavissades, entre les parets i la muntanya hi ha com un espai fet de ciment que permet la circulació de l'aigua en casos de pluja intensa. El Rubi coneix molt bé aquesta zona.

Ha d'intentar evitar caure en les foses que hi ha cada certs metres i procurant no patinar ja que hi ha certa humitat. De tant en tant es troba amb espais tant estrets que el millor que pot fer és caminar de costat.

32. EXT. COVA - DIA

Ja ha arribat a la cova. El RUBI observa l'interior, sense estar segur si s'està tornant boig. Però per estrany que sigui, ara sembla com si la cova fos un ésser viu. És difícil de saber què és el que dona aquesta impressió, però és com si fos un gran monstre que està desitjant engolir-lo.

De cop una remor fa tremolar la cova i els arbres comencen a ballar amb el vent amb més intensitat. Un camp magnètic atrau al Rubi cap a l'interior, però ell s'espanta, el primer cop que hi va arribar no era tan intens com ara.

El Rubi patina i cau al terra, la cova està fent molta força contra ell i se l'empassa.

33. INT. APARTAMENT AL COSTAT DE LA PLATJA - NIT

Tot es torna negre. El RUBI, poc a poc acostuma els seus ulls a la foscor i comença a identificar parts del lloc on es troba.

El terra és com d'escacs, al fons observa una butaca de vellut verd al costat d'una taula de marbre amb una escultura d'un cavall daurat.

A través d'una gran finestra es veu el mar, tranquil i fosc. Amb la lluna plena al centre reflexant-se en l'aigua.

El Rubi s'incorpora quan sembla que comença a reconèixer aquest lloc i no li fa gens de gràcia.

En un sofà veu asseguda una versió de si mateix però de fa uns anys, el RUBI 20, que va desmanegat, amb la roba xopa, el cabell despentinat i els ulls amb la mirada perduda. Sembla que se li estigui a punt de caure el cap.

Llavors apareix un HOME d'uns 45 anys. Costa molt poder veure-li la cara. Porta una camisa oberta i anells daurats. A la mà hi porta un pot de vidre petit que destapa i acosta al nas del Rubi 20. L'home l'obliga a inhalar del seu interior.

El Rubi intenta mirar a un altra banda. No és capaç d'aguantar una escena com aquesta. De cop la seva pell es comença a estirar, i la seva roba i cabell també, en direcció cap al Rubi 20. És com si s'estigués desmaterialitzant i anés a transportar-se.

-ZAAM- Un moviment brusc i el Rubi és arrastrat **EN PRIMERA PERSONA** dins del seu jo del passat. Reacciona impactat.

Ara està vivint el record tal i com va passar, però no es pot moure, com si estigués en una paràlisi del son. Tanca els ulls, els tanca amb totes les seves forces.

34. INT.HABITACIÓ INFANTIL (RUBI 7) - DIA

I plora. No pot aguantar treure tot un plor. La seva realitat està tan fragmentada com la seva ment.

Tot i haver escapat del record, el trauma segueix dins seu.

Vol sortir de la cova. S'estira dels cabells, es tapa la cara i es dona cops contra el llit de nen petit. No pot tornar al seu present, cada intent que fa és inútil.

S'asseu al llit com si volgués esperar un tren que el torni cap a casa. Però és absurd, no perquè estigui en un interior, sinó perquè ja no sap on és casa seva. L'únic que li queda es fregar-se les llàgrimes.

RUBI

Val, no passa res. Tot està bé,
Rubi. Tot està perfectament.

Intenta respirar el més calmat possible.

RUBI

Ja ha passat. No hi pots fer res...
És només un record.

Poc a poc, s'adona que una xaranga s'està apropant a casa seva. Surt al balcó.

35. EXT. BALCÓ CASA (RUBI 7) - DIA

És Festa Major. Tota la gent segueix la xaranga que va repartint música per tot el poble acompanyats pels gegants bojós que van fent salts i donant voltes. És un ambient festiu que contrasta amb l'estat d'ànim tan baix del RUBI, que observa des del balcó la gent passar com un riu.

Però entre la multitud hi ha algú que li comença a cridar l'atenció. És el NIL que l'acaba de veure i li demana que baixi eufòricament.

NIL
Hey!!! Rubi!!!

RUBI
Què co-

El Nil es va sentint arrastrat per la multitud.

NIL
Vine va! És molt guai això!

RUBI
(cridant per a que el
senti)
Què fas aquí!?

NIL
(no el sent)
QUÈ?

RUBI
QUE QUÈ FAS AQUÍ?!

NIL
(no l'ha sentit)
ÉS IGUAL, JA VINC JO!

El Nil esquiva tota la multitud per apropar-se a casa del Rubi.

36. INT. CASA RUBI (RUBI 7) - DIA

El RUBI obre la porta, entra el NIL respirant cansat.

NIL
Hola. Puc passar?

RUBI
Clar, passa.

NIL
Escolta. Volia demanar-te perdó si
vaig semblar una mica assetjador
l'altre dia.

RUBI
Que va, tranqui.

NIL
De veritat. Es que feia molt temps
que no parlava amb ningú... I poder
arribar a conèixer algú com jo em
va fer sentir visible.

RUBI
Està bé, de veritat.

El Nil es deixa caure al sofà i s'hi recolza.

NIL

Quin any és en el teu present?

El Rubi s'espera un segon per trobar la resposta, senzilla però estranya.

RUBI

2025.

El Nil no pot amagar la seva cara de sorpresa.

RUBI

Què passa?

NIL

Sabia que erets del passat, però no tant.

RUBI

Què vols dir?

NIL

Vinc del 2084.

RUBI

De veritat?

NIL

Sí.
Si ho penses, era impossible que tu i jo coincidíssim en una mateixa línia temporal i mira, aquí estem.

RUBI

Que fort.
(reflexiona)
Qui sap si en el teu present ja estic mort.

NIL

Espero que no.

Els dos riuen. El Rubi de cop sent cert interès cap al Nil.

RUBI

A que et dediques al futur?

NIL

Soc expert en Internet de les Coses. Coneixes la IA?

RUBI

Sí, una mica.

NIL

Doncs just estava començant la meua carrera per a l'anàlisi de dades en temps real de Intel·ligència Artificial i Big Data. M'hauria agradat fer un altra cosa però tampoc tenia més opcions.

RUBI

Quan fa que no tornes al present?

NIL

Un any -- crec. No acabo de portar el compte.

RUBI

I els teus familiars o amics?

NIL

Què passa?

RUBI

Els trobes a faltar?

NIL

Mmm -- a vegades.

El Rubi detecta certa tristesa en el Nil, però és com si s'estigués amagant sota una closca.

RUBI

No t'agradaria tornar amb ells?

NIL

Nah, estic bé aquí.

El Nil deixa de banda les seves emocions per focalitzar-se en el Rubi.

NIL

Tinc una pregunta. Respon si vols. Hi ha algun record que no vulguis veure?

RUBI

Mmm... Sí, suposo. Encara que fa poc ja l'he vist... Ha estat diferent perquè aquest cop ho he sentit com si estigués jo dins de mi mateix, en primera persona. I això no em va passar el primer cop que vaig entrar a la cova.

NIL

No sabia que això era possible.

RUBI

Era una sensació estranya. No tenia el control de mi mateix. O sigui, podia sentir-ho tot, veure-ho tot, però no em podia moure.

NIL

Et sembla bé si et pregunto en què consistia el record?

RUBI

Mai li he explicat a ningú...

NIL

Està bé, no et preocupis.

Al cap d'una estona ja no se sent cap persona al carrer. Un silenci impregna la sala.

RUBI

No se per què ha estat sempre com el meu secret.

El Nil mira al Rubi amb certa tendresa.

NIL

Una vegada vaig escoltar que els secrets... no son coses que vulguem amagar, son coses que no tenim ningú a qui explicar.

RUBI

Pot ser...

El Rubi observa la finestra. El sol s'està ponent i alguna cosa d'aquest període temporal l'inspira.

RUBI

Podem sortir una estona?

NIL

Clar!

37. EXT. LA PLAÇA DEL POBLE - NIT

A mesura que entren a la plaça, el RUBI i el NIL van escoltant més forta la música dels típics balls de Festa Major. Trobant-se amb un ambient amb tot de gent i llums de colors.

NIL

Vols prendre algo?

RUBI

No he portat diners.

NIL

(riu)

Et penses que importa aquí?

El Rubi se n'adona que és invisible per la resta de persones. Observa somrient com el Nil entra dins la barra, se'n va cap al tirador de cervesa i serveix dos cerveses en vasos de plàstic.

Surt de la barra i li dona un vas al Rubi, a qui la situació l'està confonent.

NIL

Et convidó.

RUBI

Com pot ser possible?

El Nil s'encongeix d'espatlles.

NIL

No crec que importi.

Beu un glop de cervesa.

RUBI

Tens raó.

Els músics damunt l'escenari abaixen la música i la CANTANT, vestida amb un vestit de lluentons de color lila i magenta es posa a parlar al públic.

CANTANT

Com ho esteu passant? Espero que molt bé. Ara seguirem amb més música i més festa. Com cada any en breus farem el tradicional **BALL DEL FANALET**.

Ens diuen que ja podeu comprar els vostres fanalets a la barra que trobareu allà al fons per dos euros cadascun. Escolliu el color que més us agradi i donem llum a la plaça! Seguim!

Segueix la música mentre totes les parelles de la plaça comencen a preparar els diners per comprar el fanalet. També hi han unes noies joves que van caminant per enmig de la plaça per vendre més fanalets.

CANTANT

Vinga vinga. Que ningú es quedi sense fanalet!

NIL

(al Rubi)

Què és el ball del fanalet?

RUBI

No ho feu al futur?

El Nil nega amb el cap.

RUBI

És un ball típic de Festa Major. Tradicionalment el noi comprava un fanalet, que és aquella flor amb una espelma, i li demanava a la noia que li agradava si volia ballar amb ell. Llavors totes les parelles es posen a ballar i alguns fanalets es van apagant, fins que només en queda un encès.

NIL

Que guai. Tu ho has fet mai?

RUBI

Que va! Això es feia més abans, a l'època dels meus avis. A part, veure una parella queer hauria generat un escàndol.

NIL

Doncs a mi em semblaria molt bonic.

El Rubi mira per darrere del Nil.

RUBI

Acabo de veure a ma mare.

El Nil es gira i veu a la MARE amb el RUBI 7. La mare li ha comprat un fanalet al seu fill i li està dient que li doni a una NENA que hi ha al seu costat, vestida amb un vestit rosa u una jaqueteta blanca. El Rubi 7, en canvi, sembla que no te cap interès en fer-li cas i això fa que la mare s'enfadi amb ell i el forci a agafar la flor.

NIL

Ets tu aquell nen?

RUBI

Sí.

NIL

No sembles gaire content, eh.

RUBI

Recordo aquest dia que ma mare m'obligava a ballar amb aquesta nena.

NIL

Que gai erets.

RUBI

I a part em queia fatal. Mira-la.

La nena quasi que li roba de les mans el fanalet del Rubi 7.

CANTANT

Vinga va, que en queden poquets!
Aprofiteu els últims!

NIL

Hauries preferit que t'emparellés
amb un nen?

RUBI

Hauria preferit que em deixés en
pau.

El Rubi observa amb certa pena l'escena del seu passat, el Nil en canvi no pot parar de mirar-lo a ell. Llavors es gira i se'n va a buscar un fanalet. El Rubi se n'adona i es gira també.

CANTANT

Som-hi que comencem!

El Nil li ofereix la mà al Rubi per a convidar-lo a entrar a la plaça.

NIL

Et vindria de gust concedir-me
aquest ball?

El Rubi somriu tímidament i li dona la mà. Els dos es posen al mig de la plaça, en un espai on no hi ha ningú. La música sona i totes les parelles comencen a ballar. Alguns ja tenen els fanalets encesos i d'altres el van encenent.

Els ulls de Rubi comencen a mullar-se i aparta la mirada, però està feliç.

NIL

Estàs bé?

RUBI

Sí.

Comença a gaudir el moment. Els dos es miren als ulls i cada cop ballen més enganxats l'un amb l'altre.

Mentre ballen cau confeti des de dalt del campanar de la plaça. Sembla que estigui nevant. A algunes persones se'ls crema el fanalet i el llencen al terra per apagar-lo.

CANTANT

Queden poquets fanalets!

Els nois se n'adonen que queden només tres parelles més, a part d'ells amb el fanalet encès.

RUBI
Estem aguantant molt.

NIL
Millor.

RUBI
Sí.

CANTANT
Vinga que això es posa interessant!

Al final s'apaguen els fanalets de dos parelles que se'n van i només queda una parella a part del Nil i el Rubi. La música arriba al final.

CANTANT
Visca! Un aplaudiment per l'última parella guanyadora!

La parella que ha guanyat es fan un petó. La gent aplaudeix i riuen. El Rubi i el Nil els miren i també aplaudeixen. El Rubi mira al Nil, però aparta la mirada quan el Nil el mira a ell. Podrien donar-se un petó, però no ho fan.

38. EXT. CARRER DEL POBLE - NIT

El RUBI i el NIL estan asseguts en un banc, posats de costat mirant-se l'un a l'altre.

Van passant pel costat alguns senyors i senyores grans que tornen a casa.

RUBI
Crec que hauria de tornar a casa.

NIL
Ja? Per què?

RUBI
He de fer algunes coses encara.
Però m'agradaria tornar-te a veure.

NIL
Ens podem veure demà, si vols.

RUBI
Crec que "demà" no és un concepte que existeixi on som nosaltres.

NIL
Cert. -- I si et quedes a dormir aquí?

El Nil se n'adona de la reticència del Rubi.

NIL
No cal que anem a dormir a la mateixa casa.

RUBI
No tinc cap problema amb tu, és només que --

NIL
No calen explicacions.

RUBI
Vale. -- Gràcies per aquesta nit.

NIL
Ha estat divertit.

Els dos es miren, com si no es volguessin separar.

NIL
Ja se què podem fer quan tornis.

RUBI
El què?

NIL
Ja ho veuràs. És un secret.

El Rubi somriu.

RUBI
Llavors... Puc escollir el lloc que jo vulgui per dormir, no?

NIL
Conec una casa que ara mateix està buida i podries anar-hi.

RUBI
Em sembla bé.

39. EXT. SAFAREIG - DIA

El NIL està tombat en un banc del safareig, llegint "La metamorfosis" de Kafka. Veu al fons com arriba caminant el RUBI.

NIL
Bon dia!

RUBI
Hola.

El Nil va a donar-li una abraçada.

NIL
Has dormit bé?

RUBI
Sí.

NIL
Perfecte perquè anem a fer la primera missió. Aconseguir-te un banyador. GRATIS.

40. INT. BOTIGA DE ROBA - DIA

El RUBI i el NIL busquen per la botiga en la secció de banyadors. També es proven xancletes, barrets, ulleres.

Es tracta d'una botiga de poble, molt petita, amb tan sols dos passadissos separats per una estanteria. Amb roba penjada a l'entrada donant al carrer.

41. EXT. CAMÍ DE SORRA A LA VORA DEL PANTÀ - DIA

El RUBI i el NIL van en bicicleta, carregats cadascun amb una motxilla. A l'esquerra del camí es veu el pantà del poble, tot ple d'aigua. Arriben finalment a un pont i el travessen.

42. EXT. PANTÀ - DIA

Deixen les bicicletes tombades entre les herbes i posen les tovalloles al terra com si estiguessin a la platja.

El RUBI s'apropa a la vora de l'aigua i la prova amb el peu, la temperatura la troba perfecta. Després mira al fons on hi ha el pont i després els arbres. La imatge inspira una sensació nostàlgica.

NIL
Com està l'aigua?

RUBI
Està perfecta.

El Rubi es gira a mirar el NIL que s'està posant crema solar per tot arreu, quedant empastifat de crema.

RUBI
(rient)
Què estàs fent?

NIL
Protegir-me del sol. Que estiguem en un limbo temporal no evitarà que ens afectin els rajos UV.

El Nil li llença el pot de crema al Rubi que l'agafa hàbilment a l'aire. Es treu la samarreta a poc a poc, el Nil

no pot evitar mirar, però quan sent que podria estar
incomodant al Rubi aparta la mirada.

RUBI

Em pots ajudar amb l'esquena?

NIL

Clar.

El Nil s'aixeca, agafa el pot de les mans del Rubi i escampa
la crema suaument per la seva esquena.

RUBI

No em deixis empastifat com a tu,
eh.

NIL

Qui és l'expert en protecció solar?
Tu o jo?

RUBI

Ah, no sabia que també erets expert
en rajos solars.

NIL

(vacil·lant)

Pensa que, objectivament, estic més
evolucionat que tu.

El Rubi fa un pas endavant i es gira amb la boca oberta.

RUBI

Disculpa???

NIL

Ja saps, perquè --soc del futur. I
aquestes coses.

RUBI

Ah, bueno, perdona per ser un humil
dinsaure.

NIL

Un dinosaure potser no, però una
mica mono... Ai, no se si en la
teva època ja heu descobert
l'evolució dels humans.

RUBI

Wow. Vale. Per aquí van els tirs
no?

NIL

Mhm.

El Nil es posa a córrer passant pel Rubi i salta des de la
roca de bomba a l'aigua, esquitxant-lo. El Rubi se'l mira

incrèdul. S'apropa a poc a poc a la roca i fa un salt, menys salvatge que el del Nil. En sortir de l'aigua te tots els pels a la cara i el Nil se'n riu d'ell.

Naden una estona per l'aigua. Intenten anar a donar la volta per la punta d'un arbre que sobresurt en l'aigua. El Rubí sembla cansat però està molt feliç.

Més tard van a una zona menys profunda. Mullant-se de pit cap a baix.

Els dos es miren, deixant els seus cossos flotar en l'aigua, procurant no mostrar massa interès cap a l'altre.

43. EXT. ROCA DEL PANTÀ - MOMENTS DESPRÉS

Ja s'estan eixugant amb el sol. El RUBI i el NIL estan asseguts en una pedra diferent a la que han deixat les motxilles. Tenen els peus encara dins l'aigua, però s'han quedat recolzats amb els braços parant el sol. La seva pell ja esta seca però el cabell encara el tenen moll.

RUBI

M'encanta aquest lloc.

NIL

Tenia por que no t'agradés.

RUBI

Per?

NIL

Ja saps. D'alguna manera aquest lloc, aquest instant on estem-- forma part d'algun dels teus records. Estem al TEU passat i des que t'he conegut em sento com un foraster, més que al principi quan ningú em podia veure.

RUBI

Però jo també soc un foraster. Aquest moment ja no em pertany, és d'un altre Rubi.

NIL

Tan de bo pogués separar el meu jo passat de la meva vida com tu.

RUBI

No ho faig en realitat. Em sento sempre molt lligat a les coses que he viscut en el passat, però està bé almenys intentar focalitzar-me en la teoria.

El Nil mou una mica els peus i fa unes petites onades amb l'aigua.

NIL

Puc confessar-te una cosa, Rubi?

RUBI

Clar.

NIL

Fa temps que sospito per què estic aquí.

El Rubi el mira amb molt d'interès.

NIL

Crec que és perquè em penedeixo de no haver estimat prou. Se que sona molt cursi, però és així. Mai vaig fer sentir als meus pares orgullosos d'haver-me tingut com a fill.

RUBI

(en xoc)

No m'esperava això.

NIL

Per què no?

RUBI

Jo crec que sí que ets suficient. I m'agrada la teva "vibra".

NIL

Hahah. A mi també m'agrada molt la teva "vibra".

RUBI

No, però ho dic de veritat.

NIL

Ho se, et crec.
(riu)

Les seves mans, quasi sense adonar-se'n, s'han anat apropant. De sobte l'ambient agafa una atmosfera completament diferent, més calmada.

El so de les petites onades de l'aigua tocant a la roca.

El Rubi es desconcentra mirant les mans, està sobrepensant el moment, però ràpidament torna a connectar amb la presència del Nil.

NIL
(fluixet, delicat)
Tranquil.

El Rubi expulsa aire somrient. S'intenta relaxar mentre poc a prop s'apropa al Nil. Aquí es troben els ulls del Nil amb els del Rubi. Se'ls escapa un somriure nerviós, a poc a poc, quasi subconscient.

Els dos comencen a notar més a prop nas amb nas. El Nil delicadament reposa la seva mà al pit del Rubi. El Rubi s'acaba d'inclinar lleugerament cap al Nil.

Es miren els llavis just abans de tancar els ulls. El Nil comença a notar als seus llavis la textura dels llavis del Rubi.

Finalment, es fan el PRIMER PETÓ. Un petó profund que acompanya les carícies que es donen amb les mans. Es besen durant uns segons, però després el Rubi s'aparta.

NIL
Què passa?

RUBI
Res, estic bé.

NIL
Vale.

El Nil se li apropa i es tornen a fer un petó, més apassionat.

44. EXT. PANTÀ - MÉS TARD

El NIL agafa la seva tovallola i s'embolica per eixugar-se. Es posa una xancleta i busca l'altra, però no la troba.

NIL
No trobo la meva xancleta.

El RUBI repassa la roca amb la mirada fins a veure que està flotant en l'aigua.

RUBI
És allà.

NIL
Merda, no se com se m'ha caigut.

RUBI
Tranqui, ja vaig a buscar-la.

Per arribar-hi cal que salti, ja que cada cop està més lluny de la roca.

El Rubi es descalça i fa un salt. SPLASH.

S'enfonsa en l'aigua, cada cop més.

Comença a enfonsar-se més del compte. Passa alguna cosa que impedeix que pugui nedar cap amunt.

Arriba tant al fons que tot es comença a veure negre, ell però, intenta nedar amb totes les seves forces cap amunt. Comencen a sortir-li bombolles de la boca, entra en pànic mentre s'està ofegant.

De cop es relaxa i nota com si ja pogués respirar, però segueix sota l'aigua.

Apareix en un espai completament diferent, però ja conegut.

45. INT. APARTAMENT AL COSTAT DE LA PLATJA - NIT

El RUBI cau com si encara estigués flotant en un llit de matrimoni que resulta familiar, ja que l'hem vist una estona abans.

Es troba en el record traumàtic que va veure el segon cop que va entrar a la cova i, un altre cop, sembla que estigui en primera persona.

Inclús el seu aspecte ha canviat, porta el cabell tal i com el portava fa dos anys, amb la mateixa camisa negra que portava aquell dia. Ja no porta el banyador, encara que sí que està xop, però ara és de suor.

Sent uns passos, però no pot veure bé qui hi ha ja que es sent molt marejat. Està de panxa a terra i l'únic que pot moure és el cap, amb les galtes esclafades.

La boca de l'HOME s'apropa a l'orella del Rubi, està a sobre seu. Amb la mà l'agafa del coll i la mandíbula.

HOME

Si no estuvieras borracho no
estarías follando conmigo.

El Rubi és mogut rebotant al llit mentre el senyor l'està follant. Està plorant i fent un gran esforç per intentar-se moure, però no pot.

Al costat veu una finestra oberta, des d'on es veu la platja. Intenta observar la línia de l'horitzó com si això el pogués alliberar del que està passant.

Com si fos la veu d'un monstre, distorsionada i greu, sentim a l'home fent gemecs de plaer, molt desagradables. Fins que es corre.

L'home s'aixeca i el Rubi pot començar a moure els seus dits. Però encara no hi veu bé, tot està borrós i distorsionat.

Alguna cosa estranya es creua en la seva mirada, i és que en una cantonada, per un moment, li dona la impressió que veu als seus PARES, com si fossin espectadors d'una tragèdia. Però quan torna a mirar desapareixen. Ha estat una visió?

El Rubi acaba trobant la porta de sortida i escapa. Es recolza com pot a les parets i de tant en tant cau.

46. INT. ESCALES - CONTINU

El RUBI baixa el més ràpid que pot les escales. Patina i cau de cul. Aguanta la respiració i dedica tots els seus últims esforços en aixecar-se i sortir de l'edifici on està. Pur instint de supervivència.

47. EXT. CARRER CIUTAT - NIT

El RUBI surt d'un edifici, quasi a punt de caure però aconsegueix recolzar-se a la paret. Està perdut i no aconsegueix que se li passi l'efecte de la droga.

Hiperventila ansiós.

Se li remena tota la panxa i vomita en una cantonada de pedra. Intenta caminar un tros més i segueix vomitant.

Sent com si s'anés a morir.

Cada cop més ansiós, comença a córrer, sense saber ni de què està escapant.

48. EXT. PLATJA - NIT

El RUBI salta el mur que separa el passeig de la sorra.

Localitza una dutxa a l'esquerra i corre cap allà. Vomita un cop més. Després l'engega i posa el cap sota l'aigua.

S'escampa l'aigua amb força a la cara i el cabell. Es frega amb força intentant recuperar la consciència. Acaba fent-se bufetades a ell mateix i posant-se de cos sencer sota l'aigua. No fa efecte, necessita MÉS aigua. Ha de recuperar-se URGENTMENT.

Deixa estar la dutxa, no funciona. S'endinsa a la platja, on ja no arriba la llum de les faroles. Cada cop més a prop del mar.

El gran mar. Fosc i monumental.

El Rubi es para uns segons plantat a la sorra, observant l'horitzó.

Finalment decideix fer uns passos endavant, posant les sabates dins el mar. Camina fins que l'aigua li arriba a la

cintura. Plora desesperat. De tant en tant agafa l'aigua fent una cassoleta amb les mans i se la tira per sobre.

S'atura. Plora a la llum de la lluna.

No sap què fer. Es tapa la cara amb les mans i plora. Vol cridar. Es tapa la boca. S'aguanta tota la ràbia i desesperació amb tota una força que sembla que li farà explotar el pit.

Crida. Plora. Després crida encara més, amb totes les seves forces. Fa cops de puny a l'aigua. Deixa anar tot l'odi que te cap al món però sembla que mai és suficient.

El mar segueix igual, impassible.

El Rubi està cansat. No està satisfet, però ja no pot més. Torna cap a la sorra. Una NOIA, des del passeig, el crida.

NOIA
Hey! Are you okey?

Segueix marejat. Definitivament necessita ajuda.

Corre cap al passeig.

49. EXT. PASSEIG AL COSTAT DE LA PLATJA - NIT

El RUBI s'apropa al passeig. Hi han dues NOIES, vestides també de festa i amb un vas de cubata a les mans. L'estan mirant preocupades i per la forma de parlar clarament son turistes.

NOIA
Are you okey?

RUBI
(li costa respirar)
I need -- help.

NOIA
What happened to you?

RUBI
Help me please.

NOIA
It's okey, you're safe now.

RUBI
I nee--
(li falta l'aire)

NOIA
Don't worry. It's okey.

RUBI
I think some men did something

wrong to me... Sexual. Like...
Something really bad.

NOIA

Oh my god...

RUBI

I don't know how to explain. I'm so
confused.

NOIA

Oh baby, we understand. You are
safe now. We can help you.

El Rubi sent que s'està a punt de desmaiar.

RUBI

Thank you. Please--

El Rubi plora encara més. Les noies l'observen amb pena i
procuren de fer-lo sentir acompanyat, tocant-lo de l'espatlla
i aguantant-lo per a que no caigui.

RUBI

He fucked me. And I didn't want to.
I didn't know where I was.

NOIA

It's okey to cry, baby.

RUBI

I'm sorry.

NOIA

There's nothing to worry about.

(pausa)

Listen, do you have friends nearby?

RUBI

Yes. I was with my friends at the
disco.

NOIA

What is the name of the club?

RUBI

I don't remember. I remember it had
something like a Zoo? Maybe a
zebra... I don't-

NOIA

Okey. Let's help you find your
friends.

RUBI

No puc respi-- I can't breathe.

El Rubi entra en pànic mentre s'està ofegant. Comencem a escoltar bombolles.

NOIA
Are you okey?

RUBI
I can't breathe.

NOIA
You need to relax a bit.

RUBI
Okey. Bu-

Comença a notar com si l'aigua li estès entrant als pulmons. Escoltem bombolles i el so d'aigua movent-se.

50. EXT. PANTÀ - AL MATEIX MOMENT QUE ABANS

El RUBI aconsegueix sortir de l'aigua. El NIL està al seu costat intentant-lo portar a la roca nedant.

No pot parar de plorar i segueix en pànic i desorientat. El Nil està fent tot l'esforç possible per portar-lo en un lloc segur.

Arriben a la roca.

NIL
Rubi! Estàs bé?

El Rubi no pot parlar. Està hiperventilant. Plora desconsoladament.

RUBI
Què ha passat? Què ha passat?

Segueix alterat al màxim.

NIL
Estàs bé, tranquil. Ja ha passat tot.

El Rubi parla sense vocalitzar perquè està plorant.

RUBI
Crec que tornaré al present.

NIL
No, Rubi, espera si us plau.

RUBI
No vull ser aquí.

Al Nil li venen ganes de plorar també.

NIL

Rubi...

RUBI

No se què vull...

Decideix no parlar més i simplement intenta acabar de treure tot el plor i relaxar-se.

RUBI

He de marxar

NIL

Per què?

RUBI

Nil, no ho entens, no puc seguir aquí. Em penedeixo d'haver-me quedat a la cova.

Se senten tot de roques tremolant.

NIL

He fet alguna cosa malament?

RUBI

No, Nil, només deixa-m marxar.

NIL

Tornaràs?

RUBI

No ho se. I ara mateix això no és el que m'importa més.

51. EXT. COVA - MATÍ

El RUBI obre els ulls i comprova que està a la cova del seu present i que porta totes les seves coses. El mòbil li comença a sonar ja que recupera la cobertura. Té un llistat de notificacions de trucades perdudes dels seus pares.

Es guarda el mòbil a la butxaca. De sobte s'escolten sons estranys de dins la cova. El Rubi es gira i veu com d'entre les roques comencen a sortir uns rajos de llum vermells molt intensos que no havia vist abans, acompanyats d'un so greu amb molt d'eco que l'espanten. S'aparta amb por que li caigui una roca a sobre.

Després d'un instant, se'n va.

52. INT. MENJADOR - DIA

Els PARES estan a punt de marxar a treballar. El RUBI passa pel menjador a saludar i deixar la seva motxilla.

MARE

On has estat aquests dies?!

RUBI

He -- M'he quedat a dormir a casa d'un amic.

PARE

I no ens podies dir res?

MARE

T'hem estat trucant i ni contestes al telèfon.

RUBI

No tenia cobertura.

MARE

Estàs fent coses molt estranyes, Rubi. I no m'agrada gens.

RUBI

Bueno, que més dona si dormo fora de casa, mai us heu preocupat per això i ara us és un drama.

MARE

Què estàs dient?! No et sembla lògic que si et quedes aquí a casa COM A MÍNIM sapiguem si estaràs aquí o no?

RUBI

Bueno, es que quan us dic algo us esta malament de totes maneres.

PARE

Potser perquè t'estàs fent malbé la vida tu sol. I no havies d'anar a una reunió avui?

RUBI

No m'estic fent malbé res! Si no us explico tot el que faig és per algo.

MARE

Mira. Quan no et preguntem "Per què no et preguntem?" I quan et preguntem et queixes "Per què et preguntem". Ara ja està ja no vull saber res.

RUBI

No, si vols t'ho explico.

MARE

No, ja no cal. No valores res.

RUBI

Ja no em pregunteu si tinc parella.
Us ho heu plantejat? Quan fa que no
heu volgut parlar sobre RES de la
meva vida. No us importa si estic
bé, si estic enamorat, si no ho
estic.

PARE

Som els teus pares, què més ens ha
de donar amb qui follis.

RUBI

No cal que sapigueu amb qui follo.
Però jo que se. No ho voleu
entendre doncs ja està, cadascú amb
la seva vida i punt.

MARE

Ja t'ho faràs.

La mare agafa les claus i marxa de casa. Així ho fa el pare
també.

El Rubi queda ell mateix a casa.

53. INT. AUTOCAR - DIA

El RUBI està a l'autocar de tornada a la ciutat. Treu el seu
mòbil i torna a llegir el missatge de cancel·lació de l'Anna.

Salta la notificació d'un missatge de la Laura.

Lauraaaa

Holii. Quan tornes al piset?

Li envia una foto de la taula amb tots els papers, el
projector, pinzells... Tal i com ho va deixar el Rubi quan va
marxar.

Laura està escrivint...

Lauraaaa

Puc guardar tot això a un altre lloc?

El Rubi observa la foto.

Després escriu una resposta.

Enviar.

Rubi

Estic de camí.

54. EXT. PARADA DE BUS CIUTAT - DIA

El RUBI està plantat en una parada de bus, ha de fer transbord. No hi ha ningú més a part d'ell. Quan el bus està a punt d'arribar veu un NOI que deu ser una mica més gran que ell que també puja al bus.

Es miren de reüll, però s'ignoren.

Pugen al bus.

55. INT. BUS - DIA

El RUBI s'agafa a una barra del bus per aguantar-se de peu. Hi ha bastanta gent ocupant els seients i de peu.

El NOI que ha pujat amb ell també es queda de peu a prop seu, agafant-se a la barra horitzontal del sostre. Mira al Rubi.

El Rubi que està mirant per la finestra es sent observat i mira el noi. Dubta si el coneix, però aparta la mirada. No sap qui és.

El noi el segueix mirant. El Rubi el mira als ulls un segon, intentant ser discret i aparta la mirada.

Com que el noi no para de mirar-lo atentament, el Rubi comença a estar més rígid físicament. Intenta mirar al noi amb la cantonada del seu ull.

Està sent massa evident que el noi no para de mirar-lo.

El Rubi finalment decideix, com un impuls, fixar la seva mirada en la del noi. Uns segons estranys en que dos desconeguts es miren cara a cara.

El noi li transmet un mig somriure i li pica l'ullet. Una declaració d'intencions. Ha estat com una comunicació no verbal quasi pornogràfica.

Al Rubi se li gela la sang. Aparta la mirada i es força a ignorar-lo.

Per molt que noti que el noi encara el mira, ell converteix els seus ulls en pedra per a no mirar-lo ni un segon.

Sembla que el noi es rendeix i s'aparta posant-se a mirar el mòbil.

El bus para. S'obren les portes i algunes persones baixen. Quedant un seient lliure. Sense pensar-ho el Rubi va a ocupar-lo. Per fi està més lluny d'aquell subjecte tan estrany.

Però el noi el torna a mirar a la distància. Un altre cop el Rubi ha de fer un esforç per ignorar-lo.

El Rubi mira per la finestra. Sent molt autoconscient de quina cara posa. El noi ja no és dins el seu camp visual i això el terroritza. S'està apropant? El segueix mirant? Impossible saber-ho.

Un altra parada. Les portes s'obren. Baixa gent del bus.

Si us plau que marxi. El Rubi es gira i el noi creua la porta cap a l'exterior. Mentre camina per fora del bus torna a dedicar una última mirada al Rubi a mesura que s'allunya.

Les portes es tanquen. Està salvat.

56. INT. PASSADÍS SUBTERRANI - DIA

El RUBI camina pel passadís com si carregués una motxilla molt pesada. El so rebot a en l'espai d'una manera quasi delirant.

Al llarg del passadís hi ha miralls a través dels quals es veu una imatge borrosa de la realitat per la brutícia i anys de desgast. El Rubi es mira en un d'ells sentint com si el seu cos es deformés. Sona un estrèpit musical electrònic que fa tremolar el mirall. La imatge es distorsiona encara més.

Les llums del passatge pampalluguegen i fan com una espècie d'onada lumínica mentre sona una peça musical.

Passa una persona pel costat i mira al Rubi mentre fa una postura amenaçadora al ritme de la música, després segueix el seu pas.

Així van passant persones movent-se amb els beats de la música i aguantant el Rubi, qui poc a poc també es va deixant portar per la música i seguint les llums que sembla que el vagin guiant i perseguint alhora.

El ritme s'intensifica fins arribar a ser caòtic, s'hi sumen unes veus corals i el Rubi es deixa caure a terra. Tot es torna fosc amb unes ralles lluminoses que van movent-se a una velocitat molt accelerada. El Rubi es deixa portar o perd el control del seu cos, arrastrant-se pel terra, xocant amb les parets, convulsionant.

Tota la gent que passava per allà marxa corrent. El Rubi queda sol. La música arriba a un extrem catàrtic i de sobre...

Para.

57. INT. APARTAMENT DEL RUBI - DIA

El RUBI entra. La Laura està pel balcó, en veure'l entra.

El Rubi es posa ràpidament a recollir tot el que hi ha per la taula.

RUBI

Laura, em sap greu, ara ho recullo.

LAURA

Tranqui no hi ha pressa.

El Rubi sembla completament distant a la realitat. Apila tots els fulls.

LAURA

Només volia saber quan tornaries.
Està tot bé? Fas mala cara.

RUBI

Sí, sí. Només que ja saps, quan passo molts dies al poble...

LAURA

Ja. Què ha passat?

RUBI

Laura, no vull parlar ara.

LAURA

Què vols dir?

El Rubi sembla que no la senti.

LAURA

Rubi, potser t'aniria bé parlar una mica, amb els teus pares.

RUBI

Saps què passa? Que a vegades és un bucle. Entenc els meus problemes, els puc nombrar perfectament i els puc compartir... Però en el fons no canvia com m'afecten. Segueixo estant podrit per dins. Res canvia i per molt que expliqui res no aconsegueixo estar millor.

LAURA

Però ells saben alguna cosa?

RUBI

Ni ho saben ni ho volen saber.

LAURA

Jo crec que sí...

RUBI

Mira Laura, l'únic que sap com és la meva situació soc jo. Se pel que ha passat i el que m'han fet tots aquests anys.

La Laura desapareix. Tot l'apartament es torna de nit. I el Rubi es transporta a un record.

58. INT. APARTAMENT DEL RUBI - NIT

És la nit en que el RUBI va conèixer a l'ARNAU.

El RUBI ABÚS està al balcó, acaba de quedar amb l'Arnau. El Rubi veu com el Rubi abús agafa el taper i recull la forquilla. Abans que arribi a la porta el Rubi decideix bloquejar-la per dins.

El Rubi abús intenta obrir la porta i no pot. El Rubi fa força per a que no pugui entrar.

RUBI

No, si us plau. No entris.

El Rubi abús fa encara més força i al Rubi li esta costant resistir.

RUBI

Que noo.

El Rubi fa tanta força que tot comença a tremolar. Les llums comencen a fer pampallugues i s'escolta la cova un altre cop.

Veiem la cova, tremolant, com si fos una visió.

El Rubi no aguanta més i finalment acaba desapareguent.

El Rubi abús aconsegueix entrar.

59. INT. HABITACIÓ DEL RUBI - NIT

El NIL està remenant els àlbums i records del RUBI, que de sobte apareix.

RUBI

Què?

NIL

Rubi, has tornat.

RUBI

Què fas aquí?

NIL

Estava esperant que tornessis.

RUBI

Ja. Però per què a la meua habitació?

NIL

Necessito saber que estàs bé.

RUBI

Nil, no necessito que em segueixis, ni que em busquis, si us plau, para.

NIL

Però no pots tu sol amb tot això.

RUBI

Mira, no saps el que puc o el que no puc. Gràcies, però deixa'm estar.

Tot tremola de nou, roques caient.

60. INT. COVA EN FORMA DE PORTAL - ??

El RUBI torna a trobar-se en l'espai que sembla la cova, però és com si fos infinit, amb unes parets que no són de pedra sinó d'una espècie de pel·lícula transparent. Aquest cop, però tot és negre.

El Rubi, que ja coneix el funcionament, se'n va directament a estripar les parets, però no pot.

Crida. Furiós.

RUBI

Vull que parí ja!!!!!!

Llavors veu com apareix una llum tènue d'entre les parets, càlida. Li resulta familiar. Es deixa caure al terra i s'asseu. Poc a poc l'espai es va difuminant i es transporta en un altre.

61. INT. MENJADOR (RUBI 23 ANY) - NIT

El RUBI es troba assegut a taula. Està sol a casa dels seus pares, però ells estan en habitacions diferents.

Arriba el seu pare des del fons del passadís.

PARE

Has tornat.

RUBI

Sí.

El pare està estrany, més seriós de l'habitual. S'asseu a taula al costat del Rubi però no diu ni fa res. El Rubi sospita que alguna cosa no està bé.

RUBI

Què fa la mama?

PARE

Vas i li preguntes.

La resposta del pare sona agressiva i com si volgués esquivar la pregunta el més aviat possible. Amb el cap senyala al passadís, que està fosc, però al fons hi ha una llum que surt de l'habitació dels pares.

El Rubi està cansat de drames, s'aixeca de taula d'una manera instintiva i camina cap al passadís amb fermesa.

62. INT. PASSADÍS - CONTINU

El RUBI travessa el passadís molt decidit. No té molt clar si camina en pilot automàtic o si té absolut control. Però està disposat a actuar.

63. INT. HABITACIÓ DELS PARES - NIT

El RUBI arriba i es queda al marc de la porta, sense entrar en realitat a l'habitació.

La MARE és asseguda al llit al fons de l'habitació, d'esquena a la porta. Té uns mocadors i està plorant.

RUBI

Mama, que passa?

Al contrari del que s'esperava el Rubi, la mare es gira en contra seva.

MARE

Tu veus normal el que ens vas dir l'altre dia?

El Rubi s'envalenteix de ràbia.

RUBI

Doncs sí, ho veig normal. El que no veig normal és que reaccioneu d'aquesta manera.

MARE

No són les formes fill, no pots estar decidint aquestes coses de la teva vida així.

RUBI

Puc decidir el que em doni la gana.
I a més no he decidit res. Tant us
costa entendre que teniu soc gai,
mama, no estic fent res malament.

MARE

Però no és per mi fill. Avui a la
feina ha vingut una dona i m'ha
començat a dir que els maricons
d'avui en dia que han fet no se què
i que la homosexualitat és...

El Rubi interromp més cabrejat que mai.

RUBI

Doncs li dius a aquesta senyora que
se'n vagi a prendre pel cul!!!! QUÈ
TÉ A VEURE AMB COM SIGUI JO QUE UNA
RETARDADA MENTAL TINGUI UN PROBLEMA
AMB ELS HOMOSEXUALS?!

El Rubi no aguanta més aquesta situació i se'n va a la seva
habitació i es tanca fent un cop de porta.

64. INT. HABITACIÓ DEL RUBI - NIT

El RUBI es deixa caure a la cadira del seu escriptori i
llença les torres d'àlbums familiars que hi han apilades. Es
posa a plorar desconsoladament.

Escolta fora de l'habitació passes del PARE anant cap a la
MARE. Ella segueix plorant. Quasi no sentim la conversació
que tenen els pares, però algunes frases s'arriben a
entendre.

MARE

M'odiarà tota la vida.

El Rubi reacciona a la frase indignat. Si ja sap que actuant
així pot odiar-lo, per què ho fa?

MARE

No sé que hem fet tan malament.

El Rubi està a punt d'explotar. Sent un altre cop el
terratrèmol i les roques, aquest cop més fort que mai i li
dona la impressió que el mataran. A més, nota com el seu
cabell és estirat per una corrent que el xucla, així com la
seva roba. Fa força per aguantar.

65. EXT. COVA - MENTRESTANT

Mentrestant veiem la corra com si es comencés a ensorrar.

Cauen algunes roques i rames.

66. INT. HABITACIÓ DEL RUBI - UN ALTRE COP

El RUBI intenta aguantar la força quan la MARE pica a la porta.

MARE

Rubi, puc passar?

RUBI

Què vols?

La mare obre la porta i es queda al marc.

RUBI

Si m'has de venir a explicar alguna merda de les teves ja pots fotre el camp.

MARE

Que no em parlis així.

RUBI

Et parlaré com em doni la gana després de veure com m'estàs tractant.

La mare s'intenta apropar a ell.

MARE

Mira fill, que jo no se com portar aquesta situació. Què se suposa que he de fer amb la gent del poble?

RUBI

Doncs mira, per començar, així com ho estàs fent ara no. Hi ha UN MÓN FORA d'aquest poble. On la gent ha evolucionat una mica.

MARE

Val. Però no ho diguis als teus avis, si els ho dius els mates. Ells no podrien aguantar-ho.

Aquestes paraules impacten contra el Rubi com si l'estigués atropellant un autobús.

RUBI

Com s'han de morir?

De debò que sent que es pot morir en qualsevol moment.

RUBI

Segur que ho portarien millor que vosaltres.

MARE

Carinyo, mentre estiguis aquí has d'anar amb compte, no estàs a la ciutat.

RUBI

Esque no em dona la gana! Jo si he de respondre responc. No em dona la gana que ningú m'estigui tocant els collons a aquestes altures. Per mi com si cau ara mateix una bomba aquí.

MARE

No diguis això...

RUBI

Esque estic fart que la gent d'aquí sigui tan egoista. Perquè no té cap altra paraula. EGOISTA.

La mare sembla abatuda per les paraules del Rubi. Es recolza al llit. Encara plorant.

MARE

Tu ens odies??

El Rubi es sent descol·locat per aquesta pregunta.

RUBI

No... No us odio.

Però per dins pensa que té raons per odiar-los, encara que intenta amagar aquest sentiment.

MARE

T'han fet mal alguna vegada?

De cop se sent com una pitada en el cap del Rubi.

Silenci.

El terratrèmol torna amb la seva màxima intensitat, tanta que inclús la mare la nota.

A través de la finestra es veuen les rames dels arbres repicant les unes contra les altres amb molta força.

El pare arriba a l'habitació i observa l'ambient des de la porta.

I com si fos per una FORÇA SOBRENATURAL el Rubi és ARRASTRAT i surt disparat per la finestra. La rebenta i surt volant pels aires.

La mare crida i el pare corre darrere seu.

67. EXT. BOSC - NIT

El RUBI es deixa arrastrar per la força. Està preparat per abandonar el món i el so de la cova i del bosc ho demostren.

Travessa arbres i arbustos, però ell es manté impassible.

68. INT. COVA EN FORMA DE PORTAL - ??

Al voltant del RUBI tot es borrós. Ell està ferit amb tot de cicatrius per la cara i els braços, amb la roba esquinçada.

Sembla que la seva ment està col·lapsant i la cova així ho demostra. Saltant de record en record a una velocitat extremadament accelerada.

El fons canvia tant ràpid que és impossible arribar a veure on estem en realitat.

69. EXT. COVA - NIT

La MARE i el PARE arriben a la cova, deixats portar per un instint de salvació cap al seu fill. Aquest esforç extra per a córrer els ha deixat abatuts.

MARE

Ha entrat aquí dins.

Els pares hi entren.

70. INT. COVA EN FORMA DE PORTAL - ??

El RUBI està tenint un atac d'ansietat. Li dona la impressió que a través de les parets veu la imatge borrosa dels pares, que estan entrant als seus records.

S'estira al terra mentre hiperventila.

RUBI

(per si mateix, repetint)

Vull morir, vull morir...

Cada cop estem més a prop del Rubi i sembla que l'ambient poc a poc es va calmant, a la vegada que la seva respiració també baixa de ritme.

Finalment sembla que hi ha molta més pau.

71. EXT. COVA - DIA

El RUBI segueix estirat al terra tancat amb força els ulls. Uns rajos de sol li toquen la cara i el so dels ocells cantant i els insectes dona molta pau a l'escena.

Respira i l'aire és més pur, net. És en un record on tot estava bé.

Obre els ulls i s'incorpora. Veu que està a la cova. Es frega la cara. En un lateral hi troba les construccions amb canyes que havia fet quan era petit.

Una senyal de trànsit amb dibuixos fets amb pintura, una cadira de palla, una serp de peluix, unes sabates velles amb flors a dins...

Podria quedar-se aquí tot el que calgués.

72. INT. COVA - DIA

Explora la cova. Els seus compartiments interiors, les columnes de pedra, cada forat... La cova te en realitat tres entrades, una de principal i dos de petites, en les quals s'hi poden veure alguns insectes i inclús animals com conills.

En un dels compartiments de la cova hi han muntades tres cadires. En una d'elles hi posa "Papa" i en un altra hi posa "Mama". Després també hi ha una de més petita que és la més adornada.

El Rubi llavors sent veus que venen de fora.

73. EXT. COVA - DIA

Surt a treure el cap.

Veu com arriba el RUBI PETIT corrent i molt emocionat. A darrere també venen els PARES seguint-lo. Es nota que son més joves perquè poden córrer amb més facilitat.

MARE

Aviam com ha quedat aquesta casa?

La mare treu el cap per la porta principal de la cova.

MARE

Alaaa! Això ho has fet tot tu?

RUBI PETIT

El papa m'ha ajudat a fer això.

Senyala una paret feta amb canyes i cordills.

El Rubi observa emocionat aquest moment familiar.

Es posa a ploure i es fa de nit de cop.

I després torna a fer-se de dia.

74. INT. HABITACIÓ DEL RUBI - DIA

El RUBI es troba al RUBI ABÚS mirant-se al mirall de l'habitació. El dia que va arribar a casa dels pares.

RUBI

Ho sento....

Es posa al darrere del Rubi abús que és com si notés la seva presència.

Es gira.

75. INT. APARTAMENT DEL RUBI - NIT

El RUBI agafa tots els fulls, el projector, portàtil... I els llença a terra.

Al costat es troba amb els seus PARES.

RUBI

Ah... Ja sou aquí.

Els pares fan cara d'estar molt espantats.

MARE

Rubi, que està passant?

RUBI

Mai m'heu preguntat de què va la meva obra.

La mare s'acotxa per agafar un dels fulls.

RUBI

Endavant, podeu llegir el que posa. És el meu diari, ja no m'importa perquè al final tot se'm queda aquí.

Es senyala la front amb el dit.

De sobte entra el NIL.

NIL

Rubi... T'he estat buscant.

RUBI

Ja no cal que em busquis més perquè faré el que em demanaves. Em quedaré aquí.

NIL

No... No volia això.

RUBI

Mai he estat feliç i ja m'he cansat

d'acumular mals moments a la meua
vida. Potser ho puc parar tot.

Apareixen tot d'imatges de la cova ensorrant-se.

El Rubi s'apropa als seus pares.

RUBI

Ja se que no és gens fàcil tenir un
fill com jo... I se que m'odieu per
ser com soc. Però ja no caldrà que
m'aguanteu més.

MARE

Carinyo, no... No pensis això...

El pare no sap com gestionar la situació i es posa a plorar
però no diu res.

MARE

Sempre em volgut el millor per tu.
Però moltes vegades hem sentit que
ens odies... Però ho estem
intentant, Rubi. Per molt que no
t'ho sembli ho estem intentant.
T'estimem i et volem a casa. Ens és
igual que siguis gai. Però no volem
que et facin mal.

RUBI

Ja soc gran, mama. Puc defensar-me
jo sol.

MARE

I llavors per què estem aquí? Si
pots tu sol diga'm, per què estem
tots aquí?

RUBI

Només volia que m'escoltéssiu. No
era tan difícil.

MARE

Ho sento. Em sap molt greu que ens
hagis vist així.

PARE

(quasi no li surten les
paraules)
Rubi, hem intentat fer el millor
per tu sempre i això no canviarà
mai.

RUBI

Necessito que marxeu un moment.

MARE

Rubi, carinyo, espera.

RUBI
Sortiu de la cova.

I els pares de cop desapareixen. Surten fora de la cova.

El Nil, que estava al fons de la sala sense intervenir decideix apropar-se. Tot està tremolant i ensorrant-se.

RUBI
Ja no se si m'he fet més vell estan
aquí dins que fora.

NIL
Rubi, què necessites?

RUBI
Sempre he volgut morir.

NIL
Entenc... Però, què és el que
necessites ARA.

Pausa.

RUBI
Vull tornar a casa.

NIL
Ho se.

Pausa.

RUBI
Això és una despedida?

NIL
Sí.

RUBI
Vale.

NIL
Rubi.

RUBI
Què?

NIL
Ja se per què soc aquí.

RUBI
De debò?

NIL
Sí. Estic aquí perquè la cova volia
que et conegués. Ja he complert la
meva missió.

El Rubi es queda mut davant aquestes paraules.

NIL

No passa res, ja se que jo no
formava part de la teva missió.
Però només volia dir-te que m'has
canviat la manera de veure el món.

RUBI

Gràcies, Nil. Tan de bo ens
poguéssim trobar algun dia.

NIL

No crec que això pugui passar, però
et guardaré aquí.

El Nil es senyala la front amb el dit.

RUBI

Gràcies per tot, Nil.

Els dos, per un últim impuls, s'abracen amb totes les forces
que els queden. És l'abraçada més forta i emotiva que s'hagin
pogut donar mai. Estrenyen les mans per agafar-se encara més.
Però arriba un moment en que acaba.

76. EXT. COVA - NIT

Ja tornem a ser al present. La cova poc a poc s'estabilitza i
deixen de caure roques. El RUBI surt disparat i cau al terra,
on hi havien els seus PARES esperant-lo.

Els pares es queden mirant al seu fill, que s'aixeca com si
res, però amb una cara d'espant.

Poc a poc el Rubi fa unes passes cap als pares i, després
d'una pausa, els abraça. Els pares tornen l'abraçada al Rubi.

MARE

Ens sap greu haver-te fet tant de
mal.

PARE

T'estimem, no ho dubtis.

RUBI

Està bé.

Deixen d'abraçar-se.

RUBI

Ja se que vosaltres no sou els
culpables.

MARE

Què vols fer ara?

RUBI
Tinc moltes coses a fer.

77. INT. COTXE - NIT

La MARE i el PARE van en cotxe per dins de la ciutat. Estan intentant trobar aparcament i van estressats perquè fan tard.

MARE
Allà! Allà hi ha lloc!

PARE
No es pot aparcar, és zona reservada.

MARE
No ens dona temps!

PARE
Ai ja ho se, no em posis més nerviós encara.

MARE
I allò?

PARE
Vaig a mirar. Val, aquí potser puc.

El pare fa un cop de volant que fa que quasi s'emporti pel davant una senyal. Entren en un pàrquing subterrani.

78. INT. SALA TEATRE - NIT

Els PARES corren a les butaques. Troben unes buides. La sala en general està bastant buida, però ells estan emocionats per l'obra que estan a punt de veure.

A l'escenari hi ha el RUBI. L'obra ja estava a punt de començar.

S'encén un focus de llum semblant al que el Rubi projectava a casa seva des del portàtil. Comença a sonar una música onírica a mesura que el focus va seguint al Rubi. La mare es posa a aplaudir emocionada, però ràpidament el pare la fa parar i li diu que faci silenci, que encara no és el moment.

L'obra segueix.

3.8. Look & Feel

3.8.1. Realització

El guió de *Ens veurem ahir* ha de tenir un estil de càmera **observacional i íntim**. La majoria dels plans han d'estar fets en **càmera en mà** o amb lleugers moviments fets amb algun sistema d'estabilització. Aquests tipus de plans més propers i naturals s'han de fer en moments que calgui seguir al Rubi de prop, especialment en moments emocionals més importants.

En alguns moments es poden fer plans amb una duració més llarga o **plans seqüència** per fer un qüestionament sobre la consciència temporal i la càrrega mental que aguanta el Rubi. Per exemple: De camí a la cova el primer cop que hi va; el cop que es troba amb l'Arnau o el moment més oníric del passadís subterrani.

Caldrà tenir en compte el llenguatge audiovisual segons l'espai o temps que ens trobem. En la ciutat s'han de veure línies rectes, espais caòtics, molt de soroll, plans més bruscos... En canvi en el poble tot ha de ser més orgànic, amb plans més fluïts, suaus, ambient més calmat i una sensació d'introspecció. Hi ha d'haver un **contrast i coherència audiovisuals segons el context**.

Les **transicions entre els elements reals i fantàstics** fets amb elements pràctics. Per exemple canvis en la il·luminació, en els moviments de càmera, dissenyar escenaris pràctics com per exemple l'interior de la cova. Sobretot també jugar amb el so per a les transicions o per reforçar els sentiments del Rubi o la força de la cova.

3.8.2. Fotografia, color, disseny artístic

Les directrius visuals dependran també de l'espai on ens trobem i ajudaran a ressaltar els moments onírics i els reals. Així com donant suport a les emocions que experimenti el Rubi.

Per la ciutat s'utilitzaran tons freds, grisos i ambients foscos. També poden haver-hi reflexes de llums de neó amb molt de contrast. La llum principalment ha de ser artificial, ja que la majoria de les escenes son de nit. El disseny artístic per a la ciutat ha de contenir moltes formes geomètriques i línies rectes. Han de ressaltar materials com el metall o els plàstics. Hi ha d'haver molts elements que produeixin certa saturació visual.

La il·luminació del poble i de tots els espais que l'envolten (pantà, bosc, muntanya...) serà principalment llum natural, amb colors més càlids, verds, marrons... Pot haver-hi bastanta llum daurada i jugant amb els contrallums i els "flares" per donar un aura nostàlgica. El disseny artístic ha de ser més simple, principalment amb elements naturals, orgànics... Evitant les línies rectes i les formes geomètriques. La pedra és el material més destacable, que té relació amb la cova, la muntanya, el material de les cases i la roca del pantà.

En les parts més oníriques i de la cova s'utilitzaran llums menys realistes. Es pot fer un joc de contrastos amb llums més directes i després llums difoses. Colors blaus, brillantors i projeccions.

3.8.3. Muntatge

Es busca un ritme principal que sigui pausat i introspectiu, amb talls lents que permetin contemplar les emocions i les accions dels personatges, així com detalls de l'entorn que puguin ser rellevants per entendre d'on venen els personatges. També hi haurà un us recurrent d'etlipsis temporals que reforcen la idea de quotidianitat.

En contrast, però, en moments de màxima tensió i arribant quasi al *thriller*, el muntatge anirà més picat i accelerat, reforçant el sentiment d'ansietat pel que passa el Rubi quan reviu alguns dels seus moments més traumàtics.

Les transicions seran suaus. Moltes vegades amb foses o anticipant el so de la següent escena abans de fer un tall en les imatges.

El muntatge tindrà com a resultat final un to contemplatiu que observi al mil·límetre les accions dels personatges, però que en alguns moments obtindrà un rol omniscient en el protagonista.

3.8.4. Música i so

El son aquest llargmetratge adquireix un rol psicològic molt important. Un dels efectes que més es destaca en el guió és el grunyit de la cova, en forma de so de terratrèmol i pedres rodolant, que a la vegada adquireix un to metafòric ja que representa com si la ment del Rubi estigués col·lapsant.

Podem dir que els sons extradiagètics adquireixen un rol molt important en aquest llargmetratge. Tot i tenir moments amb escenes més naturalistes, el so acaba sent molt fantasiós en escenes més oníriques o metafòriques.

Finalment, el silenci també és molt important per reforçar el sentiment de solitud i desmotivació del protagonista.

La música serà subtil però present. Representa alguna cosa que sempre hi és però a vegades ni ens n'adonem. Servirà per anticipar escenes més caòtiques i per representar la desesperació del Rubi constant. Caldrà mostrar un contrast per exemple, quan el Rubi estigui amb el Nil, en que la música pot desaparèixer ja que la ment del Rubi pot estar més en tranquil·litat amb ell.

La música apareixerà més per mostrar emocions internes que per destacar accions externes. Amb alguna excepció, per exemple quan el Rubi es arrastrat per la cova, pot haver-hi una banda sonora intensa que reforci aquest moment de crisi.

4. QUART BLOC: CONCLUSIONS

4.1. Valoració del projecte

El present Treball de Fi de Grau es proposava la ideació, disseny i creació d'un guió d'un llargmetratge de ficció a partir d'un procés autobiogràfic, amb una temàtica trencadora i LGTBI. Havent conclòs el projecte, es confirma el satisfactori compliment a l'haver pogut acabar tant el guió del llargmetratge com el seu tractament.

S'ha ofert un anàlisi introspectiu i una reflexió de certs esdeveniments que alguns homes joves i gais hem patit o podem patir al llarg de la nostra vida. Tant en l'àmbit familiar, laboral, sexual o afectiu. Aquest projecte no té com a objectiu principal competir contra altres llargmetratges actuals, sinó que té la voluntat de mostrar una realitat que fins ara té poca veu i que, d'alguna manera, s'espera que pugui inspirar a altres nois joves i, si pot ser, a la resta de la societat a ser valents i procurar cada dia intentar alçar la veu contra injustícies i violències que ens podem trobar en qualsevol moment de la vida.

Ara, com a autor, puc dir de primera mà que de tot se'n surt. Realitzar un treball tan important com és un Treball de Fi de Grau i d'una forma tan vulnerable m'ha permès experimentar un viatge molt profitós tan a nivell acadèmic, emocional com psicològic. Tinc la sensació d'haver après a narrar a través del llenguatge escrit i audiovisual i, sobretot, a reflexionar sobre els propis sentiments i records, fent un anàlisi de les dinàmiques que un mateix fa i les de l'entorn per a crear personatges nous, únics i interessants que puguin donar vida al guió d'una pel·lícula.

Tot i això, però, no tot és perfecte. Al ser una primera versió de guió i de tractament, encara hi ha certs aspectes narratius que es poden arribar a millorar com per exemple alguns aspectes de ritme, coherència interna o d'evolució de personatges. Això no és un punt negatiu, al contrari, és una oportunitat a seguir treballant més enllà de l'entrega del TFG per a aconseguir un producte encara millor que pot ser algun dia acabi estrenant-se en festivals, cinemes o plataformes.

No vull ignorar el fet que és el primer guió d'un llargmetratge que he escrit, de manera que aquest TFG m'ha ofert el primer impuls cap a l'escriptura de guions cinematogràfics, un ofici que segons McKee (1997) s'aconsegueix dominar amb destresa a través de la pràctica i l'experiència.

4.2. Plans de futur

Pel que fa als propers anys, es proposa seguir treballant amb el desenvolupament creatiu de *Ens veurem ahir* i intentar fer-lo realitat. Per tant, caldrà presentar el projecte a diversos concursos o festivals per a intentar trobar finançament i alguna productora interessada en produir el llargmetratge. Per exemple es podria preparar una presentació per a la Setmana del Talent del Clúster Audiovisual de Catalunya o a presentacions de projectes com els que ofereix la CCMA. Caldrà abans, però, contactar amb personal tècnic que es senti mogut per la història i vulgui formar-ne part i també pensar amb els possibles intèrprets.

5. BIBLIOGRAFIA

LLIBRES

- McKee, R. (1997). *El guión: Story: sustancia, estructura, estilo y principios de la escritura de guiones*. Alba Editorial.
- Sánchez Piñol, A. (2022). *Les estructures elementals de la narrativa*. La Campana.
- Snyder, B. (2016). *¡Salva al gato!* (I. Villaro, Trad.). Alba Editorial.

WEBS

- ACNUR. (2024, 11 de juny). *¿Qué se entiende por explotación, abuso, acoso y hostigamiento sexuales?* <https://www.acnur.org/que-se-entiende-por-explotacion-abuso-acoso-hostigamiento-sexuales>
- Blanco, Á. (2024, 11 de juny). *Persona, de Ingmar Bergman: Análisis psicológico y filosófico*. Cultugrafía. <https://www.cultugrafia.com/persona-ingmar-bergman/>
- Condon, D. (2014, 4 d'abril). *Male rape 'still a taboo subject'*. IrishHealth.com. <https://web.archive.org/web/20180308103109/http://www.irishhealth.com/article.html?id=23456>
- Forn, M. (2024, 19 de novembre). *OPA – PAC: La producció de cinema a Catalunya apunta a l'estabilitat*. PAC – Productors Audiovisuals de Catalunya. <https://pac.cat/opa-pac-la-produccio-de-cinema-a-catalunya-apunta-a-lestabilitat/>

- Jones, O. (2020, 16 de gener). *Male rape survivors suffer in silence. We need to help them talk.* The Guardian. <https://www.theguardian.com/commentisfree/2020/jan/16/male-rape-victims-sexual-abuse-support>
- Manzanero, A. L. (2010). *Recuerdo de hechos traumáticos: De la introspección al estudio objetivo.* Psicopatología Clínica, Legal y Forense, 10, 149–164.
- Merino, I. (2025, febrer 14). *L'any en què les apostes del cinema comercial en català han funcionat.* L'Avenç. <https://www.lavenc.cat/noticia/393/any-apostes-cinema-comercial-catala-funcionat>
- Muller, R. T. (2015, 25 de juny). *Taboo of male rape keeps victims silent.* Psychology Today. <https://www.psychologytoday.com/us/blog/talking-about-trauma/201506/taboo-of-male-rape-keeps-victims-silent>
- Widanaralalage, B. K., Hine, B. A., Murphy, A. D., & Murji, K. (2022). “I didn’t feel I was a victim”: A phenomenological analysis of the experiences of male-on-male survivors of rape and sexual abuse. *Victims & Offenders*, 1–26. <https://doi.org/10.1080/15564886.2022.2069898>

6. ANNEXOS

6.1. Diari personal (Punt de partida)

Sempre he pensat que per a escriure una pel·lícula es necessari tenir un nucli, algun esdeveniment, una frase, una sensació o qualsevol cosa que impulsi una història. Es pot tenir una estructura molt ben definida, uns personatges perfectament detallats, una línia temporal molt clara... però si no hi ha alguna cosa que sigui la que aguantant totes les parts de la maqueta és impossible que el públic es pugui arribar a emocionar en veure la pel·lícula acabada.

Hi ha un nucli clar, tot i que realment hi ha varis temes que van connectant-se entre si i poc a poc han anat muntant aquesta història, però els comentaré més endavant. Començaré pel principi i intentant deixar-ho tot el més clar possible, *encara que per a mi és molt difícil escriure sobre mi mateix i em genera un repte personal extraordinari.*

Sovint tinc la sensació que el centre de la meua vida rau en la meua sexualitat, per molt absurda que pugui sonar aquesta afirmació, és una sensació que porto a dins des que faig us de la raó, encara que en cada etapa del meu creixement, com és normal, ha tingut un efecte diferent. Quan era un nen petit, entre els vuit i deu anys, encara no tenia consciència sobre res que tingués a veure amb el sexe (com qualsevol altre infant d'aquesta edat), però hi havia alguna cosa dins el meu subconscient que s'estava començant a formar i ja em generava una lleugera sensació, silenciosa però present que em demostrava que hi havia alguna cosa en mi que em diferenciava de la resta de persones del meu entorn. Aquesta sensació, en aquell moment, em pensava que ningú més a part de mi mateix podia percebre-la, era com el meu secret, però ara que soc adult me n'he adonat que és bastant provable que no fos una cosa tant íntima com em pensava i que potser el que per a mi encara era un misteri abstracte per la resta de persones era evident. És cert que al viure en un poble de menys de quatre cents habitants com el meu, quan una persona desentona una mica de la conducta generalitzada per la resta d'habitants, s'acostuma a deixar de banda. No se si per por o per rebuig, a aquella persona que

aparentment “no és normal” se la marca amb una etiqueta que ni és conscient que la te en molts casos. Aquí es van crear per primera vegada en el meu cervell algunes de les meves creences centrals com “estic sol”, “per la resta de persones soc un objecte repulsiu”, “no agrado a la gent” i d’altres. Durant la meva pre-adolescència i la meitat de la meva adolescència em vaig estar esforçant constantment en intentar ser un exemplar i ser igual que la gent del meu cercle social, encara que òbviament és impossible canviar qui soc, però en aquell moment em pensava que si m’esforçava lo suficient ho podria aconseguir. És curiós perquè com més intentava ser com la resta, més confrontacions vivia, tant amb els meus pares, com amics o inclús alguna novia que vaig tenir... La meva idea de que jo era diferent a la resta i que no encaixava amb ningú s’anava fent tant gran que al final era jo mateix el que em distanciava de tots els altres. Va arribar un punt en que explicar el que em passava no era una opció, ja que si ho arribava a fer encara perdria més els llaços que m’unien amb les persones que estimava, si per algun motiu descobrien quina era la meva identitat real encara quedaria més sol que si m’esforçava cada dia, cada hora i cada minut en intentar passar desapercbut.

Va arribar un dia, no se ben bé com, que vaig decidir deixar d’ocultar-me. No em va costar molt decidir-ho, va ser un impuls. Llavors vaig escriure a unes amigues meves explicant que necessitava parlar amb elles en persona, i així ho vam fer, una tarda qualsevol ens vam reunir i amb molts de nervis vaig aconseguir revelar que era gai. És increïble pensar com encara em costa escriure-ho, com pot ser que la homofòbia hagi deixat aquesta marca de foc dins la meva consciència de la qual mai podré esborrar la cicatriu. Més tard, aquell mateix dia vaig explicar-ho també a la resta del grup d’amics i durant els propers dies vaig encarregar-me de que tothom ho sabés, com si alguna cosa m’animés a explicar-ho. Les reaccions de les meves amistats i coneguts eren bastant variades, alguns es pensaven que era una broma, unes amigues s’alegraven de per fi tenir un amic gai, d’altres no responien, estaven confosos ja que potser jo era el primer noi homosexual que coneixien en persona a la seva vida, i si els seus únics referents *queer* eren els que en aquell moment sortien a la televisió, en acudits o en pel·lícules del moment, era normal que per ells fos inconcebible pensar que un dels seus amics fos homosexual. Alguns inclús em

van arribar a suplicar de forma absurda que no canviés la meva forma de ser ara que era gai, com si pel fet de ser gai hagués d'adoptar un estàndard concret. Tot i el circ que era cada situació en que explicava a algú que m'agradaven els homes, m'agradava que la gent ho sabés, em feia sentir bé i més lliure. Amb la família sempre és més complicat parlar de certs temes, la seva opinió m'importava més que la de amics i coneguts i pensava que si els ho explicava havia de ser en el "moment perfecte". En aquell moment jo no tenia la maduresa emocional necessària, i encara que jo tenia molt clar el que m'agradava, no tenia la capacitat per demostrar que estava segur del que deia, generant encara més confusió amb els meus pares. L'abisme entre les meves carències comunicatives del moment i els seus prejudicis cada cop era més ampli.

6.2. Guió de l'obra *Tot el que se m'ha tret*

TOT EL QUE SE M'HA TRET

ENRIC BACH

L'ENRIC es desperta, il·luminat per un únic focus circular blau. Intenta mostrar la seva millor cara, però no pot. Mentre la música passa de ser una melodia agradable a uns estrèpits molt bruscos comença a recordar... Es mostren dibuixos foscos al fons.

Apareix una cinta blanca amb la que es lliga una mà, com si estigués empresonat. Comença una interpretació d'una escena sexual.

Ell, reproduint les veus de diferents personatges.

Quan vens a casa meva?

Bebe, vals molt la pena.

Vales la pena.

Eres demasiado perfecto.

Em quedo admirant cada partícula de bellesa que tens.

Perdona, quin era el teu nom?

Como te llamabas?

Sorry por dejarte esos morados.

Mmh se que te va a gustar.

Com m'agrada, com m'agrada, COM M'AGRADA.

Si no estubieras borracho no estarias follando conmigo.

S'atura. Entra en pànic i intenta fugir, però com més s'esforça per escapar més s'embolica amb la cinta. Cada cop queda més embolicat i atrapat. Es desmaia.

Desperta. Està amb algú. Li planta cara.

Hola aranya de forma humana. Em reconeixes? Saps qui sóc?

PROU!

Com un somni, però sent **real**.

Unes escales, unes escales infinites.

Una llum. Hi ha molt poca llum.

Quasi no et puc veure la **cara**.

Vuit potes i vuit ulls.

Cada un d'aquest membres **sap el que fa**.

Tan fosc que ets una ombra.

Jo soc un **cos** sense vida, això soc?

Diga'm. Em veus igual? Un nen encara?

Molt petit. Un nen. Em veus?

La meva llum que obria la porta.

Hi havia una cara esperant a la porta.

I llavors tot començava.
Jo en aquell moment acabava.
La vida arribava al final.
Un sospir però no com un sospir.

Més aviat com un crit però no era un crit.
Que estaves dient a la meva orella?
Puc sentir el mar a la vora...
Estava perdut però m'he trobat ara.

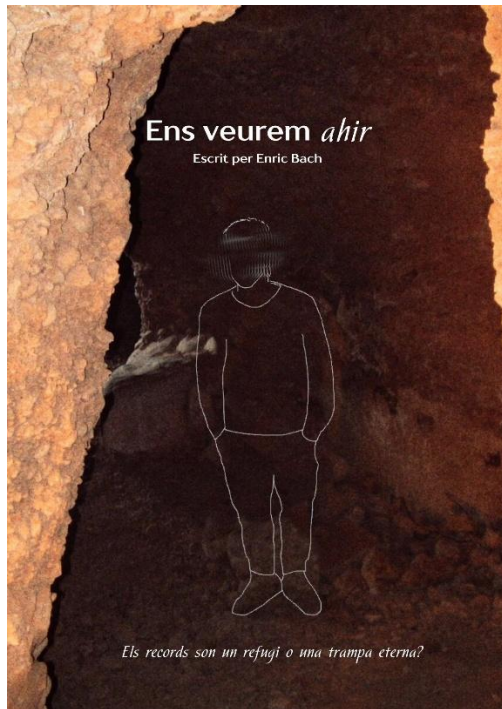
Aguanta Enric, aguanta.
"No ets tan fràgil" - Em deia.
Era fràgil? Semblava fràgil?
Aguanta Enric, aguanta.

I que en faig jo ara... que en faig de
TOT EL QUE SE M'HA TRET.

Enllaç de l'obra: https://youtu.be/-PAN5NV_lrE?si=TvissP3QU1Q1BDFQ

6.3. Flyer / One Page de *Ens veurem ahir*

Imatge 42: Flyer de *Ens veurem ahir*. Cara A.

Font: Elaboració pròpia.

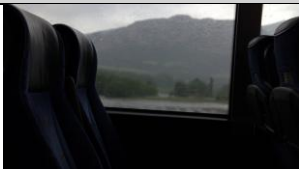
Imatge 43: Flyer de *Ens veurem ahir*. Cara B.

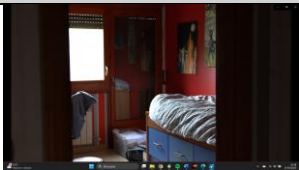
Ens veurem ahir Els records son un refugi o una trampa eterna?	
LLARGMETRATGE	
110 minuts	
"Un jove torna al seu poble natal on descobreix una cova màgica que el transporta al seu passat, on se li planteja l'opció d'abandonar la seva vida mentre coneix un noi que l'acompanya en una aventura de viatges temporals."	
• Gènere: Drama fantàstic / queer • Idioma: Català • Duració estimada: 90 min • Estat: Guió complet, desenvolupament inicial	
TEMES	
• El trauma sexual en entorns masculins. • La repressió i la memòria com a espai narratiu. • La identitat queer i l'acceptació familiar. • L'amor com a espai de reparació.	
	Target • Públic LGBTQ+ jove-adult • Consumidors de cinema en català. • Apassionats del drama i la fantasia.

Font: Elaboració pròpia.

6.4. Guió tècnic del tràiler *Ens veurem ahir*

Taula 9: Guió tècnic del tràiler *Ens veurem ahir*.

PLA	ESCALA	MOVIMENT	ACCIÓ	PERSONATGES	REFERÈNCIES NECESSÀRIES
ESCENA 1 - EXT. COVA - DIA/NIT					
1.1.	PG	Zoom In	Apareix una llum de dins de la cova i se senten sorolls de roques.	-	
ESCENA 2 - INT. APARTAMENT DEL RUBI - NIT					
2.1.	PM	Seguiment	RUBI escrivint i dibuixant en una llibreta.	RUBI	
2.2.	PD	Seguiment	Dibuixos i papers	-	
ESCENA 4 - EXT. BALCÓ, APARTAMENT DEL RUBI - NIT					
4.1.	PG	Fixe	Edificis.	-	
4.2.	PM	Fixe.	ARNAU parlant amb RUBI.	ARNAU	
4.3.	PM	Fixe.	RUBI parlant amb ARNAU.		
ESCENA 6 - INT. AUTOCAR - MATÍ					
6.1.	PM	Fixe	RUBI assegut mirant el paisatge per la finestra.	RUBI	
6.2.	PMC	Fixe.	RUBI assegut mirant el paisatge per la finestra.	RUBI	
ESCENA 12 - EXT. COVA - DIA					

12.1.	PG	Fixe.	RUBI davant de la cova.	RUBI	
12.2.	PM	Fixe.	RUBI sent arrastrat per la cova.	RUBI	
12.3.	PD	Seguiment	Roques caient de la cova.	RUBI	
ESCENA 24 - EXT. TERRASSA BAR DEL POBLE - NIT					
24.1.	PG	Fixe	RUBI parlant amb NIL.	RUBI i NIL	
24.2.	PP	Fixe.	RUBI parlant amb NIL.	RUBI	
ESCENA 25 - EXT. CARRER DAVANT DE CASA - VESPRE					
25.1.	PM	Fixe.	MARE parlant amb RUBI.	MARE	
ESCENA 26 - INT. HABITACIÓ DEL RUBI - NIT					
26.1.	PA	Fixe.	RUBI observant fotos.	RUBI	
ESCENA 37 - EXT. LA PLAÇA DEL POBLE - NIT					
27.1.	PMC	Trav. Circular.	RUBI i NIL ballant amb fanalet.	RUBI, NIL, figuració	
ESCENA 41 - EXT. CAMÍ DE SORRA A LA VORA DEL PANTÀ - DIA					

41.1.	PM	Trav. Lateral	RUBI en bicicleta mirant l'aigua.	RUBI.	
ESCENA 42. EXT. PANTÀ - DIA					
42.1.	PG	Fixe	NIL saltant a l'aigua.	NIL	
42.2.	PG	Fixe	NIL i RUBI banyant-se.	NIL i RUBI	
42.3.	PP	Fixe	RUBI mirant a NIL.	RUBI	
ESCENA 43 - EXT. ROCA DEL PANTÀ - MOMENTS DESPRÉS					
43.1.	PC	Fixe	RUBI i NIL apropant-se.	RUBI i NIL	
ESCENA 44 - EXT. PANTÀ - MÉS TARD					
44.1.	PG	Fixe	RUBI ofegant-se sota l'aigua.	RUBI	
ESCENA 61 - INT. MENJADOR (RUBI 23 ANY) - NIT					
61.1.	PMC	Fixe	PARE obre la porta a RUBI	PARE	
61.2.	PMC	Fixe	RUBI pregunta on és la mare.	RUBI	

ESCENA 64. INT. HABITACIÓ DEL RUBI - NIT					
Audio	Audio	Audio	Frase “M’odiarà tota la vida”.	MARE	
ESCENA 66 - INT. HABITACIÓ DEL RUBI - UN ALTRE COP					
66.1.	PMC	Fixe	MARE pregunta al RUBI si li han fet mal alguna vegada.	MARE	
ESCENA 78 - INT. SALA TEATRE - NIT					
78.1.	PG	Fixe	RUBI actuant en la seva obra.	RUBI	

Font: Elaboració pròpia.